

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

2823 REIAL DECRET 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres.

Títol I. Disposicions relatives a entitats de crèdit.

Capítol I. Àmbit d'aplicació.

Article 1. Definicions.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Article 3. Requeriments individuals per a entitats de crèdit espanyoles dependents d'un grup consolidable d'un altre Estat membre.

Article 4. Requeriments individuals per a entitats de crèdit independents i per a entitats excloses de la consolidació.

Article 5. Requeriments en base consolidada per a entitats de crèdit matrius d'Espanya.

Article 6. Requeriments en base subconsolidada.

Article 7. Càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contrapart exigibles.

Article 8. Sucursals d'entitats de crèdit amb seu en tercers països.

Article 9. Informe sobre l'aplicació de l'article 2.4.

Article 10. Informe sobre aplicació de l'article 2.5.

Article 11. Habilitació al Banc d'Espanya.

Capítol II. Definició dels recursos propis de les entitats de crèdit i dels seus grups consolidables

Article 12. Composició dels recursos propis.

Article 13. Deduccions dels recursos propis.

Article 14. Condicions per a la comptabilitat dels recursos propis.

Article 15. Límits en el còmput dels recursos propis.

Article 16. Participacions qualificades en entitats de caràcter no financer.

Capítol III. Requeriments de recursos propis per risc de crèdit.

Article 17. Coeficient de solvència.

Article 18. Elecció de mètode de càlcul.

Article 19. Definició d'exposició.

Secció 1a Mètode estàndard

Article 20. Valor d'exposició.

Article 21. Categories d'exposició al risc de crèdit en el mètode estàndard.

Article 22. Exposicions enfront d'administracions centrals o bancs centrals.

Article 23. Exposicions enfront d'administracions regionals i locals.

Article 24. Exposicions enfront d'entitats del sector públic.

Article 25. Exposicions detallistes.

Article 26. Ponderació per risc de les exposicions en mètode estàndard.

Article 27. Reconeixement de les agències de qualificació externa.

Article 28. Associació de qualificacions externes amb qualitat creditícia.

Article 29. Ús de les qualificacions externes de crèdit.

Article 30. Agències de qualificació de crèdit a l'exportació.

Secció 2a Mètode basat en qualificacions internes.

Article 31. Autorització per a ús del mètode basat en qualificacions internes.

Article 32. Aplicació del mètode basat en qualificacions internes.

- Article 33. Categories d'exposició al risc de crèdit en el mètode basat en qualificacions internes.
- Article 34. Ponderació pel risc de les exposicions en el mètode basat en qualificacions internes.
- Article 35. Càlcul de la pèrdua esperada.
- Article 36. Ús subsidiari del mètode estàndard.
- Secció 3a Reducció del risc de crèdit.
- Article 37. Tècniques de reducció del risc de crèdit.
- Article 38. Ús de tècniques de reducció del risc de crèdit.
- Article 39. Requisits que han de complir les tècniques de reducció del risc de crèdit.
- Article 40. Efectes de la reducció del risc de crèdit.
- Secció 4a Titulització.
- Article 41. Càlcul de la ponderació per risc per a la titulització.
- Article 42. Titulització d'exposicions per una entitat de crèdit originadora.
- Article 43. Ponderació per risc de les posicions en titulització.
- Article 44. Ús de qualificacions externes de risc de crèdit en titulització.
- Article 45. Assignació de nivell de qualitat creditícia.
- Capítol IV. Risc de contrapart.
- Article 46. Risc de contrapart.
- Article 47. Compensació contractual en el risc de contrapart.
- Capítol V. Requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi.
- Article 48. Risc de tipus de canvi i posicions en or.
- Article 49. Mètode estàndard de càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi i or.
- Article 50. Excepcions.
- Article 51. Càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi i or.
- Capítol VI. Risc de la cartera de negociació.
- Article 52. Àmbit d'aplicació.
- Article 53. Composició de la cartera de negociació.
- Article 54. Requeriments de recursos propis per risc de cartera de negociació.
- Article 55. Especialitats per a determinades exposicions.
- Article 56. Grans riscos en la cartera de negociació.
- Article 57. Valoració de les posicions als efectes d'informació.
- Capítol VII. Requeriments de recursos propis per risc operacional.
- Article 58. Risc operacional.
- Article 59. Mètode de l'indicador bàsic.
- Article 60. Mètode estàndard.
- Article 61. Mètode estàndard alternatiu.
- Article 62. Mètodes de mesurament avançats.
- Capítol VIII. Límits als grans riscos.
- Article 63. Límits als grans riscos.
- Article 64. Excepcions als límits als grans riscos.
- Article 65. Càlcul dels límits als grans riscos.
- Capítol IX. Procediments de govern, estructura organitzativa i autoavaluació del capital intern.
- Article 66. Requisits d'organització, gestió de riscos i control intern.

- Article 67. Política de gestió de riscos.
- Article 68. Procés d'autoavaluació del capital intern.
- Article 69. Requisits i condicions per a l'ús de models interns per calcular els requeriments de recursos propis per risc de posició o de tipus de canvi.
- Article 70. Requisits generals per a l'aplicació del tractament de cartera de negociació.
- Article 71. Delegació de la prestació de serveis o l'exercici de funcions de les entitats de crèdit.
- Article 72. Delegació de la prestació de serveis d'inversió per les entitats de crèdit.
- Capítol X. Divulgació d'informació.
- Article 73. Informació amb rellevància prudencial.
- Article 74. Omissió de determinades informacions.
- Capítol XI. Mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.
- Article 75. Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.
- Article 76. Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes de solvència.
- Títol II. Disposicions relatives a empreses de serveis d'inversió.
- Capítol I. Àmbit d'aplicació.
- Article 77. Empreses de serveis d'inversió subjectes.
- Article 78. Nivell de compliment de requeriments de recursos propis.
- Article 79. Requisits individuals per a empreses de serveis d'inversió espanyoles dependents d'un grup consolidable d'un altre Estat membre.
- Article 80. Requisits individuals per a empreses de serveis d'inversió independents.
- Article 81. Requisits individuals a filials importants.
- Article 82. Requisits en base consolidada per a empreses de serveis d'inversió matrius d'Espanya.
- Article 83. Sucursals d'empreses de serveis d'inversió amb seu en tercers països.
- Article 84. Informe sobre l'aplicació de l'Article 78.4.
- Article 85. Informe sobre l'aplicació de l'Article 78.5.
- Article 86. Habilitació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- Article 87. Càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contraparts exigibles.
- Capítol II. Definició dels recursos propis de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups consolidables
- Article 88. Recursos propis computables en la definició general.
- Article 89. Deduccions dels recursos propis computables en la definició general.
- Article 90. Condicions per a la computabilitat dels recursos propis de la definició general.
- Article 91. Límits en el còmput dels recursos propis de la definició general.
- Article 92. Definició alternativa dels recursos propis.
- Article 93. Límits a la computabilitat en la definició alternativa dels recursos propis.
- Capítol III. Requeriments de recursos propis.
- Article 94. Requeriments de recursos propis.
- Article 95. Requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació.
- Article 96. Requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi.
- Article 97. Requeriments de recursos propis per risc de primeres matèries.
- Article 98. Requeriments de recursos propis per risc de crèdit.
- Article 99. Requeriments de recursos propis per risc operacional.

Capítol IV. Procediments de govern, estructura organitzativa i autoavaluació del capital intern de les empreses de serveis d'inversió.

- Article 100. Requisits d'organització.
- Article 101. Política de gestió de riscos.
- Article 102. Modulació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- Article 103. Procés d'autoavaluació del capital intern de les empreses de serveis d'inversió.

Capítol V. Supervisió.

- Article 104. Risc de tipus d'interès.
- Article 105. Consolidació comptable.
- Article 106. Intercanvi d'informació.
- Article 107. Cooperació amb altres autoritats competents.
- Article 108. Competències de la Comissió Nacional del Mercat de Valors en relació amb la supervisió en base consolidada.
- Article 109. Supervisió de societats financeres de cartera i societats financeres mixtes de cartera.
- Article 110. Relacions amb tercers països.

Capítol VI. Divulgació d'informació.

- Article 111. Omissió de determinades informacions.
- Article 112. Freqüència de divulgació i altra informació.

Capítol VII. Altres normes de solvència per a les empreses de serveis d'inversió.

- Article 113. Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.
- Article 114. Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes de solvència.

Disposició transitòria primera. Règim transitori per a la sol·licitud de l'ús del mètode basat en qualificacions internes i de les estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió.

Disposició transitòria segona. Règim transitori per a la ponderació de les exposicions que estiguin denominades i finançades en la divisa de qualsevol dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Modificació del Reial decret 2345/1996, de 8 de novembre, sobre normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de garantia recíproca.

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 1644/1997, de 31 d'octubre, relatiu a les normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de refiançament.

Disposició final tercera. Potestats del Banc d'Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Disposició final quarta. Caràcter bàsic.

Disposició final cinquena. Títol competencial.

Disposició final sisena. Facultats de desplegament.

Disposició final setena. Habilitació per al desplegament del règim transitori.

Disposició final vuitena. Incorporació del dret de la Unió Europea.

Disposició final novena. Entrada en vigor.

I

La supervisió prudencial de les entitats de crèdit i de les empreses de serveis d'inversió té com a objectiu garantir l'estabilitat del conjunt del sistema financer espanyol, per evitar

l'aparició de crisis entre les entitats que conformen el seu teixit. Un dels instruments fonamentals d'aquesta supervisió financera és el requeriment a les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió de nivells concrets de recursos propis, ajustats tècnicament a les seves vertaderes necessitats i riscos.

Actualment, l'activitat pública supervisora d'àmbit nacional és insuficient en un context de mercats financers cada vegada més internacionals que requereixen, igualment, mesures per a l'harmonització dels criteris prudencials sobre els recursos propis dels intermediaris financers de cada país. Per això, a través de projectes d'harmonització internacional s'estan intentant resoldre els problemes, sobretot de competitivitat i d'estabilitat financera, que sorgeixen de l'existència de regulacions molt diferents en funció dels estats.

Mitjançant dues lleis diferents s'ha incorporat en el nostre ordenament un dels esmentats projectes d'harmonització: l'Acord de Capital de Basilea II de 2004 que posteriorment es va substanciar en l'àmbit comunitari en dues directives, la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici (refosa), i la Directiva 2006/49/CE del Parlament europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses de serveis d'inversió i les entitats de crèdit (refosa). Aquestes dues lleis són, en l'àmbit de les entitats de crèdit, la Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer, i, en l'àmbit de les empreses de serveis d'inversió, la Llei 47/2007, de 19 de desembre, per la qual es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Aquest Reial decret pretén desplegar aquestes dues normes legals, avançant substancialment en el procés de transposició de les dues directives comunitàries esmentades.

En línies generals, tant Basilea II com les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE pretenen aproximar el mesurament de riscos realitzat pel supervisor per determinar els requeriments de recursos propis als mateixos mecanismes de mesurament de les entitats financeres, reconeixent, al seu torn, que el tractament de la solvència de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió ha de consistir en alguna cosa més que en la simple fixació d'unes ràtios mínimes, i estimulant el desenvolupament d'adequats procediments interns de gestió de riscos. D'aquesta manera, a l'objectiu principal d'assegurar un nivell de solvència suficient i aconseguir una igualtat competitiva entre les entitats, Basilea II, i les directives que el transposen, hi afegeixen, a més, altres propòsits, com fer el capital regulador exigít més sensible als riscos reals, incentivar una millor gestió dels riscos per part de les entitats o no alterar el nivell global de capital en el sistema financer internacional.

Amb aquests objectius, tant Basilea II com les dues directives han desenvolupat un conjunt de mesures estructurades sobre la base de tres pilars que es reforcen mútuament. Cadascun d'aquests pilars representa un enfocament diferent de la supervisió: el primer posa èmfasi en l'adopció de regles uniformes i determina els requeriments mínims de capital; el segon posa en marxa tot un sistema de revisió supervisora amb la finalitat de fomentar la millora de la gestió interna dels riscos de les entitats, i; el tercer respon a l'efecte disciplinari que exerceix l'escrutini del mercat i obliga les entitats a divulgar davant aquest informació sobre els aspectes clau del seu perfil de negoci, exposició al risc i formes de gestió del risc.

II

Dins d'aquest ampli context, aquest Reial decret aborda la transposició d'aquestes directives. No obstant això, es torna a tractar d'una transposició parcial en la mesura que l'especificació tècnica de bona part de les dues normes comunitàries fa necessari culminar el procés de transposició en disposicions de rang inferior.

El primer article es dedica a establir una sèrie de definicions comunes als dos títols del Reial decret.

El títol I conté les disposicions relatives a les entitats de crèdit. Un primer capítol en detalla l'àmbit d'aplicació, on s'estableixen les obligacions que han de complir les entitats de crèdit. En concret, s'especifica el nivell al qual s'apliquen les diferents obligacions i requeriments, ja sigui individual, consolidat o subconsolidat.

Al capítol II s'estableixen els elements que integren els recursos propis de les entitats de crèdit; es detallen els elements que es dedueixen del càlcul dels esmentats recursos propis; es recullen algunes condicions per a la computabilitat de determinats elements, per exemple, en relació amb el capital de les cooperatives de crèdit, les accions sense vot, les accions rescatables, les participacions preferents o els finançaments subordinats; i, finalment, s'estableix la distinció entre recursos propis bàsics, recursos propis de segona categoria i recursos auxiliars.

El capítol III conté tres articles inicials i es divideix, posteriorment, en quatre seccions diferents el nexa d'unió de les quals és el fet d'estar referides al tractament del risc de crèdit dins el càlcul dels requeriments de recursos propis.

Els tres articles primers especifiquen en termes quantitius el requeriment de recursos propis pel risc tractat en aquest capítol i estableixen l'opció per a les entitats d'escollir el mètode de càlcul d'aquest requeriment més adequat al seu volum o grau de sofisticació entre el mètode estàndard i el mètode basat en qualificacions internes. La finalitat dels dos mètodes és obtenir el denominador del coeficient de solvència que s'aplica pel risc de crèdit suportat a les operacions de l'entitat financera de què es tracti. Aquest denominador resulta de la suma del valor de cadascuna de les exposicions ponderades pel risc.

La Secció primera del capítol conté les especificacions del mètode estàndard. Les ponderacions per risc de les diferents exposicions es calculen dins aquest mètode per referència a les qualificacions creditícies d'agències de qualificació externa o, en determinats casos, d'agències de crèdit a l'exportació. La Secció segona d'aquest capítol conté les especificacions referides al mètode basat en les qualificacions internes. Aquest mètode, l'ús del qual per part de les entitats de crèdit està sotmès a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, suposa que les entitats utilitzin als efectes de determinar els seus propis requeriments de recursos propis mínims les qualificacions creditícies de les seves exposicions que aquestes hagin calculat amb models de risc interns basats en dades de la seva experiència passada amb cada tipus d'exposicions. La Secció tercera d'aquest capítol s'ocupa de les tècniques de reducció del risc de crèdit que són acceptables per reduir la ponderació per risc de les diferents exposicions calculada d'acord amb una de les dues seccions anteriors. La Secció quarta tanca el capítol III amb les especificacions de càlcul per a una de les categories d'exposició d'especial complexitat, les posicions en titulitzacions, ja siguin aquestes com a originador o com a inversor en els valors resultants.

El capítol IV aborda el tractament del risc de contrapart que assumeixen les entitats de crèdit, als efectes del càlcul de les exposicions ponderades per risc de crèdit, ja siguin aquestes calculades de conformitat amb el mètode estàndard o amb el mètode basat en qualificacions internes, descrits al capítol anterior.

Els capítols V, VI i VII exigeixen a les entitats el manteniment de recursos propis suficients per cobrir tres tipus de riscos, respectivament. En primer lloc, els riscos que les entitats de crèdit assumeixin derivats de la possible evolució desfavorable dels tipus canvi i del preu de l'or; en segon lloc, dels derivats de les seves posicions en els instruments financers i primeres matèries que componen la seva cartera de negociació, i, finalment, els riscos de pèrdues deguts a successos que es poden produir dins del mateix funcionament de l'entitat (risc operacional).

Els límits als grans riscos es fixen en el capítol VIII. Gran risc és el contret enfront d'una mateixa contrapart, quan el seu valor superi el deu per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit que concedeixi el finançament o assumeixi el risc. A partir d'aquesta definició s'estableixen dos límits essencials. En primer lloc, es fixa com a límit màxim per a l'assumpció per les entitats de crèdit d'aquest tipus de riscos el vint-i-cinc per cent dels seus recursos propis. I, en segon lloc, es determina que el conjunt agregat dels grans riscos no superi en cap cas el vuit-cents per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit.

El capítol IX inclou, en primer lloc, una sèrie de requisits organitzatius exigits a les entitats amb la finalitat de garantir el compliment de les obligacions normatives establertes en el Reial decret. Entre aquests requisits es troben l'existència d'una estructura organitzativa adequada, l'establiment de funcions d'auditoria interna i de compliment normatiu o l'obligació de realitzar un procés d'autoavaluació del capital intern. D'altra banda, el capítol determina els requisits que han de complir les entitats de crèdit, en primer lloc, per utilitzar models interns de càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de posició, de tipus de canvi o sobre primeres matèries; i, en segon lloc, per poder aplicar el tractament de cartera de negociació. I, finalment, aquest capítol recull el règim bàsic de la delegació de la prestació de serveis o l'exercici de funcions de les entitats de crèdit.

El capítol X regula la divulgació d'informació al mercat per part de les entitats de crèdit, i així es recull el tercer pilar de l'acord de Basilea II. A través de la transparència i la divulgació d'informació es pretén aconseguir una certa disciplina de mercat, és a dir, la divulgació d'informació i la pressió de la competència han d'encoratjar l'adopció de les millors pràctiques i fer augmentar la confiança de l'inversor.

El capítol XI conté les mesures que han de prendre, en cada cas, els grups d'entitats de crèdit o les entitats de crèdit de forma individual, en cas que deixin de complir els requisits de recursos propis que deriven del Reial decret o sobrepassin els límits als grans riscos que s'hi estableixen i les obligacions que se'n desprenen en aquestes situacions.

III

En el títol II es troben les disposicions relatives a les empreses de serveis d'inversió, que resulten en molts casos paral·leles a les que estableix el títol I.

En el capítol I d'àmbit d'aplicació s'estableixen les obligacions que han de complir les empreses de serveis d'inversió i s'especifica el nivell al qual s'apliquen les diferents obligacions i requeriments, ja sigui individual o consolidat.

En el capítol II, de forma anàloga a la que recull el títol I per a les entitats de crèdit, s'estableix la forma de càlcul dels recursos propis de la definició general de les empreses de serveis d'inversió, i també s'especifiquen els elements del balanç consolidat que s'han d'afegir per calcular els recursos propis d'un grup consolidable. Completa aquest capítol la definició alternativa de recursos propis i els límits a la seva computabilitat, que és aplicable a les empreses de serveis d'inversió i els grups d'aquestes que hagin de complir els requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació.

El capítol III fa referència als requeriments de recursos propis que han de mantenir les empreses de serveis d'inversió. En concret, estableix que els recursos propis han de ser iguals o superiors al més gran de quatre conceptes: la suma dels requeriments de recursos propis lligats a diferents riscos (risc de cartera de negociació, risc de tipus de canvi, risc de crèdit, risc operacional), la quarta part de les despeses d'estructura de l'exercici precedent, les dues terceres parts del capital mínim requerit per a la constitució del tipus d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti o el cinc per mil del volum de les carteres gestionades.

El capítol IV estableix una sèrie d'exigències organitzatives i de tècniques de valoració dels riscos necessàries perquè els riscos als quals les empreses de serveis d'inversió estiguin o puguin estar exposades no augmentin de forma indeguda. El capítol també inclou l'obligació per a les empreses de serveis d'inversió de disposar d'un mecanisme d'autoavaluació del capital intern. Així mateix, assenyala que totes aquestes polítiques i procediments s'han de resumir en un informe anual d'autoavaluació del capital intern que es remet a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En el capítol V es transposen determinats aspectes de la Directiva 2006/49/CE, que en la major part dels casos suposen una concreció de les facultats de supervisió que preveu la Llei del mercat de valors.

El capítol VI fa referència a la informació que han de divulgar al mercat les empreses de serveis d'inversió mitjançant el document denominat «Informació sobre solvència». S'estableix la freqüència amb què s'ha de publicar el document, així com la possibilitat que

la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) determini una freqüència de divulgació més gran per a certes dades o informacions.

El capítol VII conté les mesures que han de prendre, en cada cas, els grups d'entitats de serveis financers o les empreses de serveis d'inversió de forma individual, en cas que deixin de complir els requisits de recursos propis que deriven del Reial decret o sobrepassin els límits als grans riscos que s'hi estableixen el mateix i les obligacions que se'n desprenen en aquestes situacions.

IV

S'han introduït en el present Reial decret dues disposicions transitòries provinents de les directives comunitàries que fan referència a l'exempció de certs requisits de disponibilitat de dades històriques per a l'ús d'alguns mètodes avançats de mesurament del risc de crèdit, així com les exposicions denominades en divises de països de l'Espai Econòmic Europeu.

Així mateix, la disposició derogatòria única conté la derogació de totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el Reial decret i, en particular, la derogació del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Adicionalment, el present Reial decret té nou disposicions finals. La disposició final primera i la segona modifiquen el Reial decret 2345/1996, de 8 de novembre, sobre normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de garantia recíproca, i el Reial decret 1644/1997, de 31 d'octubre, relatiu a les normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de refiançament, respectivament. S'hi estableixen una sèrie d'especialitats en aquest aspecte del règim de recursos propis i obligacions relacionades amb la solvència de les societats de garantia recíproca i de les societats de refiançament. En particular es reconeix que el refiançament, quan es donen una sèrie de condicions, és un instrument que redueix el risc de crèdit i ha de comportar per tant la consegüent reducció dels requeriments de recursos propis dels compromisos que es beneficiïn de contractes generals de reaval o refiançament.

En la disposició final tercera s'estableixen una sèrie de potestats específiques que s'atribueixen al Banc d'Espanya i a la CNMV; les disposicions finals quarta, cinquena i sisena contenen, respectivament, el que es refereix al caràcter bàsic de la norma, els títols competencials a l'empara dels quals es dicta i les facultats per al seu desplegament; la disposició final setena conté l'habilitació perquè el Banc d'Espanya dicti les disposicions de desplegament necessàries per a l'aplicació del règim que preveu la disposició transitòria primera de la Llei 36/2007; la vuitena es refereix a la incorporació del dret comunitari; i es tanca la Llei amb la disposició final novena, que estableix la data de la seva entrada en vigor.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 15 de febrer de 2008,

DISPOSO:

Article 1. *Definicions.*

1. Als efectes del present Reial decret s'entén per:

a) «entitat de crèdit matriu d'Espanya»: una entitat de crèdit espanyola que té com a filial una entitat de crèdit o una entitat financera, o posseeix una participació en les esmentades entitats, i que no és al seu torn filial d'una altra entitat de crèdit autoritzada a Espanya o d'una societat financera de cartera constituïda a Espanya;

b) «entitat de crèdit matriu de la Unió Europea»: una entitat de crèdit matriu d'Espanya que no és filial d'una altra entitat de crèdit autoritzada en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, o d'una societat financera de cartera constituïda en qualsevol Estat membre de la Unió Europea;

c) «societat financera de cartera»: una entitat financera les empreses filials de la qual siguin, exclusivament o principalment, entitats de crèdit o altres entitats financeres, una de les quals com a mínim ha de ser una entitat de crèdit, i que no sigui una societat financera mixta de cartera als efectes de l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers, i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer;

d) «societat financera de cartera matriu d'Espanya»: una societat financera de cartera espanyola que no és al seu torn filial d'una entitat de crèdit autoritzada a Espanya o d'una societat financera de cartera constituïda a Espanya;

e) «societat financera de cartera matriu de la Unió Europea»: una societat financera de cartera d'Espanya que no és filial d'una entitat de crèdit autoritzada en qualsevol Estat membre, o d'una altra societat financera de cartera establerta en qualsevol Estat membre;

f) «grup consolidable d'entitats de crèdit»: cal atènyer-se a la definició d'aquest terme que estableix l'article vuitè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Sense perjudici del que estableix l'apartat 3 de l'article vuitè de la Llei 13/1985, quan una entitat de crèdit o un grup consolidable d'entitats de crèdit estiguin, al seu torn, dominats per una o més societats financeres de cartera estrangeres, amb seu en algun Estat membre de la Unió Europea, sense que cap d'aquestes tingui la seva mateixa nacionalitat, l'entitat dominant i les seves restants filials consolidables, sigui quina sigui la seva nacionalitat, integren un grup consolidable d'entitats de crèdit, als efectes d'aquest Reial decret, sempre que s'estigui en presència de qualsevol dels supòsits següents:

i) Que les entitats de crèdit de nacionalitat espanyola siguin les úniques filials d'aquesta naturalesa en l'àmbit comunitari.

ii) Que, existint entitats de crèdit filials espanyoles i d'altres països comunitaris, s'hagi arribat a un acord entre el Banc d'Espanya i les autoritats competents d'aquests altres països, inclòs el país de seu de l'entitat dominant, en virtut del qual s'assigni la competència de supervisió en base consolidada al Banc d'Espanya.

iii) Que, existint entitats de crèdit filials espanyoles i d'altres països comunitaris, en absència de l'acord a què es fa referència a l'incís anterior, l'entitat de crèdit del grup amb balanç més elevat tingui nacionalitat espanyola o, si els totals de balanç són iguals, sigui espanyola l'entitat de crèdit autoritzada en primer lloc.

g) «grup econòmic»: conjunt d'empreses o entitats, sigui quina sigui la seva activitat o objecte social, que constitueixi una unitat de decisió, segons el que disposa a l'article 42 del Codi de comerç.

h) «empresa de serveis d'inversió matriu d'Espanya», una empresa de serveis d'inversió que tingui com a filial una empresa de serveis d'inversió o entitat financera o que posseeixi una participació en les esmentades entitats i que no sigui filial d'una altra entitat autoritzada a Espanya, o d'una societat financera de cartera establerta a Espanya.

i) «empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea», una empresa de serveis d'inversió matriu a Espanya, que no sigui filial d'una altra entitat autoritzada en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, o d'una societat financera de cartera establerta en qualsevol Estat membre de la Unió Europea;

j) «grup d'empreses de serveis d'inversió»: sense perjudici del que preveu l'article 86 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió són els grups financers en què es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

i) Que una empresa de serveis d'inversió controlï una o diverses entitats financeres.

ii) Que l'entitat dominant sigui una entitat l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en empreses de serveis d'inversió.

iii) Que una persona física, un grup de persones que actuïn sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable controlï diverses entitats, totes empreses de serveis d'inversió.

Quan una empresa de serveis d'inversió o un grup consolidable d'empresa de serveis d'inversió estiguin, al seu torn, dominats per una o més entitats estrangeres, amb seu en algun Estat membre de la Unió Europea, l'activitat principal de les quals consisteixi a tenir participacions en una empresa de serveis d'inversió o entitats financeres, sense que cap d'aquestes tingui la seva mateixa nacionalitat, l'entitat dominant i les seves restants filials consolidables, sigui quina sigui la seva nacionalitat, integren un grup consolidable d'empresa de serveis d'inversió, als efectes d'aquest Reial decret, sempre que s'estigui en presència de qualsevol dels supòsits següents:

1r Quan les empreses de serveis d'inversió de nacionalitat espanyola siguin les úniques filials d'aquesta naturalesa en l'àmbit comunitari.

2n Quan, existint empreses de serveis d'inversió filials espanyoles i d'altres països comunitaris, s'hagi arribat a un acord entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i les autoritats competents d'aquests altres països, inclòs el país de seu de la societat dominant, en virtut del qual s'assigni la competència de supervisió en base consolidada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

3r Quan, existint empreses de serveis d'inversió filials espanyoles i d'altres països comunitaris, en absència de l'acord a què fa referència l'incís anterior, l'empresa de serveis d'inversió del grup amb balanç més elevat tingui nacionalitat espanyola o, si els totals de balanç són iguals, sigui espanyola l'empresa de serveis d'inversió autoritzada en primer lloc.

2. Quan en el present Reial decret es faci referència a les entitats de crèdit, cal atènyer-se al que disposen els articles 2 a 10 per determinar la base en la qual estan obligades a complir amb les obligacions corresponents.

TÍTOL I

Disposicions relatives a entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Totes les entitats de crèdit han de complir el que estableixen:

- els capítols III, IV, V, VI, VII,
- el capítol VIII, i
- l'article 66.

2. Les filials espanyoles de les entitats de crèdit poden sol·licitar al Banc d'Espanya que les eximeixi de l'aplicació de l'apartat 1, sempre que la seva matriu estigui subjecta a la supervisió del Banc d'Espanya, la filial estigui inclosa en la supervisió en base consolidada de l'esmentada entitat de crèdit matriu i es compleixin les condicions següents a fi de garantir que els fons propis es distribueixin adequadament entre l'empresa matriu i les filials:

a) que no hi hagi ni sigui previsible que hi hagi cap impediment pràctic o jurídic rellevant a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament de passius per l'empresa matriu;

b) que l'empresa matriu efectui una gestió prudent de la filial i s'hagi declarat garant dels compromisos subscrits per la filial, o bé que els riscos en la filial siguin poc significatius;

c) que els procediments d'avaluació, mesurament i control de riscos de l'empresa matriu incloguin la filial; i,

d) que l'empresa matriu posseeixi més del 50 per cent dels drets de vot vinculats a les participacions o accions de la filial o tingui dret a designar o fer cessar la majoria dels membres del consell d'administració o òrgan equivalent de la filial.

3. Les entitats de crèdit espanyoles filials de societats financeres de cartera espanyoles poden sol·licitar del Banc d'Espanya que les eximeixi de l'aplicació de l'apartat 1, sempre que la matriu estigui subjecta, juntament amb la filial, a supervisió en base consolidada per part del Banc d'Espanya, i es compleixin la resta de condicions indicades en l'apartat precedent a fi de garantir que els fons propis es distribueixin adequadament entre l'empresa matriu i les filials.

4. Les entitats de crèdit matrius subjectes a supervisió en base consolidada pel Banc d'Espanya poden sol·licitar del Banc d'Espanya que les eximeixi del que disposa l'apartat 1, sempre que es compleixin les condicions següents per garantir que els fons propis es distribueixin adequadament entre l'empresa matriu i les filials:

- a) que no hi hagi actualment ni sigui previsible que hi hagi impediments materials, pràctics ni jurídics per a la transferència immediata de fons propis o per al reemborsament del passiu a l'empresa matriu; i,
- b) que els procediments d'avaluació, mesurament i control del risc pertinents per a la supervisió en base consolidada incloguin l'entitat de crèdit matriu.

5. El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats de crèdit matrius a incorporar les seves filials en el seu càlcul de l'exigència que preveu l'apartat 1, sempre que:

- a) els procediments d'avaluació, mesurament i control de riscos de l'empresa matriu incloguin la filial;
- b) l'empresa matriu posseeixi més del 50 per cent dels drets de vot vinculats a les participacions o accions de la filial o tingui dret a designar o fer cessar la majoria dels membres del consell d'administració o òrgan equivalent de la filial;
- c) les exposicions o passius rellevants, inclòs el capital, de les filials ho siguin respecte a les esmentades entitats matrius; i,
- d) l'entitat de crèdit matriu demostrï plenament al Banc d'Espanya les circumstàncies i les disposicions, incloses les de tipus jurídic, per les quals no existeixi ni es prevegi cap impediment pràctic ni jurídic rellevant a la immediata transferència de fons propis o al reemborsament de passius quan els degui la filial a la seva empresa matriu.

Article 3. Requeriments individuals per a entitats de crèdit espanyoles dependents d'un grup consolidable d'un altre Estat membre.

A més del que estableix l'article 2, les entitats de crèdit espanyoles filials d'un grup consolidable d'entitats de crèdit autoritzat i supervisat en un altre Estat membre de la Unió Europea han de complir el que preveuen:

- a) l'article 16; i,
- b) l'article 68.

Article 4. Requeriments individuals per a entitats de crèdit independents i per a entitats excloses de la consolidació.

A més del que estableix l'article 2, tota entitat de crèdit no integrada en un grup consolidable d'entitats de crèdit i tota entitat de crèdit pertanyent a un d'aquests grups que no s'inclogui en la consolidació d'acord amb l'article vuitè.5 de la Llei 13/1985, ha de complir el que preveuen

- a) l'article 16; i,
- b) l'article 68.

Article 5. Requeriments en base consolidada per a grups consolidables d'entitats de crèdit.

Els grups consolidables d'entitats de crèdit han de complir, en base consolidada, el que preveuen:

- a) l'article 16;
- b) els capítols III, IV, V, VI, VII;

- c) el capítol VIII;
- d) l'article 66; i,
- e) l'article 68.

Article 6. *Requeriments en base subconsolidada.*

Les entitats de crèdit filials que posseïxin una entitat de crèdit, una entitat financera o una societat de gestió d'actius com a filials en un tercer Estat o una participació en les esmentades societats, han de complir de forma subconsolidada

- a) l'article 16;
- b) els capítols III, IV, V, VI, VII;
- c) el capítol VIII;
- d) l'article 66; i,
- e) l'article 68.

Article 7. *Càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contrapart exigibles.*

S'habilita el Banc d'Espanya per establir les condicions específiques de còmput de recursos propis per al càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contrapart exigibles a les entitats de crèdit matrius i filials, en base individual o subconsolidada.

Article 8. *Sucursals d'entitats de crèdit amb seu en tercers països.*

En el cas de les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en tercers països, els límits a la concentració de riscos s'han de calcular sobre els recursos propis de l'entitat estrangera en conjunt. La sucursal ha de comunicar al Banc d'Espanya, dues vegades l'any, els esmentats recursos propis, calculats d'acord amb la seva legislació nacional. Si la sucursal no pot aportar aquestes dades, el càlcul s'ha de fer amb els elements de recursos propis localitzats en la sucursal.

Article 9. *Informe sobre l'aplicació de l'article 2.4.*

El Banc d'Espanya ha d'informar de l'aplicació de l'article 2.4 la resta de les autoritats competents de tots els altres estats membres de la Unió Europea. En particular, ha de fer públic el següent:

- a) els criteris que aplica per determinar que no existeixen impediments materials, pràctics o jurídics per a la transferència immediata de fons propis o el reemborsament de passiu;
- b) el nombre d'entitats de crèdit matrius que es beneficiïn de l'aplicació del 2.4, i, entre aquestes, el nombre d'entitats que incorporen filials situades en un tercer país; i,
- c) de forma agregada:
 - i) l'import total consolidat de fons propis de l'entitat de crèdit matriu que es beneficiïn de l'aplicació del 2.4, que siguin tinguts per filials situades en un tercer país;
 - ii) el percentatge del total consolidat de fons propis d'entitats de crèdit que es beneficiïn de l'aplicació del 2.4, representat per fons propis tinguts per filials situades en un tercer país; i,
 - iii) el percentatge del total consolidat mínim de fons propis exigint a les entitats de crèdit matrius que es beneficiïn de l'aplicació del 2.4, representat per fons propis tinguts per filials situades en un tercer país.

Article 10. *Informe sobre aplicació de l'article 2.5.*

Quan el Banc d'Espanya apliqui l'article 2.5, ha d'informar periòdicament, i almenys un cop l'any, les autoritats competents de tots els altres estats membres. Si la filial està en un tercer Estat, el Banc d'Espanya ha de facilitar la mateixa informació a les autoritats competents de l'esmentat tercer Estat.

En particular, el Banc d'Espanya ha de fer públic el següent:

- a) els criteris que aplica per determinar que no existeixin impediments materials, pràctics o jurídics per a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament de passiu;
- b) el nombre d'entitats de crèdit matris que es beneficiïn de l'aplicació de l'article 2.5, i entre aquestes, el nombre d'entitats que incorporen filials situades en un tercer Estat;
- c) de forma agregada:
 - i) l'import total de fons propis de les entitats de crèdit matris que es beneficiïn de l'aplicació de l'article 2.5, en poder de filials situades en un tercer Estat;
 - ii) el percentatge del total de fons propis d'entitats de crèdit matris que es beneficiïn de l'aplicació de l'article 2.5, representat per fons propis en poder de filials situades en un tercer Estat; i,
 - iii) el percentatge del total mínim de fons propis exigint a les entitats de crèdit matris que es beneficiïn de l'aplicació de l'article 2.5, representat per fons propis en poder de filials situades en un tercer Estat.

Article 11. *Habilitació al Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya pot concretar l'àmbit d'aplicació d'aquest títol I, així com definir l'entitat obligada de cada grup per complir els requeriments exigits en base consolidada o subconsolidada.

CAPÍTOL II

Definició dels recursos propis de les entitats de crèdit i dels seus grups consolidables

Article 12. *Composició dels recursos propis.*

1. Als efectes del que disposa el títol II de la Llei 13/1985, els recursos propis de les entitats de crèdit comprenen els elements següents:

a) El capital social de les societats anònimes, exclosa la part d'aquest que preveu la lletra f) següent; els fons fundacionals i les quotes participatives de les caixes d'estalvis, així com el fons social de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis i les quotes participatives d'associació emeses per aquesta; les aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit, i el fons de dotació de les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres.

b) Les reserves efectives i expresses, inclosos el Fons de participació i el Fons de reserva de quotapartíps de les caixes d'estalvis i la seva confederació.

Fins que tingui lloc l'aplicació de resultats, les entitats de crèdit poden incorporar a aquest element la part dels resultats de l'exercici que es prevegi aplicar a reserves, d'acord amb els requisits d'ordre general que estableixi el Banc d'Espanya per assegurar l'efectivitat dels recursos aplicats.

Als efectes del que disposa aquest Reial decret, s'entén inclòs en les reserves efectives i expresses el Fons de reserva obligatori de les cooperatives de crèdit.

c) Les reserves de regularització, actualització o revaloració d'actius, així com les plusvàlues que es comptabilitzin dins del patrimoni net per aplicació als actius del criteri de valor raonable, sempre que se subjectin a les normes comptables vigents per a les entitats de crèdit. El Banc d'Espanya pot acordar, atenent la volatilitat dels diferents tipus d'actius, una reducció de fins a dos terços en el seu import brut.

d) El saldo comptable de la cobertura genèrica corresponent al risc d'insolvència dels clients, és a dir, lligada a les pèrdues inherents o no assignades específicament per deteriorament del risc de crèdit, així com en el cas d'entitats que utilitzin el mètode basat en qualificacions internes per calcular els requeriments de recursos propis per risc de crèdit, l'excés que sobre les pèrdues esperades en les seves exposicions suposin les

correccions de valor per deteriorament i les provisions relacionades amb les esmentades exposicions, sempre que se subjectin a les normes comptables vigents per a les entitats de crèdit, i amb els límits que pugui acordar el Banc d'Espanya amb caràcter general en relació amb els riscos que hagin servit de base per al càlcul de la cobertura, ponderats en la forma que es determini d'acord amb el capítol III del present Reial decret.

e) Els fons de l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvis, els de la seva confederació i els d'educació i promoció de les cooperatives de crèdit, sempre que tinguin caràcter permanent. S'entén que tenen aquest caràcter els que estiguin materialitzats en immobles.

f) La part del capital social corresponent a les accions sense vot i a les accions rescatables amb una durada no inferior a la que preveu la lletra h) següent per als finançaments subordinats, regulats a les seccions 5a i 6a del capítol IV del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

g) Les participacions preferents emeses d'acord amb el que preveu la disposició addicional segona de la Llei 13/1985.

h) Els finançaments subordinats rebuts per l'entitat de crèdit el termini original dels quals sigui, almenys, de cinc anys; si no hagués estat fixada la data del seu venciment, ha d'estar estipulat per a la seva retirada un preavis, almenys, de cinc anys. S'entén per finançaments subordinats els que, als efectes de prelació de crèdits, se situïn darrere de tots els creditors comuns.

i) Els finançaments subordinats de durada indeterminada que estableixin la possibilitat d'ajornament d'interessos, i d'aplicació del deute i els interessos pendents de pagament a l'absorció de pèrdues sense necessitat de procedir a dissoldre l'entitat.

j) Amb la finalitat de donar cobertura exclusiva als requeriments de recursos propis que resultin d'aplicar els capítols V i VI del present títol, els finançaments subordinats el termini original dels quals sigui, almenys, de dos anys, i en els quals ni el principal ni els interessos puguin ser pagats quan hi hagi un dèficit de recursos propis.

Per incloure'ls entre els recursos propis, els elements que recullen les lletres a), f), g), h), i) i j) es computen en la part que efectivament estigui desemborsada.

2. En els recursos propis d'un grup consolidable d'entitats de crèdit s'integren, a més dels elements indicats al número precedent que resultin de la consolidació dels estats comptables corresponents, les reserves en societats consolidades, així com, de conformitat amb les condicions i límits que, amb caràcter general, pugui establir el Banc d'Espanya per garantir la seva efectiva disponibilitat per al grup en condicions d'acord amb la seva particular naturalesa, les participacions representatives dels interessos minoritaris de les societats del grup consolidat.

Article 13. *Deduccions dels recursos propis.*

1. Es dedueixen dels recursos propis de les entitats de crèdit:

a) Els resultats negatius d'exercicis anteriors i de l'exercici corrent, així com els actius immaterials integrats en el seu patrimoni.

b) Les accions, aportacions o altres valors computables com a recursos propis de l'entitat que estiguin en el seu poder, així com, en els termes i condicions que estableixi el Banc d'Espanya, els que estiguin en poder d'altres empreses del grup o hagin estat objecte de qualsevol operació o compromís, sigui de finançament o d'un altre ordre, que perjudiqui la seva eficàcia per cobrir pèrdues de l'entitat o del grup.

c) Les participacions en altres entitats de crèdit i entitats financeres no integrades en el grup consolidable, que siguin superiors al 10 per cent del capital de la participada.

d) Els finançaments subordinats o altres valors computables com a recursos propis emesos per les entitats participades a què es refereix la lletra precedent i adquirits per l'entitat que tingui les participacions.

e) Les participacions en altres entitats de crèdit i entitats financeres diferents de les incloses en la lletra c) precedent, i no integrades en el grup consolidable, i els finançaments subordinats emesos per aquestes i adquirits per l'entitat o grup que ostenti les participacions,

en la part en què la suma de totes excedeixi el 10 per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit, calculats després de portar a terme les deduccions a què es refereixen les lletres a) i b) d'aquest apartat.

f) Les participacions en entitats asseguradores, de reassegurances o en entitats l'activitat principal de les quals consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores, en les condicions que estableixi el Banc d'Espanya, tenint en compte, si s'escau, el grau de gestió integrada i control intern de la participada, en cas que s'integri en els comptes consolidats de l'entitat de crèdit. A aquest efecte cal atènyer-se a la definició de participació que indica l'article 185.1 de la Llei de societats anònimes i, en tot cas, es consideren com a tals les superiors al 20 per cent del capital de la participada.

g) L'exces de les participacions en entitats de caràcter no financer a què es refereixen l'article desè de la Llei 13/1985, i l'article 16 d'aquest Reial decret.

h) En el cas de les entitats de crèdit que calculin les exposicions ponderades per risc d'acord amb la Secció 2a del capítol III, el Banc d'Espanya ha de determinar les deduccions apropiades als recursos propis en concepte de tractament de les pèrdues esperades.

i) L'import de les exposicions en titulitzacions que rebin una ponderació de risc del 1.250 per cent i l'import de les quals no hagi estat ponderat de conformitat amb la Secció 4t del capítol III, i calculat d'acord amb el que s'hi estableix.

j) En el cas d'una entitat de crèdit originadora d'una titulització, els beneficis nets derivats de la capitalització de futurs ingressos procedents dels actius titulitzats s'han d'excloure de l'element especificat a la lletra b) sempre que constitueixin una millora creditícia de les posicions de la titulització.

2. Les deduccions que recull el número anterior s'efectuen, si s'escau, pel seu valor en els llibres de l'entitat tenidora.

3. Dels recursos propis d'un grup consolidable d'entitats de crèdit es dedueixen els elements indicats al número precedent que resultin de la consolidació dels corresponents estats comptables.

4. Quan es tinguin temporalment accions en una altra entitat de crèdit, entitat financera, empresa d'assegurances o reassegurances o societat hòlding d'assegurances, en el marc d'una operació d'assistència financera destinada al sanejament i salvament de l'esmentada entitat, el Banc d'Espanya pot permetre excepcions a les deduccions que preveuen les lletres c) a f) de l'apartat 1.

Article 14. *Condicions per a la comptabilitat dels recursos propis.*

1. Als efectes de la seva consideració com a recursos propis, el capital de les cooperatives de crèdit ha d'estar integrat per les aportacions dels socis i associats que compleixin els requisits següents:

a) La seva retribució està condicionada a l'existència de resultats nets o, prèvia autorització del Banc d'Espanya, de reserves de lliure disposició suficients per satisfer-la.

b) La seva durada és indefinida.

c) El seu eventual reemborsament queda subjecte a les condicions que derivin de l'apartat 4 de l'article 7 de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit.

2. La part del capital social corresponent a les accions sense vot i les accions rescatables amb una durada no inferior a la que preveu l'apartat 4 següent per als finançaments subordinats, regulats a les seccions 5a i 6a del capítol IV del Text refós de la Llei de societats anònimes, així com qualsevol altre tipus d'accions preferents o d'instruments financers que presentin característiques híbrides de capital i deute emesos per entitats consolidables estrangeres, s'han de distribuir entre els recursos propis bàsics i complementaris a què es refereix l'article 15 d'acord amb les condicions i límits que estableixi el Banc d'Espanya atenent les seves característiques financeres i, en especial:

a) el seu ple desemborsament;

b) la seva permanència, sense perjudici que l'instrument pugui contenir una opció d'amortització anticipada a favor de l'entitat emissora, sempre que l'esmentada clàusula

no pugui posar en perill la capacitat de l'entitat de continuar disposant dels recursos propis generats per l'instrument en cas d'experimentar dificultats financeres;

c) la seva capacitat per absorbir pèrdues, tant en cas de liquidació, com sense necessitat de fer-la; i,

d) la seva flexibilitat plena en la remuneració de l'instrument, en casos en què l'entitat pugui experimentar dificultats financeres.

Per la seva banda, les participacions preferents estan subjectes, en tot moment, als efectes de la seva computabilitat com a recursos propis bàsics, al límit del 30 per cent a què es refereix la lletra i) de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, o al que estableixi el Banc d'Espanya d'acord amb l'esmentada norma, i que pot ser menor quan l'emissió prevegi incentius a l'amortització anticipada o més gran en casos en què a través de la conversió en accions o altres incentius s'afavoreixi la capitalització de l'entitat o grup.

3. Per considerar-se recursos propis, les reserves, fons i provisions a què es refereixen les lletres c), d) i e) del 12.1 han de complir, a satisfacció del Banc d'Espanya, els requisits següents:

a) Ser lliurement utilitzables per l'entitat per cobrir els riscos inherents a l'exercici de l'activitat bancària, fins i tot abans que s'hagin determinat les eventuais pèrdues o minusvàlues.

b) Reflectir-se en la comptabilitat de l'entitat, havent estat verificat el seu import amb informe favorable pels auditors externs de l'entitat i comunicada la verificació al Banc d'Espanya.

c) Estar lliures d'impostos o reduir-se en la quantia dels que previsiblement els siguin imputables.

4. Els finançaments subordinats a què es refereix l'article 12.1.h), durant els cinc anys anteriors a la seva data de venciment han de reduir el seu còmput com a recursos propis a raó d'un 20 per cent anual, fins que el seu termini romanent sigui inferior a un any, moment en què deixen de computar-se com a tals.

Els finançaments subordinats no poden contenir clàusules de rescabament, reemborsament o amortització anticipada, excepte en cas de liquidació de l'entitat emissora, i sense perjudici que el Banc d'Espanya pugui autoritzar al deutor el seu reemborsament anticipat si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat.

El Banc d'Espanya pot establir a l'efecte condicions de caràcter general, per regular tant els incentius aplicables al reemborsament anticipat com la recompra d'aquest tipus d'instruments.

5. Correspon al Banc d'Espanya la qualificació i inclusió en els recursos propis d'una entitat de crèdit o d'un grup consolidable d'entitats de crèdit de tota classe d'accions preferents o participacions preferents o finançaments subordinats, emesos d'acord amb la normativa que sigui aplicable, emesos per les mateixes entitats o per societats instrumentals i altres filials.

El Banc d'Espanya ha de vigilar en especial que la legislació del país on es realitzi l'emissió, o la mateixa interposició de les societats instrumentals o filials, no debilitin l'eficàcia dels requisits i limitacions establertes per a aquests instruments, ni el seu valor com a recursos propis del grup, i pot limitar amb caràcter general la computabilitat d'aquests instruments com a recursos propis computables del grup atenent les esmentades circumstàncies, sense que puguin existir elements de discriminació.

Article 15. Límits en el còmput dels recursos propis.

1. Als efectes del que disposa l'apartat següent:

a) Els recursos propis bàsics d'una entitat de crèdit estan constituïts per la suma dels elements recollits a les lletres a), b) i g) de l'article 12.1 nets de pèrdues, accions pròpies i actius immaterials.

Per la seva banda, els recursos propis bàsics d'un grup consolidable d'entitats de crèdit inclouen, amb el seu signe, els elements esmentats en el paràgraf precedent que resulten de la consolidació dels corresponents estats comptables; les participacions representatives dels interessos minoritaris, en la part que resulten computables d'acord amb el que preveu l'article 12.2.

b) Els recursos propis de segona categoria d'una entitat de crèdit o d'un grup consolidable d'entitats de crèdit estan constituïts per la resta d'elements computables amb excepció dels que s'esmenten a la lletra següent.

c) Els recursos propis auxiliars d'una entitat de crèdit o d'un grup consolidable d'entitats de crèdit estan constituïts pels finançaments subordinats a què es refereix l'article 12.1.j).

2. No són computables com a recursos propis de segona categoria d'una entitat de crèdit o grup consolidable d'entitats de crèdit:

a) L'excés dels elements inclosos a l'article 12.1.h) i d'altres instruments assimilables a aquests conforme a l'article 14.2, sobre el 50 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o grup consolidable.

b) L'excés dels recursos propis de segona categoria sobre el 100 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o del grup consolidable, en la part en què aquest excés no hagi estat eliminat d'acord amb el que estableix la lletra a) del present apartat.

3. No obstant això, els recursos propis de segona categoria que superin els límits esmentats a les lletres anteriors d'aquest paràgraf es poden incloure entre els recursos propis auxiliars. L'excés dels recursos propis auxiliars respecte dels requeriments de recursos propis requerits a l'entitat o grup pels riscos exigits de conformitat amb els lligats als capítols V i VI del present Reial decret no es computa com a recursos propis.

4. En tot cas, el capital ordinari i les reserves, individuals o consolidades, nets de pèrdues i accions pròpies, i les participacions representatives d'interessos minoritaris que resultin computables han de superar el 50 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat de crèdit o del grup consolidable d'entitats de crèdit.

5. El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit a computar com a recursos propis, transitòriament i excepcionalment, l'excés sobre els límits establerts en aquest apartat.

Article 16. *Participacions qualificades en entitats de caràcter no financer.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article desè de la Llei 13/1985, es dedueixen dels recursos propis dels grups consolidables d'entitats de crèdit, o de les entitats de crèdit no pertanyents a un d'aquests grups, la més gran de les quanties següents:

a) L'import total de les seves participacions qualificades en empreses que no tinguin el caràcter d'entitats financeres o de societats instrumentals d'aquestes, en la part en què l'esmentat import total excedeixi el 60 per cent dels recursos propis del grup consolidable o de l'entitat de crèdit que tingui les participacions.

b) L'import de la participació qualificada en una sola empresa o de la suma de les participacions qualificades en empreses pertanyents a un mateix grup econòmic, sempre que les empreses no tinguin el caràcter de financeres o de societats instrumentals d'aquestes, en la part de cada participació o suma de participacions que excedeixi el 15 per cent dels recursos propis del grup consolidable o de l'entitat de crèdit que tingui les participacions.

2. Als efectes del que disposa el número precedent, s'entén que un grup consolidable d'entitats de crèdit, o una entitat de crèdit no pertanyent a un d'aquests grups, té una participació qualificada quan, en relació amb l'empresa participada:

a) posseeixi almenys el 10 per cent del seu capital o dels seus drets de vot, incloent-hi el que posseeixi a través d'entitats controlades pel grup consolidable o per l'entitat de

crèdit, o a través de persones que actuïn per compte de l'un o de l'altra, i allò de què es disposi de manera concertada amb qualsevol altra persona; o bé,

b) pugui exercir una influència notable en la seva gestió. S'entén que hi ha aquesta possibilitat quan almenys un 20 per cent dels consellers de l'empresa participada puguin ser designats, o ho hagin estat efectivament, pel grup consolidable o l'entitat de crèdit que tingui la participació.

3. Perquè una operació d'assistència financera realitzada per un grup consolidable d'entitats de crèdit, o una entitat de crèdit no pertanyent a un d'aquests grups, permeti l'exclusió d'una participació qualificada de les limitacions a què es refereix el present article, és necessari:

a) Que l'operació afecti una empresa en què prèviament el grup consolidable o l'entitat de crèdit, o altres entitats dels seus respectius grups econòmics, tinguin una participació no inferior al 5 per cent del capital; estiguin implicats de forma permanent en la seva gestió, o siguin creditors amb una participació en el total dels passius exigibles de l'empresa superior al 25 per cent.

b) Que l'empresa afectada hagi estat declarada en concurs, o tingui problemes de solvència greus i permanents.

c) Que, segons el parer del Banc d'Espanya, no hi hagi possibilitats alternatives de garantir els interessos de l'entitat de crèdit a l'empresa en crisi.

El Banc d'Espanya ha de fixar el termini màxim de l'exclusió atenent el programa de sanejament de l'empresa afectada. Aquest termini no pot ser superior a quatre anys.

4. Quan el grup consolidable o l'entitat de crèdit tinguin una participació qualificada a conseqüència de l'assegurament d'una emissió de valors, la no-inclusió d'aquesta participació en la deducció que estableix aquest article no pot superar un any a partir de l'adquisició dels valors per l'entitat.

5. La no-inclusió en la deducció que estableix aquest article de participacions posseïdes en nom propi, però per compte de tercers, exigeix l'existència d'un contracte escrit de mandat i és incompatible amb l'existència d'una participació qualificada a la mateixa empresa per part del grup consolidable o de l'entitat de crèdit o, si s'escau, d'altres entitats dels seus respectius grups econòmics.

CAPÍTOL III

Requeriments de recursos propis per risc de crèdit

Article 17. *Coefficient de solvència.*

Els requeriments de recursos propis pel risc de crèdit i el risc de dilució, esmentats a l'article sisè.1.a) de la Llei 13/1985, són el 8 per cent del total de les exposicions de l'entitat ponderades per risc i calculades de conformitat amb el que estableix l'article següent.

Article 18. *Elecció de mètode de càlcul.*

El valor de les exposicions ponderades pel risc a què es refereix l'article anterior es calcula d'acord amb el mètode estàndard que estableix la Secció 1a del present capítol, o bé, si ho autoritza el Banc d'Espanya, d'acord amb el mètode basat en qualificacions internes, que estableix la Secció 2a del present capítol.

Article 19. *Definició d'exposició.*

Als efectes del present capítol, per exposició s'entén tota partida de l'actiu, i tota partida inclosa en els comptes d'ordre de l'entitat de crèdit que incorpori risc de crèdit.

SECCIÓ 1a MÈTODE ESTÀNDAR

Article 20. *Valor d'exposició.*

1. El valor d'exposició d'una partida de l'actiu és el seu valor en balanç, i el valor d'exposició d'una partida inclosa en els comptes d'ordre és el següent percentatge del seu valor comptable:

- a) el 100 per cent si és una partida de risc alt;
- b) el 50 per cent si és una partida de risc mitjà;
- c) el 20 per cent si és una partida de risc mitjà/baix; i,
- d) el 0 per cent si és una partida de risc baix.

El Banc d'Espanya ha de determinar quines partides dels comptes d'ordre s'han de considerar a aquests efectes, així com la seva classificació en cadascuna de les categories de risc d'aquest article.

El Banc d'Espanya, en els casos que aquest mateix determini, pot incrementar el valor d'exposició mitjançant l'ajust de volatilitat apropiat quan una exposició adopti la forma de valors o primeres matèries venuts, lliurats o prestats d'acord amb una operació amb pacte de recompra o una operació de préstec de valors o primeres matèries o de presa de valors o de primeres matèries en préstec, i d'operacions de finançament amb reposició del marge.

2. El valor d'exposició d'un instrument derivat es determina de conformitat amb el que estableix el capítol IV tenint en compte els efectes dels contractes de novació i altres acords de compensació. El valor d'exposició de les operacions amb pacte de recompra, de les operacions de préstec de valors o primeres matèries o de presa de valors o de primeres matèries en préstec, de les operacions pendents de liquidació amb una entitat de contrapartida central o amb liquidació diferida i de les operacions de finançament de les garanties es pot determinar de conformitat amb el capítol IV o amb la Secció 3a del present capítol.

El Banc d'Espanya ha de determinar els instruments derivats als quals s'ha d'aplicar el present apartat i les condicions en què s'han d'aplicar, si s'escau, les disposicions de l'esmentat capítol IV.

3. Quan s'utilitzen garanties reals o instruments similars per a la cobertura del risc de crèdit d'una exposició, el seu valor es pot modificar d'acord amb el que estableix la Secció 3a del present capítol.

Article 21. *Categories d'exposició al risc de crèdit en el mètode estàndard.*

Als efectes de la present Secció, cada exposició al risc de crèdit s'ha d'assignar a una de les categories següents:

- a) exposicions enfront d'administracions centrals o bancs centrals;
- b) exposicions enfront d'administracions regionals o autoritats locals;
- c) exposicions enfront d'entitats del sector públic i institucions sense finalitat de lucre;
- d) exposicions enfront de bancs multilaterals de desenvolupament;
- e) exposicions enfront d'organitzacions internacionals;
- f) exposicions enfront d'institucions, això és, enfront d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió;
- g) exposicions enfront d'empreses;
- h) exposicions detallistes;
- i) exposicions garantides amb béns immobles;
- j) exposicions en situació de mora;
- k) exposicions d'alt risc;
- l) bons garantits;
- m) posicions en titulitzacions;
- n) exposicions a curt termini enfront d'institucions i empreses;

- o) exposicions enfront d'institucions d'inversió col·lectiva; o,
- p) altres exposicions.

El Banc d'Espanya, si s'escau, ha de determinar els criteris per assignar a cada categoria les diferents exposicions.

Article 22. *Exposicions enfront d'administracions centrals o bancs centrals.*

1. Les exposicions enfront de l'Administració General de l'Estat, el Banc d'Espanya, i enfront de les altres administracions i bancs centrals de la resta de països de l'Espai Econòmic Europeu, denominades i finançades en les seves monedes nacionals, així com enfront del Banc Central Europeu, es ponderen al 0 per cent.

2. La resta d'exposicions assignades a la categoria d'administracions centrals i bancs centrals es ponderen d'acord amb el mètode basat en la qualitat creditícia de l'entitat contrapart, que ha d'establir el Banc d'Espanya. A aquests efectes, s'ha de tenir en compte l'existència o no d'una avaluació de la qualitat creditícia de la contrapart realitzada per una agència de qualificació reconeguda conforme al que preveuen els articles 27 a 30.

3. No obstant això, quan les autoritats competents d'un tercer país que apliqui disposicions de supervisió i regulació almenys equivalents, segons el parer del Banc d'Espanya, a les aplicades a la Unió Europea, assignin una ponderació de risc inferior a la que s'indica a l'apartat 2 a les exposicions amb la seva administració central i amb el banc central denominades i finançades en la moneda nacional, les entitats de crèdit poden ponderar de la mateixa manera aquestes exposicions.

Article 23. *Exposicions enfront d'administracions regionals i locals.*

1. El deute públic emès per les comunitats autònomes i les entitats locals espanyoles rep la mateixa ponderació que les exposicions enfront de l'Administració General de l'Estat.

2. La resta d'exposicions assignades a la categoria d'administracions regionals i autoritats locals es ponderen fent servir el mètode basat en la ponderació que rebí el risc de l'administració central del país al qual pertanyin, tenint en compte, per tant, en la forma que indiqui el Banc d'Espanya, el nivell de qualitat creditícia assignat per les esmentades agències de qualificació quan n'hi hagi.

3. No obstant això, quan les autoritats competents de l'Espai Econòmic Europeu o d'un tercer país que apliqui disposicions de supervisió i regulació almenys equivalents, segons el parer del Banc d'Espanya, a les aplicades a la Unió Europea, atorguin a les seves exposicions enfront de les administracions regionals i les autoritats locals el mateix tractament que a les exposicions enfront de la seva administració central, les entitats de crèdit poden ponderar de la mateixa manera els riscos amb aquestes administracions regionals i autoritats locals.

Article 24. *Exposicions enfront d'entitats del sector públic.*

1. Les exposicions enfront dels organismes autònoms i les entitats públiques empresarials regulades en el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i enfront de les altres entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, enfront de les entitats gestores, serveis comuns i mútues de la Seguretat Social i enfront de l'Institut de Crèdit Oficial poden rebre el mateix tractament que les exposicions enfront de l'administració de l'Estat.

Les exposicions enfront dels organismes autònoms i ens públics dependents de les comunitats autònomes sempre que, conforme a les lleis aplicables, tinguin una naturalesa anàloga a la prevista per als dependents de l'Administració General de l'Estat, i enfront dels organismes o ens públics de naturalesa administrativa dependents de les entitats locals espanyoles, sempre que no tinguin fins lucratiu i exerceixin activitats administratives pròpies de les entitats esmentades, han de rebre la ponderació aplicable a l'administració de la qual depenen.

A aquests efectes, el Banc d'Espanya ha de donar a conèixer les entitats del sector públic que han de rebre el mateix tractament, en termes de ponderació de risc, que l'administració de la qual depenen.

2. La resta d'exposicions assignades a la categoria d'entitats del sector públic i institucions sense fins de lucre han de rebre una ponderació de risc del 100 per cent. No obstant això:

a) quan les autoritats competents d'un altre Estat membre atorguin a les exposicions enfront de determinades entitats del seu sector públic el mateix tractament que a les exposicions enfront d'institucions, o que a les exposicions enfront de l'administració central en la jurisdicció de la qual estiguin constituïdes, les entitats de crèdit poden ponderar aquestes exposicions de la mateixa manera; i,

b) quan les autoritats competents d'un tercer país que apliqui disposicions de supervisió i regulació almenys equivalents, segons el parer del Banc d'Espanya, a les aplicades a la Unió Europea, atorguin a les exposicions enfront de determinades entitats del sector públic el mateix tractament que a les exposicions enfront d'institucions, les entitats de crèdit poden ponderar de la mateixa manera les seves exposicions enfront d'aquestes entitats del sector públic.

Article 25. *Exposicions detallistes.*

Les exposicions que preveu la lletra h) de l'article 21 han de complir les condicions següents:

a) L'exposició s'ha d'assumir enfront d'una o més persones físiques o una petita o mitjana empresa.

b) L'exposició ha de formar part d'un nombre significatiu d'exposicions amb característiques similars, de manera que es redueixin substancialment els riscos associats a aquest tipus de préstec.

c) L'import total degut a l'entitat de crèdit, a la seva empresa matriu i a les seves filials, inclosa qualsevol exposició anterior en situació de mora, pel client o grup de clients vinculats entre si i obligats al pagament, exclosos els crèdits o compromisos contingents garantits amb béns immobles residencials, no ha de superar, segons les dades de què disposi l'entitat de crèdit, un milió d'euros. L'entitat de crèdit ha de prendre mesures raonables a fi d'obtenir aquestes dades.

Els valors no poden pertànyer a la categoria d'exposició detallista.

El Banc d'Espanya ha d'establir les circumstàncies i la forma en què els pagaments per arrendament financer es poden incloure en aquesta categoria d'exposició detallista.

Article 26. *Ponderació per risc de les exposicions en mètode estàndard.*

1. A l'hora de calcular les exposicions ponderades per risc, a totes les exposicions se'ls han d'aplicar ponderacions de risc, llevat que es dedueixin dels fons propis. L'aplicació de les ponderacions de risc s'ha de basar en la categoria d'exposició a la qual s'assigni l'exposició i en la seva qualitat creditícia.

Sense perjudici del que disposa l'article anterior:

a) la qualitat creditícia es pot determinar per referència a les avaluacions de crèdit d'agències de qualificació externes, de conformitat amb el que disposen els articles 27 a 29, o a les avaluacions de crèdit d'agències de crèdit a l'exportació que preveu l'article 30.

b) el Banc d'Espanya ha de determinar les ponderacions de risc que s'han d'aplicar a cada exposició d'acord amb els principis que estableix el present apartat, així com les exposicions que es puguin deduir de recursos propis.

2. Als efectes de l'aplicació de les ponderacions de risc que preveu l'apartat 1, el valor de l'exposició s'ha de multiplicar per la ponderació de risc especificada o determinada d'acord amb la present Secció.

3. Les entitats de crèdit han de calcular les ponderacions per risc de les exposicions enfront d'institucions d'acord amb el mètode basat en la ponderació que rebí el risc de

l'administració central del país al qual pertanyin, tenint en compte per tant, en la forma que indiqui el Banc d'Espanya, el nivell de qualitat creditícia assignat per les esmentades agències de qualificació quan n'hi hagi.

4. No obstant el que disposa l'apartat 1, si una exposició està subjecta a cobertura del risc de crèdit, la ponderació de risc aplicable a aquesta partida es pot modificar de conformitat amb la Secció 3a del present capítol.

5. En el cas de les posicions de titulització, les exposicions ponderades per risc s'han de calcular de conformitat amb la Secció 4a del present capítol.

6. Amb excepció de les exposicions que donen lloc a passius en forma dels elements que preveuen les lletres a) a j) de l'article 12, les entitats de crèdit poden assignar una ponderació de risc del 0 per cent a les seves exposicions enfront d'una contrapart que sigui la seva empresa matriu, la seva filial o una filial de la seva empresa matriu, o bé una empresa que es trobi en una de les situacions de la Secció I del capítol II del Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre, pel qual s'aproven les Normes per a formulació dels comptes anuals, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) la contrapart ha de ser una entitat o societat financera de cartera, una entitat financera, una empresa de gestió d'actius o empresa de serveis auxiliars subjecta als requisits prudencials apropiats;

b) la contrapart ha d'estar completament inclosa en la mateixa consolidació que l'entitat de crèdit;

c) la contrapart ha d'estar subjecta als mateixos procediments d'avaluació, mesura i control de riscos que l'entitat de crèdit;

d) la contrapart ha d'estar establerta a Espanya; i

e) no hi ha d'haver actualment ni ser previsible que hi hagi cap impediment material o jurídic a la transferència immediata de fons propis o al reemborsament de passius de la contrapart a l'entitat de crèdit;

7. Amb excepció de les exposicions que donen lloc a passius en forma dels elements que preveuen les lletres a) a j) de l'article 12.1, les entitats de crèdit poden assignar una ponderació de risc del 0 per cent a les exposicions enfront de contraparts que pertanyin al mateix sistema institucional de protecció que l'entitat de crèdit creditora, a condició que, segons el parer del Banc d'Espanya, es compleixin les condicions següents:

a) la contrapart ha de ser una entitat de crèdit, una societat financera de cartera, una entitat financera, una empresa de gestió d'actius o empresa de serveis auxiliars subjecta als requisits prudencials apropiats i establerta en el mateix Estat membre;

b) que l'entitat de crèdit i la contrapart hagin arribat a un acord contractual o legal de responsabilitats que inclogui l'entitat de crèdit i la contrapart que protegeixi les institucions esmentades i, en particular, que garanteixi la seva liquiditat i solvència a fi d'evitar la fallida quan sigui necessari, denominat, d'ara endavant, «sistema institucional de protecció»;

c) que els acords garanteixin que el sistema institucional de protecció pot atorgar el suport necessari d'acord amb la seva comesa, amb càrrec a fons disponibles per a això de forma immediata;

d) que el sistema institucional de protecció disposi de mecanismes adequats i establerts de manera uniforme per al seguiment i la classificació de riscos, que ofereixin una visió exhaustiva de la situació de risc de cada membre i del sistema institucional de protecció en conjunt, amb les corresponents possibilitats de submissió a influència; aquests sistemes han de controlar adequadament les exposicions que es considerin en situació d'impagament;

e) que el sistema institucional de protecció efectui la seva pròpia avaluació de riscos i la comuniqui als seus membres;

f) que el sistema institucional de protecció elabori i publiqui un cop l'any, ja sigui un informe consolidat que compregui el balanç, el compte de beneficis i pèrdues, l'informe de situació i l'informe de riscos del sistema institucional de protecció en conjunt, ja sigui un informe que compregui el balanç agregat, el compte agregat de beneficis i pèrdues, l'informe de situació i l'informe de riscos del sistema institucional de protecció en conjunt;

g) que els membres del sistema institucional de protecció que el vulguin deixar estiguin obligats a notificar-ho amb una antelació de 24 mesos com a mínim;

h) que s'elimini la utilització múltiple d'elements admissibles per calcular els fons propis, així com qualsevol constitució inapropiada de fons propis entre els membres del sistema institucional de protecció; i,

i) que el sistema institucional de protecció es basi en una àmplia participació d'entitats de crèdit amb un perfil d'activitats predominantment homogeni.

El Banc d'Espanya pot exigir, a més, que les entitats acollides al mateix sistema institucional de protecció quedin vinculades a les instruccions que els organismes de gestió d'aquest puguin establir per tal d'assegurar la solvència i liquiditat del sistema.

Article 27. *Reconeixement de les agències de qualificació externa.*

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article sisè de la Llei 13/1985, únicament es pot utilitzar una qualificació externa de crèdit per determinar la ponderació de risc d'una exposició de conformitat amb aquest capítol quan l'agència de qualificació externa que l'efectuï sigui reconeguda pel Banc d'Espanya com a elegible per a aquests fins, d'acord amb els criteris que estableixi per a això, i valorant, en tot cas, l'objectivitat, independència, transparència i revisió contínua de la metodologia aplicada, així com la credibilitat i acceptació al mercat de les qualificacions de crèdit realitzades per aquesta agència.

2. Quan una agència de qualificació externa sigui reconeguda com a elegible per les autoritats competents d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya pot reconèixer la mateixa agència de qualificació externa com a elegible sense portar a terme el seu propi procés d'avaluació.

3. El Banc d'Espanya ha de fer pública una explicació del procés de reconeixement i una llista de les agències de qualificació externa elegibles.

Article 28. *Associació de qualificacions externes amb qualitat creditícia.*

1. El Banc d'Espanya ha de determinar a quin grau de qualitat creditícia s'han d'associar les corresponents qualificacions de crèdit d'una agència de qualificació externa elegible. Aquestes determinacions han de ser objectives i coherents, i poden tenir en compte les guies que, sobre aquesta qüestió, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

2. Si les autoritats competents d'un altre Estat membre de la Unió Europea han efectuat una determinació d'acord amb l'apartat 1, el Banc d'Espanya pot reconèixer aquesta determinació sense portar a terme el seu propi procés de determinació del nivell de qualitat creditícia.

Article 29. *Ús de les qualificacions externes de crèdit.*

1. L'ús de qualificacions de crèdit efectuades per agències de qualificació externa per calcular les exposicions ponderades per risc d'una entitat de crèdit ha de ser coherent i conforme amb els principis que estableixi el Banc d'Espanya. Les qualificacions de crèdit no s'han d'utilitzar de manera selectiva.

2. Les entitats de crèdit han d'utilitzar qualificacions de crèdit sol·licitades. No obstant això, amb l'autorització del Banc d'Espanya, poden utilitzar qualificacions no sol·licitades.

Article 30. *Agències de qualificació de crèdit a l'exportació.*

1. Les qualificacions de crèdit efectuades per una agència de crèdit a l'exportació han de ser reconegudes pel Banc d'Espanya per determinar la ponderació per risc de les exposicions enfront d'administracions centrals o bancs centrals, previstes a la lletra a) de l'article 21, si compleixen una de les condicions següents:

a) que consisteixi en una puntuació de risc consensuada d'agències de crèdit a l'exportació participants en l'«Acord sobre directrius en matèria de crèdits a l'exportació amb suport oficial» de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE); o,

b) que l'agència de crèdit a l'exportació publiqui les seves avaluacions de crèdit i subscrigui la metodologia acordada per l'OCDE, i que l'avaluació del crèdit estigui associada a una de les vuit primes mínimes d'assegurança d'exportació (MEIP) que estableix la metodologia acordada per l'OCDE.

2. Les exposicions objecte d'una avaluació de crèdit realitzada per una agència de crèdit a l'exportació i reconeguda als efectes de ponderació de risc han de rebre una ponderació de risc d'acord amb el sistema que determini el Banc d'Espanya.

SECCIÓ 2a MÈTODE BASAT EN QUALIFICACIONS INTERNES

Article 31. *Autorització per a ús del mètode basat en qualificacions internes.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 18, les entitats de crèdit requereixen l'autorització del Banc d'Espanya per calcular les seves exposicions ponderades per risc utilitzant el mètode basat en qualificacions internes.

2. Aquesta autorització únicament s'atorga si el Banc d'Espanya té garanties que els sistemes de l'entitat de crèdit per a la gestió i qualificació d'exposicions amb risc de crèdit estan suficientment integrats en la pròpia gestió del risc de l'entitat, així com, en particular, si es compleixen les següents normes:

a) els sistemes de qualificació de l'entitat de crèdit han de preveure una avaluació significativa de les característiques del deutor i de l'operació, una diferenciació significativa del risc i estimacions quantitatives exactes i coherents del risc;

b) les qualificacions internes i les estimacions d'impagament i pèrdua utilitzades per calcular els requeriments de recursos propis i els sistemes i procediments associats han de desenvolupar un paper essencial en el procés de gestió del risc i presa de decisions, així com en l'aprovació de crèdits, l'assignació interna de capital i les funcions de govern corporatiu de l'entitat de crèdit;

c) l'entitat de crèdit ha de disposar d'una unitat de control de risc de crèdit responsable dels seus sistemes de qualificació i degudament independent i lliure de tota influència indeguda;

d) l'entitat de crèdit ha de recopilar i emmagatzemar totes les dades pertinents a fi de donar suport de forma efectiva al seu procés de mesurament i gestió del risc de crèdit; i,

e) l'entitat de crèdit ha de documentar els seus sistemes de qualificació, així com el raonament en què es basen, i validar els sistemes esmentats.

Amb aquesta finalitat, el Banc d'Espanya ha de determinar els requisits mínims necessaris per entendre complertes les normes del paràgraf anterior.

Quan una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials o una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea i les seves filials utilitzin el mètode basat en qualificacions internes de manera unificada, El Banc d'Espanya pot permetre que l'entitat matriu i les seves filials considerades conjuntament compleixin els requisits mínims esmentats.

3. Tota entitat de crèdit que sol·liciti l'ús del mètode basat en qualificacions internes ha d'acreditar que ha utilitzat, per a les categories d'exposició en qüestió, sistemes de qualificació que estiguin en consonància general amb els requisits mínims determinats pel Banc d'Espanya als efectes del mesurament i la gestió interna del risc, almenys, durant tres anys abans de ser admesa a utilitzar el mètode basat en qualificacions internes.

4. Tota entitat de crèdit que sol·liciti l'ús d'estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió ha d'acreditar que ha calculat i emprat estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament i els factors de conversió de manera, en general, conforme amb els requisits mínims per a l'ús d'estimacions pròpies d'aquests paràmetres que determini el Banc d'Espanya, almenys, durant tres anys abans de ser admesa a utilitzar estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió.

5. Quan una entitat de crèdit deixi de complir els requisits que estableix la present Secció, ha de presentar al Banc d'Espanya un pla per al retorn puntual al compliment o ha d'acreditar, a satisfacció del Banc d'Espanya, que l'efecte de l'incompliment no té importància. En cas contrari, s'ha de revocar l'autorització atorgada per utilitzar el mètode basat en qualificacions internes, sense perjudici de la imposició de les sancions que, si s'escau, siguin aplicables.

6. Als efectes de l'autorització a què es refereix l'apartat 1, quan el mètode basat en qualificacions internes hagi de ser utilitzat per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials, o per la societat financera de cartera matriu de la Unió Europea i les seves filials, el Banc d'Espanya ha de cooperar estretament amb les autoritats supervidores competents de la Unió Europea, conforme al que disposa l'article desè bis.2.c) de la Llei 13/1985.

Article 32. *Aplicació del mètode basat en qualificacions internes.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 36, les entitats de crèdit han d'aplicar el mètode basat en qualificacions internes a totes les exposicions.

Amb l'autorització del Banc d'Espanya, l'aplicació es pot efectuar successivament a les diverses categories d'exposició que estableix l'article 33, dins d'una mateixa unitat de negoci, en diferents unitats de negoci del mateix grup o amb vistes a l'ús d'estimacions pròpies de les pèrdues en cas d'impagament o els factors de conversió a fi de calcular les ponderacions de risc de les exposicions enfront d'empreses, institucions, administracions centrals i bancs centrals.

En el cas de la categoria d'exposició detallista que preveu l'article 33, l'aplicació del mètode basat en qualificacions internes es pot efectuar successivament a les diverses categories d'exposició que determini el Banc d'Espanya.

2. L'aplicació successiva del mètode basat en qualificacions internes que preveu l'apartat 1 ha de tenir lloc en un termini raonable, que s'ha d'acordar amb el Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya ha de determinar les condicions sota les quals s'ha de portar a terme l'aplicació, de manera que garanteixin que la flexibilitat que permet l'apartat 1 no s'utilitzi de manera selectiva a fi de reduir els requeriments mínims de capital respecte de les categories d'exposició o unitats de negoci que encara s'hagin d'incloure en el mètode basat en qualificacions internes, o en l'ús d'estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió.

3. Les entitats de crèdit que utilitzin el mètode basat en qualificacions internes per a qualsevol categoria d'exposició han d'utilitzar alhora aquest mètode per a la categoria d'exposició de renda variable.

4. No obstant el que disposen els apartats 1 a 3 del present article i l'article 36, les entitats de crèdit que hagin obtingut l'autorització que preveu l'article 31 per utilitzar el mètode basat en qualificacions internes no han de tornar a aplicar la Secció 1a del present capítol per calcular exposicions ponderades per risc, excepte per motius justificats i amb l'autorització del Banc d'Espanya.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2 del present article i l'article 36, les entitats de crèdit que hagin obtingut el permís que preveu l'article 34.5 per utilitzar estimacions pròpies de pèrdua en cas d'impagament i els factors de conversió no han de tornar a emprar els valors de pèrdua en cas d'impagament ni els factors de conversió que preveu l'article 34.4, excepte per motius justificats i amb l'autorització del Banc d'Espanya.

Article 33. *Categories d'exposició al risc de crèdit en el mètode basat en qualificacions internes.*

1. Les entitats de crèdit han d'assignar les seves exposicions a alguna de les categories següents:

- a) exposicions enfront d'administracions centrals i bancs centrals;
- b) exposicions enfront d'institucions;

- c) exposicions enfront d'empreses;
 - d) exposicions enfront de detallistes;
 - e) valors de renda variable;
 - f) posicions en titulitzacions; o,
 - g) altres actius que no siguin actius financers.
2. Les exposicions següents es consideren exposicions enfront d'administracions centrals i bancs centrals:
- a) exposicions enfront de governs regionals, autoritats locals o entitats del sector públic que es considerin exposicions enfront d'administracions centrals conforme a la Secció 1a del present capítol; i,
 - b) exposicions enfront de bancs multilaterals de desenvolupament i organitzacions internacionals que gaudeixin d'una ponderació de risc del 0 per cent en el mètode estàndard conforme al que estableixi el Banc d'Espanya.
3. Les exposicions següents es consideren exposicions enfront d'institucions:
- a) exposicions enfront de governs regionals i d'autoritats locals que no es considerin exposicions enfront d'administracions centrals conforme a la Secció 1a del present capítol;
 - b) exposicions enfront d'entitats del sector públic que es considerin exposicions enfront d'institucions conforme a la Secció 1a del present capítol; i,
 - c) exposicions enfront de bancs multilaterals de desenvolupament que no gaudeixin d'una ponderació de risc del 0 per cent en el mètode estàndard conforme al que estableixi el Banc d'Espanya.
4. Per pertànyer a la categoria d'exposicions detallistes que preveu la lletra d) de l'apartat 1, les exposicions han de complir els criteris següents:
- a) les exposicions s'han d'assumir enfront d'una o més persones físiques o d'una petita o mitjana empresa, en aquest últim cas amb la condició que l'import total degut a l'entitat de crèdit i a les empreses matrius i les seves filials, inclosa qualsevol exposició anterior en situació de mora, pel client o grup de clients vinculats entre si i obligats al pagament, però exclosos els crèdits o compromisos contingents garantits amb béns immobles residencials, no superi un milió d'euros segons consti a l'entitat de crèdit, la qual ha d'haver adoptat mesures raonables a fi de confirmar aquest punt;
 - b) l'entitat de crèdit les ha d'administrar dins els seus sistemes de gestió de riscos de forma coherent al llarg del temps i de manera similar;
 - c) no es poden gestionar individualment a la manera de les exposicions de la categoria d'exposicions enfront d'empreses; i,
 - d) cadascuna ha de representar una exposició d'entre un nombre significatiu d'exposicions gestionades de la mateixa manera.
- El Banc d'Espanya ha d'establir les circumstàncies i la forma en què els pagaments per arrendament financer es poden incloure en aquesta categoria d'exposició detallista.
5. Les exposicions següents s'han de classificar com a exposicions de renda variable:
- a) instruments de capital que atorguin un dret residual i subordinat sobre els actius o les rendes de l'emissor; i,
 - b) exposicions de deute la substància econòmica de les quals sigui similar a les exposicions especificades a la lletra a).

6. En la categoria d'exposicions enfront d'empreses, les entitats de crèdit han d'identificar per separat, com a exposicions de finançament especialitzat, les exposicions que presentin les característiques següents:

- a) l'exposició s'assumeix enfront d'una entitat creada específicament per finançar o operar amb actius físics;
- b) les disposicions contractuals concedeixen al prestador un important grau de control sobre els actius i les rendes que generen; i,
- c) la principal font de reemborsament de l'obligació radica en la renda generada pels actius finançats, més que en la capacitat independent d'una empresa comercial presa en conjunt.

7. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, la metodologia utilitzada per l'entitat de crèdit per assignar les exposicions a diferents categories ha de ser adequada d'acord amb les normes que estableixi el Banc d'Espanya i coherent al llarg del temps.

8. El Banc d'Espanya ha de concretar els criteris esmentats en el present article i, si s'escau, determinar els criteris addicionals que siguin necessaris per assignar les diferents exposicions a cada categoria.

Article 34. Ponderació pel risc de les exposicions en el mètode basat en qualificacions internes.

1. Les exposicions ponderades per risc pertanyents a les categories que preveuen les lletres a) a e) o g) de l'apartat 1 de l'article 33, llevat que es dedueixin dels fons propis, s'han de calcular d'acord amb les normes que determini el Banc d'Espanya.

2. El Banc d'Espanya ha de basar les normes per calcular les exposicions ponderades per risc en els paràmetres pertinents relatius a l'exposició en qüestió. Aquests han d'incloure la probabilitat d'impagament, la pèrdua en cas d'impagament, el venciment efectiu i el valor de l'exposició. La probabilitat d'impagament i la pèrdua en cas d'impagament es poden considerar per separat o conjuntament.

3. En el cas de les exposicions pertanyents a les categories que preveuen les lletres a) a d) de l'apartat 1 de l'article 33, les entitats de crèdit han d'utilitzar les seves estimacions pròpies de les probabilitats d'impagament de conformitat amb l'article 31, en els termes que estableixi el Banc d'Espanya.

Així mateix, per a les exposicions pertanyents a la categoria que preveu la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 33, les entitats de crèdit han d'utilitzar les seves estimacions pròpies de pèrdua en cas d'impagament i els factors de conversió de conformitat amb l'article 31.

4. En el cas de les exposicions pertanyents a les categories d'exposicions que preveuen les lletres a) a c) de l'apartat 1 de l'article 33, les entitats de crèdit han d'utilitzar els valors de pèrdua en cas d'impagament i els factors de conversió que determini el Banc d'Espanya.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per a totes les exposicions pertanyents a les categories d'exposicions que preveuen les lletres a) a c) de l'apartat 1 de l'article 33, el Banc d'Espanya pot permetre que les entitats de crèdit utilitzin estimacions pròpies de pèrdua en cas d'impagament i dels factors de conversió, en els termes que estableixi per a això.

6. No obstant el que disposa l'apartat 2, el Banc d'Espanya pot autoritzar l'ús de mètodes alternatius per calcular les exposicions ponderades per risc corresponents al risc de crèdit de totes les exposicions pertanyents a la categoria de renda variable, previstes a la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 33. Així mateix, el càlcul de les exposicions ponderades per risc de les exposicions de finançament especialitzat es pot fer en els termes que estableixi per a això el Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya ha de publicar orientacions sobre la manera com les entitats de crèdit han d'assignar ponderacions de risc a les exposicions de finançament especialitzat i ha d'aprovar les metodologies d'assignació de les entitats.

7. Les exposicions ponderades per risc corresponents a la categoria de posicions en titulitzacions, previstes a la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 33, s'han de calcular de conformitat amb la Secció 4a d'aquest capítol.

8. En els casos en què les exposicions siguin en forma d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, el Banc d'Espanya pot exigir a les entitats de crèdit que atenguin les exposicions subjacents a l'hora de calcular les exposicions ponderades per risc i els imports de les pèrdues esperades de conformitat amb els mètodes establerts a la present Secció, quan aquestes compleixin els criteris que el Banc d'Espanya estableixi per a això. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma de càlcul dels paràmetres esmentats per a les entitats de crèdit que no compleixin les condicions per utilitzar els mètodes que estableix la present Secció.

9. Així mateix, el Banc d'Espanya ha de determinar el mètode de càlcul de les exposicions ponderades per risc i les pèrdues esperades que han d'utilitzar les entitats de crèdit quan les exposicions en forma d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva no compleixin els criteris establerts pel Banc d'Espanya conforme a l'apartat anterior o l'entitat de crèdit no tingui coneixement de totes les exposicions subjacents de la institució d'inversió col·lectiva.

Article 35. *Càlcul de la pèrdua esperada.*

1. El càlcul de les pèrdues esperades corresponents a les exposicions pertanyents a cadascuna de les categories que preveuen les lletres a) a e) i g) de l'apartat 1 de l'article 33 s'ha de fer d'acord amb els mètodes que estableixi el Banc d'Espanya.

2. Les pèrdues esperades corresponents a les exposicions titulitzades, previstes a la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 33, s'han de calcular d'acord amb la Secció 4a del present capítol.

Article 36. *Ús subsidiari del mètode estàndard.*

Amb caràcter excepcional, les entitats de crèdit a les quals es permeti utilitzar el mètode basat en qualificacions internes per calcular les exposicions ponderades per risc i les pèrdues esperades corresponents a una o més categories d'exposicions poden aplicar amb caràcter permanent el que disposa la Secció 1a d'aquest capítol a les exposicions que disposin de l'autorització prèvia del Banc d'Espanya i de conformitat amb el que aquest estableixi a l'efecte.

SECCIÓ 3a REDUCCIÓ DEL RISC DE CRÈDIT

Article 37. *Tècniques de reducció del risc de crèdit.*

Les entitats de crèdit a les quals es refereix la present Secció són les que es poden beneficiar d'una reducció de les seves exposicions al risc de crèdit com a conseqüència de la utilització de tècniques de reducció d'aquest. Aquestes tècniques comprenen l'ús tant de garanties reals com de garanties personals, incloent entre aquestes últimes els derivats de crèdit.

Article 38. *Ús de tècniques de reducció del risc de crèdit.*

Les entitats de crèdit que utilitzin el mètode estàndard o el mètode basat en qualificacions internes, però no utilitzin les seves pròpies estimacions de pèrdua en cas d'impagament i dels factors de conversió d'acord amb els articles 34 i 35, poden reconèixer la reducció del risc de crèdit en el càlcul de les exposicions ponderades per risc als efectes de l'article sisè.1.a) de la Llei 13/1985 o com a pèrdues esperades pertinents als efectes del càlcul que preveu l'article 13.h).

Article 39. *Requisits que han de complir les tècniques de reducció del risc de crèdit.*

1. La tècnica utilitzada per a la cobertura del risc de crèdit, juntament amb les mesures i disposicions adoptades i els procediments i polítiques aplicats per l'entitat de crèdit, han

d'estar subjectes a un règim jurídic substantiu que, en tot cas, en prevegi i garanteixi l'execució, en qualsevol de les jurisdiccions el dret de les quals sigui aplicable.

2. Les entitats de crèdit han d'adoptar totes les mesures adequades a fi de garantir l'eficàcia de la cobertura del risc de crèdit i atendre els riscos associats.

3. En el cas de cobertures del risc de crèdit mitjançant garanties reals o instruments similars, per ser susceptibles de reconeixement, els actius utilitzats com a garantia han de ser suficientment líquids, i el seu valor al llarg del temps, suficientment estable, per oferir un grau adequat de certesa quant a la cobertura del risc de crèdit obtinguda, tenint en compte el mètode utilitzat per calcular les exposicions ponderades per risc i el grau de reconeixement permès.

4. Igualment, en el cas de cobertures del risc de crèdit mitjançant garanties reals o instruments similars, l'entitat de crèdit ha de tenir el dret de liquidar en benefici propi o prendre la possessió oportunament dels actius en què es basa la protecció en cas d'impagament, insolvència o concurs del deutor, o altres esdeveniments de crèdit previstos a la documentació de l'operació. Quan la insolvència o situació concursal afecti, si s'escau, un dipositari de la garantia real, l'entitat ha de tenir el dret a instar el canvi de dipositari o prendre el control de les garanties afectades. El grau de correlació entre el valor dels actius en els quals es basa la protecció i la qualitat creditícia del deutor no ha d'inval·lidar l'efectivitat de la protecció creditícia.

5. En el cas de les cobertures del risc de crèdit mitjançant garanties personals, per ser susceptibles de reconeixement, els garants han de ser suficientment solvents, i els acords de protecció han d'estar subjectes a un règim jurídic substantiu que, en tot cas, en prevegi i garanteixi l'execució, en qualsevol de les jurisdiccions el dret de les quals sigui aplicable, per oferir un grau de certesa adequat quant a la cobertura del risc de crèdit obtinguda, tenint en compte el mètode utilitzat per calcular les exposicions ponderades per risc i el grau de reconeixement permès.

6. Als efectes d'aquest article, el Banc d'Espanya ha de determinar les característiques dels actius i acords de compensació d'actius i passius elegibles com a garanties reals o instruments similars; les característiques dels garants i els tipus d'acord de protecció elegibles com a garanties personals, així com els altres requisits mínims que han de reunir tots aquests per al seu reconeixement efectiu.

Article 40. *Efectes de la reducció del risc de crèdit.*

1. Quan es compleixin els requisits de l'article 39, el càlcul de les exposicions ponderades per risc i, si s'escau, de les pèrdues esperades, es pot modificar per l'ús de tècniques de reducció del risc de crèdit en els termes que estableixi el Banc d'Espanya.

2. Cap exposició respecte de la qual s'obtingui una reducció del risc de crèdit no pot produir una exposició ponderada per risc o pèrdues esperades més grans que una exposició idèntica respecte de la qual no hi hagi cap reducció del risc de crèdit.

3. En els casos en què l'exposició ponderada per risc ja prengui en consideració la cobertura del risc de crèdit proporcionada per una garantia real o personal, de conformitat amb el mètode estàndard o, si s'escau, el mètode basat en qualificacions internes, la cobertura no s'ha de tenir novament en compte als efectes d'aquesta Secció.

SECCIÓ 4a TITULITZACIÓ

Article 41. *Càlcul de la ponderació per risc per a la titulització.*

1. El càlcul de les exposicions ponderades per risc de crèdit corresponents a posicions de titulització previstes a l'article 21.m), per a les entitats de crèdit que utilitzin el mètode estàndard, o l'article 33.1.f), per a les entitats que utilitzin el mètode basat en qualificacions internes, s'ha de fer d'acord amb el que estableix la present Secció, si bé, en el cas de les entitats originadores és un requisit imprescindible que la titulització transfereixi efectivament una part significativa del risc de crèdit de les exposicions titulitzades.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar els diferents mètodes que s'han d'emprar per calcular les exposicions ponderades per risc de crèdit de posicions de titulització o els requeriments de recursos propis que cobreixin els riscos crediticis assumits en les

titulitzacions, tenint en compte les seves correccions de valor o provisions, d'acord amb els principis establerts en aquesta Secció. A aquests efectes, ha de tenir en compte si les entitats de crèdit utilitzen, en el cas de les entitats originadores, o utilitzarien, en el cas de les entitats patrocinadores o inversores, el mètode estàndard o el mètode basat en qualificacions internes a l'hora de calcular els requeriments de recursos propis per risc de crèdit de les exposicions titulitzades, així com la possible pertinença d'aquestes i de les posicions de titulització a la cartera de negociació.

3. No obstant el que indica l'apartat 1, les entitats originadores poden optar en tot moment per no fer el càlcul de les exposicions ponderades per risc de crèdit corresponent a les posicions mantingudes en la titulització. En aquest cas, o quan no es compleixi el requisit de transferència efectiva d'una part significativa del risc de crèdit, les entitats originadores han de seguir calculant les exposicions ponderades per risc de crèdit i, si s'escau, les pèrdues esperades corresponents a les exposicions titulitzades, segons el mètode que havien aplicat prèviament a la titulització i no tenen obligació de calcular les exposicions ponderades per risc corresponents a cap posició que puguin mantenir en la dita titulització.

Article 42. *Titulització d'exposicions per una entitat de crèdit originadora.*

1. Les entitats de crèdit originadores de titulitzacions que, efectivament, transfereixin una part significativa del risc de crèdit associat a les exposicions titulitzades, segons el que disposa l'apartat 2 del present article, d'acord amb el que estableixi el Banc d'Espanya:

a) en titulitzacions tradicionals, en què es transmeten les exposicions titulitzades a un vehicle de finalitat especial de titulització que segmenta el risc de crèdit d'aquelles en trams que tenen una prelación diferent i que són transmissibles independentment, poden excloure del càlcul de les exposicions ponderades per risc, i, si s'escau, de les pèrdues esperades, les exposicions titulitzades, i calcular en lloc seu les exposicions ponderades per risc corresponents a les posicions que, si s'escau, siguin retingudes en la titulització; i,

b) en titulitzacions sintètiques, en què la segmentació del risc de crèdit de les exposicions titulitzades i la seva transmissió s'aconsegueix mitjançant la utilització de derivats de crèdit o garanties personals elegibles d'acord amb el que assenyala l'apartat 6 de l'article 39, poden calcular les exposicions ponderades per risc i, si s'escau, les pèrdues esperades, respecte de les exposicions titulitzades tenint en compte la reducció del risc de crèdit obtingut mitjançant les garanties rebudes.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, l'efectivitat de la transmissió del risc de crèdit requereix que els instruments jurídics utilitzats siguin vàlids en totes les jurisdiccions pertinents, que les clàusules contractuals, com és el cas de les opcions d'extinció o d'amortització anticipada, no qüestionin la transferència dels riscos i que l'entitat originadora no presti a la titulització un suport que excedeixi la seva obligació contractual, ni altres millores que tinguin com a finalitat reduir les pèrdues potencials o reals per als inversors.

3. Als efectes del que disposa l'apartat 1 del present article, s'entén que hi ha una transferència significativa del risc de crèdit quan s'hagi transmès a tercers una part rellevant dels trams que concentren en major mesura, d'acord amb l'ordre de prelación establert, el risc de crèdit.

D'acord amb aquest principi general i les altres condicions que aquest estableixi, el Banc d'Espanya ha de determinar si la transferència de risc de crèdit produïda per la titulització d'exposicions es pot considerar significativa.

Article 43. *Ponderació per risc de les posicions en titulització.*

1. Per calcular l'exposició ponderada per risc d'una posició de titulització, les ponderacions de risc s'han d'assignar al valor d'exposició de la posició segons la qualitat creditícia d'aquesta, la qual es pot determinar per referència a la qualificació creditícia d'una agència de qualificació externa reconeguda a aquests efectes o, d'una altra manera, que produeixi resultats similars, tot això conforme al que determini el Banc d'Espanya.

2. Si hi ha exposicions en diferents trams d'una titulització, l'exposició en cada tram s'ha de considerar una posició de titulització independent. S'ha de considerar que els proveïdors de cobertura creditícia a posicions d'una titulització mantenen posicions en la titulització. En les posicions de titulització s'han d'incloure les exposicions a titulitzacions resultants de contractes derivats de tipus d'interès o divises.

3. Si una posició de titulització està subjecta a cobertures del risc de crèdit mitjançant garanties reals o instruments similars o amb garanties personals, la ponderació de risc aplicable a aquesta posició es pot modificar de conformitat amb la Secció 3a del present capítol.

4. Sense perjudici de la possible deducció de posicions de titulització dels recursos propis, segons el que disposa la lletra i) de l'article 13.1, la resta de posicions ponderades per risc s'han d'incloure en el total d'exposicions ponderades per risc de l'entitat de crèdit als efectes de la lletra a) de l'article sisè.1 de la Llei 13/1985.

Article 44. *Ús de qualificacions externes de risc de crèdit en titulització.*

1. Únicament es pot utilitzar una qualificació creditícia efectuada per una agència de qualificació externa per determinar la ponderació de risc d'una posició de titulització de conformitat amb l'article 43 quan l'agència de qualificació externa hagi estat reconeguda com a elegible per a aquests fins pel Banc d'Espanya.

2. El Banc d'Espanya únicament reconeix una agència de qualificació externa com a elegible als efectes de l'apartat 1 quan hagi obtingut garanties del compliment dels requisits que estableix l'article 27 i que aquesta té una capacitat demostrada en el camp de la titulització, cosa que es pot posar de manifest per la seva àmplia acceptació al mercat.

3. Si una agència de qualificació externa ha estat reconeguda com a elegible per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, o fins i tot de tercers països, als efectes de l'apartat 1, el Banc d'Espanya pot reconèixer aquesta agència de qualificació externa com a elegible per a aquests fins sense portar a terme el seu propi procés d'avaluació.

4. El Banc d'Espanya ha de fer pública una explicació del procés de reconeixement i una llista de les agències de qualificació externa elegibles.

5. Per utilitzar-se a aquests efectes, les qualificacions creditícies d'una agència de qualificació externa elegible han de complir els principis de credibilitat i transparència que estableixi el Banc d'Espanya.

6. L'ús per part de les entitats de les qualificacions creditícies efectuades per agències de qualificació externa per calcular les exposicions ponderades per risc de crèdit, de posicions de titulització d'acord amb l'article 43 ha de ser coherent i conforme amb el que estableixi el Banc d'Espanya. Les qualificacions creditícies no s'han d'utilitzar de manera selectiva.

Article 45. *Assignació de nivell de qualitat creditícia.*

1. A l'hora d'aplicar ponderacions de risc a les posicions de titulització, el Banc d'Espanya ha de determinar a quins nivells de qualitat creditícia rellevants als efectes del càlcul de les exposicions ponderades per risc de crèdit s'han d'associar les corresponents qualificacions creditícies d'una agència de qualificació externa elegible. Aquestes correspondències s'han de fer de forma objectiva i consistent.

2. Quan les autoritats competents d'un altre Estat membre de la Unió Europea, o fins i tot de tercers països, hagin efectuat una correspondència conforme a l'apartat 1, el Banc d'Espanya la pot reconèixer sense portar a terme el seu propi procés d'assignació.

CAPÍTOL IV

Risc de contrapartArticle 46. *Risc de contrapart.*

1. Als efectes del càlcul de les exposicions ponderades per risc de crèdit conforme al que disposen les seccions 1a i 2a del capítol III respecte del mètode estàndard i el mètode basat en qualificacions internes, segons que correspongui, les disposicions que conté aquest capítol són aplicables per determinar el valor d'exposició:

- a) dels instruments derivats que determini el Banc d'Espanya,
- b) de les operacions a termini amb pacte de recompra,
- c) de les operacions de préstecs de valors o primeres matèries,
- d) de les operacions amb liquidació diferida, i
- e) de les operacions de finançament de les garanties.

2. El Banc d'Espanya ha de fixar els mètodes i criteris aplicables per les entitats de crèdit per calcular els valors d'exposició per risc de contrapart corresponents.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el valor d'exposició per risc de contrapart és igual a zero en els supòsits següents:

a) En el cas de permutes d'impagament de crèdit venudes, incloses a la cartera d'inversió, quan siguin tractades com una protecció creditícia proporcionada per l'entitat de crèdit i estiguin subjectes a requeriments de recursos propis per cobrir el risc de crèdit pel total de l'import nocional del contracte.

b) En general, quan la contrapart sigui una entitat de contrapartida central que disposi d'un mecanisme de compensació que exigeixi la constitució de dipòsits en garantia ajustables diàriament en funció de les operacions i de l'evolució de les cotitzacions que cobreixin íntegrament el risc en els seus acords.

A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot informar les entitats, mitjançant l'elaboració de llistes o per qualsevol altre mitjà que consideri adequat, sobre les entitats de contrapartida central que, segons la seva opinió, no disposin de mecanismes que suposin una garantia adequada.

c) Quan les entitats comprin protecció a través d'un derivat de crèdit per cobrir una exposició de la seva cartera d'inversió o una exposició subjecta a risc de contrapart. En aquests casos, el valor d'exposició del derivat de crèdit als efectes del risc de contrapart és zero, i les entitats poden calcular els seus requeriments de recursos propis respecte de l'exposició coberta d'acord amb el que disposa la Secció tercera del capítol III, pel que fa als efectes de les cobertures basades en garanties personals i derivats de crèdit, o bé, prèvia autorització del Banc d'Espanya, conforme a les normes del doble impagament o a les normes per a l'estimació interna per part de les entitats dels efectes de les garanties de signatura i derivats de crèdit que, en desplegament del capítol III, es prevegin.

Article 47. *Compensació contractual en el risc de contrapart.*

En els termes i amb els requisits que determini el Banc d'Espanya, les entitats de crèdit poden utilitzar com a tècniques de reducció del risc de contrapart els acords de compensació contractual següents: contractes bilaterals de novació entre una entitat de crèdit i la seva contrapart, altres acords bilaterals de compensació entre l'entitat de crèdit i la seva contrapart i acords de compensació contractual entre productes.

CAPÍTOL V

Requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi

Article 48. *Risc de tipus de canvi i posicions en or.*

Als efectes del que disposa l'article sisè.1.c) de la Llei 13/1985, les entitats de crèdit han de cobrir, en tot moment, amb recursos propis suficients el risc de tipus de canvi i el risc de les posicions en or que assumeixin.

Els recursos propis han de ser addicionals als requerits per altres obligacions que estableix el present Reial decret.

Article 49. *Mètode estàndard de càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi i or.*

Quan la suma de la posició global neta en divises de l'entitat i la seva posició neta en or superi el 2 per cent dels seus recursos propis totals, l'entitat ha de multiplicar la suma de la seva posició neta en divises i la seva posició neta en or per 8 per cent a fi de calcular els requeriments de recursos propis enfront del risc de tipus de canvi.

El Banc d'Espanya ha d'establir el mètode per calcular les posicions netes en divises i en or.

Article 50. *Excepcions.*

No obstant el que disposa l'article anterior, el Banc d'Espanya pot eximir de calcular les posicions netes en divises i en or, les posicions tancades o compensades en divises que estiguin estretament correlacionades, o que estiguin subjectes a un acord intergovernamental jurídicament vinculant destinat a reduir les fluctuacions d'aquestes divises respecte a altres cobertes pel mateix acord. Si s'escau, aquestes posicions compensades eximides quedarien subjectes a l'aplicació d'un coeficient inferior al 8 per cent i superior o igual a l'1,6 per cent, que ha de determinar el Banc d'Espanya.

Article 51. *Càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi i or.*

No obstant el que disposa l'article 48 i sobre la base de l'article 69, el Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats que, a l'hora de calcular els seus requeriments de recursos propis per al risc de tipus de canvi i de les posicions en or, utilitzin els seus propis models interns de gestió de riscos en lloc del mètode estàndard o en combinació amb aquest.

Amb aquesta finalitat, les entitats de crèdit han de complir les condicions qualitatives mínimes que estableix l'article 69.

El Banc d'Espanya ha de portar a terme una avaluació individualitzada dels dits models per verificar el seu rigor en el mesurament del risc de tipus de canvi, i pot revocar l'autorització del model en cas que l'avaluació no resulti satisfactòria a aquests efectes.

CAPÍTOL VI

Risc de la cartera de negociació

Article 52. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les entitats de crèdit han de calcular els requeriments de recursos propis per risc de la cartera de negociació a què es refereix l'article sisè.1.b) de la Llei 13/1985, d'acord amb el present capítol.

2. No són aplicables les disposicions d'aquest capítol quan la mida de la cartera de negociació de l'entitat de crèdit compleixi els requisits següents:

a) la cartera de valors de negociació no excedeixi, normalment, més del 5 per cent de la seva activitat total;

b) el total de les posicions de la cartera de negociació no sobrepassi normalment l'import de 15 milions euros; i,

c) la cartera de negociació no excedeixi en cap cas el 6 per cent de la seva activitat total, i el total de les posicions de la cartera de negociació no superi en cap cas l'import de 20 milions d'euros.

De la mateixa manera, no són aplicables les disposicions d'aquest capítol si les entitats de crèdit no compleixen els requisits generals per a l'aplicació del tractament de cartera de negociació que conté l'article 70 del present Reial decret, i els requisits relatius al procés de valoració de les posicions i a la inclusió de les cobertures internes que estableixi el Banc d'Espanya.

D'altra banda, el Banc d'Espanya pot admetre la no-aplicació de les disposicions que conté aquest capítol VI, a sol·licitud de l'entitat de crèdit, quan, complint-se el que disposen les lletres a) i b) anteriors, no se superin les xifres que estableix la lletra c) almenys durant el 75 per cent dels dies observats als efectes d'aquest article.

El Banc d'Espanya ha de determinar les regles aplicables per calcular les proporcions a què es refereix l'apartat 2.

Quan no siguin aplicables les disposicions d'aquest capítol, el càlcul dels requeriments de recursos propis s'ha de fer d'acord amb les normes que contenen els capítols III, IV, i V del present Reial decret.

Article 53. *Composició de la cartera de negociació.*

1. La cartera de negociació d'una entitat ha de constar de totes les posicions en instruments financers i primeres matèries que posseeixi, ja sigui amb fins de negociació o perquè serveixin de cobertura a altres elements de la cartera de negociació, que han d'estar lliures de restriccions per a la seva negociació o per a la seva cobertura.

2. Les posicions mantingudes amb fins de negociació són les posseïdes amb intenció de revendre-les a curt termini o amb la intenció de beneficiar-se de les diferències reals o esperades a curt termini entre els preus de compra i venda, o altres variacions dels preus o dels tipus d'interès. El terme posicions inclou les posicions pròpies, les procedents de la prestació de serveis als clients i les de creació de mercat.

3. La intenció de negociació s'ha de demostrar per les estratègies, polítiques i procediments establerts per l'entitat per gestionar la posició o la cartera d'acord amb l'article 70.1.

4. Les cobertures internes es poden incloure a la cartera de negociació quan compleixin els requisits que estableixi a l'efecte el Banc d'Espanya. Per cobertura interna s'entén una posició que compensa de manera significativa o completament el component de risc existent d'una posició no inclosa a la cartera de negociació o d'un conjunt de posicions.

Article 54. *Requeriments de recursos propis per risc de cartera de negociació.*

1. Els requeriments de recursos propis de la cartera de negociació estan determinats per la suma dels elements següents:

a) Requeriments per risc de preu de les posicions en renda fixa, inclosos els instruments convertibles.

b) Requeriments per risc de preu de les posicions en accions i participacions.

c) Requeriments per risc de preu de les participacions en institucions d'inversió col·lectiva.

d) Requeriments per risc de preu de les posicions en primeres matèries.

e) Requeriments per risc de liquidació i lliurament, sense perjudici de la seva exigència per a la posició global del balanç en els termes que el Banc d'Espanya, si s'escau, determini.

f) Requeriments per risc de crèdit de contrapart lligats a la cartera de negociació. El càlcul d'aquests requeriments s'ha de fer conforme al que disposa el capítol IV del present títol.

g) Requeriments per risc de tipus de canvi i de les posicions en or.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar els mètodes de càlcul dels requeriments de recursos propis llistats a l'apartat anterior.

Article 55. *Especialitats per a determinades exposicions.*

1. Als efectes del càlcul dels requeriments de recursos propis per risc específic de les posicions en instruments de deute negociable, s'ha d'assignar una ponderació del 0 per cent als valors de deute emesos o garantits per administracions centrals, emesos per bancs centrals, organitzacions internacionals, bancs multilaterals de desenvolupament o autoritats públiques regionals o locals dels estats membres, quan aquests valors estiguin denominats i finançats en moneda nacional.

2. S'habilita el Banc d'Espanya per establir un requisit de risc específic per a exposicions en bons garantits.

Article 56. *Grans riscos en la cartera de negociació.*

No obstant el que disposa el capítol VIII del present títol, les entitats que calculin els requeriments de recursos propis sobre la seva cartera de negociació d'acord amb el present capítol han de controlar i supervisar les seves grans exposicions segons el que disposa el capítol VIII.

Article 57. *Valoració de les posicions als efectes d'informació.*

1. Totes les posicions de la cartera de negociació estan supeditades a les normes de valoració prudent que ha d'especificar el Banc d'Espanya, conforme al que estableix l'article 69 del present Reial decret. Aquestes normes han d'exigir a les entitats que garanteixin que el valor aplicat a cadascuna de les posicions de la cartera de negociació reflecteix el valor actual de mercat. Aquest valor ha de contenir un grau adequat de certesa considerant la naturalesa dinàmica de les posicions de la cartera de negociació, les exigències de solidesa prudencial i la forma d'operar i objectiu de les exigències de capital respecte a les posicions de la cartera de negociació.

2. Si no és possible disposar, de manera immediata, dels preus de mercat, el Banc d'Espanya pot no aplicar el que preveu l'apartat 1 i exigir a les entitats en lloc seu l'aplicació d'altres mètodes de valoració, prèvia aprovació per la seva part.

CAPÍTOL VII

Requeriments de recursos propis per risc operacional

Article 58. *Risc operacional.*

1. Les entitats de crèdit han de calcular els requeriments de recursos propis per risc operacional a què es refereix l'article sisè.1.d) de la Llei 13/1985 amb algun dels mètodes que preveu el present article.

2. A aquests efectes s'entén per risc operacional el risc de pèrdues degut a la inadequació o la fallada dels procediments, el personal i els sistemes interns, o a esdeveniments externs, inclòs el risc jurídic.

3. Els mètodes de càlcul de requeriments de recursos propis per risc operacional són el mètode de l'indicador bàsic, el mètode estàndard i la seva variant el mètode estàndard alternatiu, i els mètodes avançats basats en els sistemes de mesurament propis de cada entitat. Les entitats de crèdit han de complir, en cada cas, els requisits establerts per a cadascun dels mètodes en els articles 59 i següents.

4. La utilització del mètode estàndard alternatiu i la dels mètodes avançats requereix l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, que s'atorga quan les entitats de crèdit compleixin els requisits establerts per a cadascun d'aquests mètodes en els articles 61 i 62. El Banc d'Espanya pot revocar l'autorització en cas que les entitats de crèdit deixin de complir els requisits.

5. Les entitats de crèdit que apliquin el mètode estàndard o el mètode estàndard alternatiu no poden tornar a aplicar el mètode de l'indicador bàsic, excepte per motius justificats i amb l'autorització del Banc d'Espanya.

6. Les entitats que apliquin mètodes avançats no poden tornar a aplicar el mètode de l'indicador bàsic ni el mètode estàndard o el mètode estàndard alternatiu, excepte per motius justificats i prèvia autorització del Banc d'Espanya.

7. El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats de crèdit a aplicar una combinació de mètodes en les condicions que determini.

Article 59. *Mètode de l'indicador bàsic.*

1. Els requeriments de recursos propis corresponents al risc operacional conforme al mètode de l'indicador bàsic són el 15 per cent d'un indicador basat en uns ingressos rellevants que vénen donats per la suma dels ingressos nets per interessos i els ingressos nets no corresponents a interessos de l'entitat de crèdit.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma de càlcul de l'indicador esmentat i, en particular, les partides comptables d'ingressos i despeses que el conformen, així com els ajustos apropiats.

Article 60. *Mètode estàndard.*

1. Per fer servir el mètode estàndard les entitats de crèdit han de dividir les seves activitats en les línies de negoci que especifica el Banc d'Espanya.

2. Els requeriments de recursos propis corresponents al risc operacional conforme al mètode estàndard s'han de calcular sobre la base de l'agregació d'uns ingressos rellevants per a cada línia de negoci, definits de forma similar al mètode de l'indicador bàsic, ponderats sobre la base d'uns coeficients que oscil·len entre el 12 per cent i el 18 per cent, segons el nivell de risc operacional que es consideri que correspon a cada línia de negoci.

3. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma de càlcul dels requeriments de recursos propis, les partides d'ingressos, despeses i ajustos que conformen els ingressos rellevants de cada línia de negoci, incloses les partides internes entre línies de negoci, així com els coeficients de ponderació aplicables als ingressos rellevants corresponents a cada línia de negoci.

4. Per poder aplicar el mètode estàndard, les entitats de crèdit han de complir una sèrie de criteris específics determinats pel Banc d'Espanya, a més de les exigències de gestió de riscos que conté l'article 67, lletra g), del present Reial decret.

Article 61. *Mètode estàndard alternatiu.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, el Banc d'Espanya pot autoritzar una entitat de crèdit a reemplaçar, en el càlcul a què es refereix l'apartat 2 de l'esmentat article, els ingressos rellevants corresponents a les línies de negoci de banca detallista i banca comercial per uns ingressos rellevants normalitzats.

2. Per a aquestes línies de negoci, els ingressos rellevants normalitzats estan determinats pels saldos comptables dels actius financers assignats a la corresponent línia de negoci multiplicats per 0,035. Aquests actius financers s'han de prendre sense ajustos de valoració.

3. En qualsevol cas, l'autorització per a l'ús dels ingressos rellevants normalitzats està subjecta al compliment de les condicions generals per a l'acceptació de l'ús del mètode estàndard i als requisits següents:

a) L'entitat de crèdit ha de ser molt activa en la banca detallista o comercial, la qual ha de suposar almenys el 90 per cent dels seus ingressos.

b) L'entitat de crèdit ha de demostrar a les autoritats competents que un percentatge significatiu de les seves activitats bancàries detallistes o comercials inclouen préstecs associats amb una alta probabilitat d'impagament, i que el mètode estàndard alternatiu proporciona una base millor per avaluar el risc operacional.

Article 62. *Mètodes de mesurament avançats.*

1. Les entitats de crèdit poden emprar mètodes de mesurament avançats basats en els seus propis sistemes de mesurament del risc operacional, sempre que el Banc

d'Espanya autoritzi expressament l'ús dels models corresponents a fi de calcular els requeriments de recursos propis corresponents al risc operacional.

2. La utilització de mètodes de mesurament avançats està supeditada al compliment de les exigències generals de gestió de riscos que conté l'article 69 del present Reial decret i als criteris qualitius i quantitius addicionals que estableixi el Banc d'Espanya.

3. Les entitats de crèdit poden reconèixer l'efecte de les assegurances i d'altres mecanismes de transferència del risc operacional quan s'ajustin a les condicions que estableixi el Banc d'Espanya sempre que puguin demostrar al Banc d'Espanya que s'aconsegueix reduir les repercussions d'aquests riscos de forma evident.

4. Quan un mètode de mesurament avançat es destini en principi a ser utilitzat per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials o per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, el Banc d'Espanya i les altres autoritats competents de les diferents persones jurídiques han de cooperar estretament conforme al que disposa l'article desè bis.2.c) de la Llei 13/1985.

5. Quan una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials o les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea utilitzin un mètode de mesurament avançat de manera unificada, el Banc d'Espanya pot permetre que l'entitat matriu i les seves filials, considerades conjuntament, compleixin els requisits que conté l'apartat 2 del present article. En aquest cas, la petició d'utilització d'un mètode de mesurament avançat per a tot el grup ha d'incloure una descripció de la metodologia utilitzada per calcular els requeriments de recursos propis per risc operacional de les diverses entitats del grup i de com hagin considerat els efectes de la diversificació, i a aquests efectes és admissible un sistema de repartiment dels requeriments de recursos propis del grup.

CAPÍTOL VIII

Límits als grans riscos

Article 63. *Límits als grans riscos.*

1. Es considera un gran risc el contret enfront d'una mateixa persona, entitat o grup econòmic, fins i tot el propi en la part no consolidable, quan el seu valor superi el 10 per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit que concedeixi el finançament o assumeixi el risc.

2. El valor de tots els riscos que una entitat de crèdit contregui amb una sola persona, entitat o grup econòmic aliè no pot excedir el 25 per cent dels seus recursos propis.

Si els riscos es mantenen enfront de persones o entitats no consolidables però amb els quals hi ha una relació de control en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, el límit esmentat és del 20 per cent.

3. El conjunt dels grans riscos definits a l'apartat 1 no pot superar el 800 per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit.

4. Als efectes del compliment del que preveu aquest capítol, les entitats de crèdit:

a) Han de fer un seguiment adequat de la concentració dels seus riscos mitjançant procediments administratius i comptables segurs i mecanismes interns de control adequats. Aquests mitjans han de permetre a les entitats esmentades identificar i registrar totes les operacions de gran risc i les modificacions d'aquestes, així com supervisar les seves exposicions, tenint en compte la política de l'entitat de crèdit en matèria de riscos i posant especial atenció a conèixer les relacions de participació, garanties encreuades i relacions de dependència comercial existents entre els seus clients.

b) Als efectes dels límits que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquest article, han d'acumular als riscos mantinguts enfront d'una mateixa persona o grup econòmic els mantinguts enfront de les persones físiques o jurídiques que, pel fet d'estar interrelacionades econòmicament amb les anteriors, es puguin trobar en greus dificultats per atendre els seus compromisos si la persona o grup econòmic amb què estan interrelacionats passen per una situació d'insolvència o falta de liquiditat. El Banc d'Espanya s'ha d'encarregar de

supervisar el compliment d'aquesta lletra i pot establir que determinats conjunts de clients siguin considerats com una unitat als efectes de l'aplicació d'aquells límits, encara que no pertanyin al mateix grup econòmic.

5. El Banc d'Espanya pot permetre l'aplicació dels límits de referència de forma individual, o agregada a només alguns components d'un grup econòmic quan la seva autonomia de gestió, limitació de responsabilitat o activitat específica ho aconsellin.

6. El Banc d'Espanya ha de regular el règim de notificació dels grans riscos, tal com aquests es defineixen a l'apartat 1.

7. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma com s'han d'agregar els riscos per al còmput dels límits establerts en aquest article, incloent-hi regles relatives a les exposicions amb risc de crèdit, els riscos derivats de la cartera de negociació, les posicions en fons de titulització, societats o fons d'inversió o vehicles similars, i els riscos amb societats multigrup.

Article 64. *Excepcions als límits als grans riscos.*

1. No queden subjectes a les limitacions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article anterior:

a) Els riscos contrets enfront de l'Administració General de l'Estat i el Banc d'Espanya; enfront de les comunitats autònomes i les entitats locals per l'adquisició de deute públic emès per aquestes; enfront de les Comunitats Europees, i enfront de les administracions centrals i bancs centrals d'altres països o enfront dels bancs multilaterals de desenvolupament, sempre que tots rebin, sense garantia, una ponderació del 0 per cent d'acord amb el mètode estàndard que preveu el capítol III.

b) Els riscos assegurats suficientment amb penyora de valors de renda fixa i pels subjectes esmentats a l'apartat anterior, i els que disposin de garantia directa i incondicional dels subjectes esmentats en aquest mateix apartat llevat de les comunitats autònomes i les entitats locals.

c) El 50 per cent dels riscos enfront d'entitats locals espanyoles, i enfront de les comunitats autònomes, quan no hagin estat ja exclosos conforme al que estableix la lletra a) precedent, així com el 50 per cent dels riscos garantits per les administracions esmentades directament i incondicionalment.

d) Els riscos garantits amb dipòsit en efectiu, o certificats de dipòsit, a la pròpia entitat creditora o en altres del seu grup consolidable.

e) Tots els actius i altres elements deduïts dels recursos propis.

f) Les participacions en entitats asseguradores diferents de les esmentades a l'article 13.1.f), fins a un màxim del 40 per cent dels recursos propis.

g) Els préstecs amb garantia hipotecària sobre habitatges, sempre que compleixin els requisits exigibles per la legislació reguladora del mercat hipotecari, i els riscos derivats d'operacions d'arrendament financer en virtut de les quals l'entitat mantingui la plena propietat de l'habitatge llogat mentre l'arrendatari no hagi exercit la seva opció de compra, en els dos casos, fins al 50 per cent del valor de l'immoble corresponent.

h) Els actius enfront de les administracions centrals i bancs centrals dels països no previstos a la lletra a) que estiguin denominats i finançats en la moneda nacional del prestatari, i actius que representin crèdits expressament garantits per les esmentades administracions centrals i bancs centrals, sempre que estiguin denominats, finançats i garantits en la moneda nacional comuna del garant i del prestatari.

i) Totalment o parcialment, els altres actius, compromisos i comptes d'ordre amb risc de crèdit que, atenent les seves garanties personals o reals i altres circumstàncies eximentes o atenuants que hi concorrin, en especial la seva ponderació per sota del 100 per cent als efectes de risc de crèdit, estableixi el Banc d'Espanya.

2. El Banc d'Espanya pot regular les condicions en què el risc enfront d'un client s'ha d'atribuir, o pot ser atribuït per l'entitat, als tercers que el garanteixin directament i incondicionalment o als emissors dels valors pignorats en la seva garantia.

3. El Banc d'Espanya també pot exceptuar dels límits a la concentració de riscos establerts a l'article 63 les cessions de fons que realitzin entitats de crèdit per canalitzar de manera sistemàtica recursos al mercat interbancari a través d'una altra entitat de crèdit intermediària, en el marc d'un acord aprovat pel mateix Banc d'Espanya.

Article 65. Càlcul dels límits als grans riscos.

1. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit que no estiguin obligats a aplicar les normes de l'article 52 sobre requeriments de recursos propis corresponents als riscos derivats de la cartera de negociació han de calcular els seus riscos enfront d'una mateixa persona o grup econòmic o enfront d'un grup de clients interrelacionats econòmicament entre si, o enfront del propi grup econòmic en la part no consolidable, mitjançant l'agregació dels actius patrimonials i els compromisos i altres comptes d'ordre a què es refereix l'article 20, mantinguts enfront dels subjectes esmentats a l'article 21, sense aplicar les ponderacions de l'article 26 ni els coeficients reductors que preveu l'article 20, excepte en el cas de comptes d'ordre relacionats amb tipus d'interès i de canvi, als quals sí que s'han d'aplicar els coeficients reductors esmentats.

2. Les obligacions que contenen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 63 precedents també afecten les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres que no resultin exemptes de la seva aplicació de conformitat amb el que disposa l'article tretzè de la Llei 13/1985.

Per calcular aquests límits s'han de prendre com a base els recursos propis de l'entitat estrangera en conjunt. El Banc d'Espanya, d'acord amb els criteris que estableix el present Reial decret, ha d'apreciar quins dels seus elements es poden incloure en el càlcul.

CAPÍTOL IX

Procediments de govern, estructura organitzativa i autoavaluació del capital intern

Article 66. Requisits d'organització, gestió de riscos i control intern.

1. Les entitats de crèdit han de definir i aplicar polítiques i procediments adequats per assegurar el compliment de les normes que conté aquest Reial decret. A aquest efecte:

- Han de disposar d'una estructura organitzativa adequada a la naturalesa de les seves activitats, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents.
- Han de disposar d'una funció d'auditoria interna que vetlli pel bon funcionament dels sistemes d'informació i control intern.
- Han de disposar d'una unitat que desenvolupi la funció de compliment normatiu. Aquesta funció ha de tenir caràcter integral i ha de comprendre, entre altres, les obligacions que en aquest sentit resultin de la prestació de serveis d'inversió, així com les establertes per la normativa de prevenció del blanqueig de capitals.

Les funcions esmentades a les lletres b) i c) anteriors s'han d'exercir sota el principi d'independència respecte de les àrees, unitats o funcions sobre les quals giri la seva verificació.

2. El Consell d'Administració o òrgan equivalent de l'entitat ha d'aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, control i reducció dels riscos als quals estigui o pugui estar exposada l'entitat de crèdit, inclosos els que presenti la conjuntura macroeconòmica en què opera.

3. Les entitats de crèdit han de disposar de mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables igualment adequats. És responsabilitat del Consell d'Administració o òrgan equivalent de l'entitat de crèdit l'aprovació de les estratègies i procediments generals de control intern, la determinació dels criteris necessaris per a la prevenció de conflictes d'interessos i la distribució de funcions en el si de l'entitat de crèdit.

El Consell d'Administració o òrgan equivalent de l'entitat de crèdit també ha de ser informat periòdicament dels resultats de les tasques verificadores portades a terme per les funcions d'auditoria interna i de compliment normatiu.

4. Els sistemes, procediments i mecanismes que preveu aquest capítol han de ser complets i proporcionals al caràcter, escala i complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit. El Banc d'Espanya ha de supervisar els sistemes, procediments i mecanismes esmentats.

5. Les entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de respectar els requisits d'organització interna recollits a l'apartat 2 de l'article 70 ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb les especificacions següents:

a) S'entenen complets els requisits de la lletra a) de l'article 70 ter.2 de la Llei 26/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, referits als procediments administratius i comptables, als mecanismes de control intern, a l'auditoria interna i a les tècniques eficaces de valoració dels riscos, així com l'obligació de disposar de mesures que assegurin la continuïtat i regularitat en la prestació dels serveis, incloses a la lletra b) del mateix apartat, quan els establerts per l'entitat compleixin el que estableix aquest capítol.

b) Les obligacions referides a la delegació de funcions quan l'entitat de crèdit presta serveis d'inversió, incloses entre els requisits de la lletra d) de l'article 70 ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, han de ser complertes per les entitats de crèdit en els termes que preveu l'article 72.

Article 67. *Política de gestió de riscos.*

Les estratègies i polítiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article anterior s'han d'atenir, per als diferents tipus de risc i per als grans riscos enfrontats per l'entitat, a les regles següents:

a) Risc de crèdit i de contrapart:

i) La concessió de crèdits s'ha de basar en criteris sòlids i ben definits. El procediment d'aprovació, modificació, renovació i refinançament de crèdits ha d'estar clarament establert.

ii) S'han d'utilitzar mètodes eficaços per administrar i controlar de forma continuada les diverses carteres i exposicions que comporten risc de crèdit, inclosa la identificació i gestió dels crèdits dubtosos, i la realització de les correccions de valor i dotació de provisions adequades.

iii) La diversificació de les carteres de crèdits ha de ser l'adequada en funció dels mercats en què s'actua i de l'estratègia creditícia general de l'entitat de crèdit.

b) Risc residual: la possibilitat que les tècniques reconegudes de reducció del risc de crèdit aplicades per l'entitat de crèdit resultin menys eficaces del que s'espera s'ha de valorar i controlar mitjançant polítiques i procediments escrits.

c) Risc de concentració: el risc de concentració derivat de les exposicions a contraparts, grups de contraparts vinculades i contraparts del mateix sector econòmic, regió geogràfica o de la mateixa activitat o primera matèria i l'aplicació de tècniques de reducció del risc de crèdit, inclosos els riscos vinculats a grans riscos crediticis indirectes com els mantinguts enfront d'un mateix proveïdor de garanties s'han de valorar i controlar mitjançant polítiques i procediments escrits, d'acord amb els criteris que estableixi per a això el Banc d'Espanya.

d) Riscos de titulització:

i) Els riscos derivats d'operacions de titulització en què l'entitat de crèdit actua com a originador o patrocinador s'han de valorar i controlar mitjançant les polítiques i procediments adequats per assegurar-se, en particular, que el contingut econòmic de l'operació quedi plenament reflectit en les decisions d'avaluació i gestió del risc.

ii) Les entitats de crèdit originadores d'operacions de titulització renovables que incloguin clàusules d'amortització anticipada han de disposar de plans de liquiditat per fer front a les implicacions derivades tant de l'amortització a venciment com de l'anticipada.

e) Riscos de mercat: s'han d'aplicar polítiques i procediments per al mesurament i la gestió de totes les fonts i efectes significatius de risc de mercat.

f) Risc de tipus d'interès derivat d'activitats no de negociació: s'han d'aplicar sistemes per avaluar i gestionar el risc derivat de possibles variacions dels tipus d'interès en la mesura que incideixin en les activitats no de negociació d'una entitat de crèdit, d'acord amb els criteris que estableixi per a això el Banc d'Espanya.

g) Risc operacional:

i) S'han d'aplicar polítiques i procediments per avaluar i gestionar l'exposició al risc operacional, inclosa l'exposició a esdeveniments poc freqüents però de gran severitat. Sense perjudici de la definició que costa a l'article 58.2, les entitats de crèdit han de definir el que constitueix risc operacional als efectes de les polítiques i els procediments esmentats.

ii) S'han d'establir plans d'emergència i de continuïtat de l'activitat que permetin a les entitats de crèdit mantenir la seva activitat i limitar les pèrdues en cas d'incidències greus en el negoci.

h) Risc de liquiditat:

i) S'han d'establir polítiques i procediments per mesurar i gestionar la posició neta de finançament, així com les possibles necessitats de liquiditat en termes actuals o futurs. S'han d'estudiar escenaris alternatius i s'han de revisar periòdicament els supòsits en què es basin les decisions relatives a la posició neta de finançament.

ii) S'han d'establir plans d'emergència per afrontar les crisis de liquiditat.

i) Risc de tipus de canvi:

i) Han de disposar de polítiques d'assumpció de riscos de tipus de canvi clarament establertes i aprovades pels òrgans d'administració de l'entitat, que han d'incloure procediments de mesurament intern, límits operatius, freqüència de revisió, òrgan o persona responsable i altres aspectes rellevants. En particular, d'acord amb el seu nivell d'activitat, han de disposar de sistemes de mesurament i informació de riscos adequats per a la seva gestió, seguiment i control.

ii) Han de mantenir en tot moment a disposició del Banc d'Espanya la documentació relativa als sistemes de control intern establerts amb relació al risc de tipus de canvi, al seu compliment i funcionament, als límits interns existents i, si s'escau, a la utilització de models interns per calcular els requeriments de recursos propis per aquest risc, els seus paràmetres quantitius i les avaluacions efectuades sobre el seu grau de certesa.

j) Grans riscos:

i) Han de vigilar les seves concentracions de risc respecte a emissors de garanties reals i personals i, si s'escau, adoptar les mesures oportunes per corregir eventuais excessos.

ii) Han de vigilar les seves concentracions de risc en les diferents branques d'activitat econòmica i procurar-ne una diversificació adequada sempre que el seu objecte social i les condicions dels mercats ho permetin.

Article 68. *Procés d'autoavaluació del capital intern.*

1. D'acord amb l'article sisè.4 de la Llei 13/1985, les entitats de crèdit han de disposar específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantenir de forma permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern i dels recursos propis que considerin adequats per cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats. Les estratègies i els procediments esmentats han de ser objecte d'examen intern periòdicament a fi de garantir que segueixen sent exhaustius i proporcionals a l'indole, escala i complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit interessada.

2. Les entitats han de considerar tots els riscos rellevants en el seu procés d'autoavaluació del capital intern i han d'elaborar metodologies pròpies per fer-ne el mesurament, en el marc dels criteris establerts pel Banc d'Espanya.

3. Les estratègies i els procediments a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'han de resumir, juntament amb les polítiques i els procediments que preveu l'article 66, en un informe anual d'autoavaluació del capital intern, que s'ha de trametre al Banc d'Espanya amb la declaració de recursos propis corresponent al tancament de l'exercici. Per a l'elaboració d'aquest informe les entitats han de tenir en compte els criteris que proporcioni a aquests efectes el Banc d'Espanya.

Article 69. Requisits i condicions per a l'ús de models interns per calcular els requeriments de recursos propis per risc de posició o de tipus de canvi.

1. El Banc d'Espanya pot permetre que les entitats, a l'hora de calcular els seus requisits de capital enfront dels riscos de posició o de tipus de canvi, utilitzin els seus propis models interns de gestió de riscos en lloc dels descrits en els articles 54 i 49, o en combinació amb aquests, sempre que es compleixin les condicions i els requisits necessaris per aplicar-los correctament.

2. El Banc d'Espanya només autoritza l'ús de models interns per calcular els requeriments de recursos propis si té el convenciment que són conceptualment sòlids i s'apliquen amb rigor i, en particular, que es compleixen les condicions qualitatives següents:

a) Que el model del càlcul de riscos estigui sòlidament integrat en el procés quotidià de gestió de riscos de l'entitat i serveixi de base per a la notificació de l'exposició al risc a l'alta direcció de l'entitat;

b) Que l'entitat tingui una unitat de control de riscos independent de les unitats de negoci i que rendeixi comptes directament a l'alta direcció. La unitat és responsable de la definició i aplicació del sistema de gestió de riscos de l'entitat. Ha d'elaborar i analitzar informes diaris sobre els resultats del model de gestió de riscos, així com sobre les mesures que s'hagin d'adoptar pel que fa als límits de negociació;

c) Que el consell d'administració i l'alta direcció de l'entitat participin activament en el procés de control de riscos i els informes diaris presentats per la unitat de control de riscos siguin revisats per directius amb la suficient autoritat per imposar una reducció tant de les posicions assumides per operadors individuals com dels riscos globals assumits per l'entitat;

d) Que l'entitat tingui personal suficient i prou preparat per utilitzar models complexos en els àmbits de la negociació, el control de riscos, l'auditoria i l'administració;

e) Que l'entitat hagi establert procediments per supervisar i garantir el compliment d'una sèrie de normes i controls interns relatius al funcionament global del sistema de càlcul de riscos;

f) Que el model de l'entitat hagi demostrat que és prou exacte a l'hora de calcular el risc;

g) Que l'entitat porti a terme un programa de simulacions de casos extrems i els resultats d'aquestes proves siguin revisats per l'alta direcció i quedin reflectits en les polítiques que s'estableixin i els límits que es fixin;

h) Que dins el seu procediment periòdic d'auditoria interna, l'entitat porti a terme una revisió independent del sistema de càlcul de riscos.

3. En cada cas, la utilització dels models està supeditada al reconeixement exprés pel Banc d'Espanya, que ha de determinar la resta de requisits i condicions en què es permetrà l'ús de models interns de gestió de riscos.

Article 70. Requisits generals per a l'aplicació del tractament de cartera de negociació.

1. Les posicions o carteres que es mantinguin amb fins de negociació han de complir els següents requisits:

a) hi ha d'haver una estratègia de negociació clarament documentada per a la posició, l'instrument o les carteres, aprovats per l'alta direcció, que ha d'incloure l'horitzó de tinença previst;

b) hi ha d'haver polítiques i procediments clarament definits per a la gestió activa de la posició, amb un contingut mínim que ha de determinar el Banc d'Espanya, i que han d'incloure com a mínim:

- 1r posicions incloses a la taula de negociació;
- 2n s'han de fixar límits a les posicions i s'han de supervisar per comprovar-ne l'adequació;
- 3r el personal encarregat de la negociació ha de tenir autonomia per prendre/gestionar posicions dins dels límits acordats i respectant l'estratègia convinguda;
- 4t s'ha d'informar l'alta direcció de les posicions mantingudes com a part integral del procés de gestió de riscos de l'entitat; i,
- 5è s'ha de portar a terme un seguiment actiu de les posicions amb referència a les fonts d'informació del mercat i a una avaluació realitzada de la negociabilitat o capacitat de cobertura de la posició o dels seus components de risc, inclosa l'avaluació, en especial, de la qualitat i disponibilitat de dades de mercat per al procés de valoració, del volum de negoci del mercat, de l'import de les posicions negociades al mercat; i,

c) hi ha d'haver una política i uns procediments clarament definits per controlar la posició respecte a l'estratègia de negociació de l'entitat, inclòs el control tant de la rotació de posicions com de les posicions més permanents en la cartera de negociació de l'entitat.

2. Les entitats han de tenir polítiques i procediments clarament definits per determinar les posicions que s'han d'incloure en la cartera de negociació per a fins de càlcul dels requisits de capital, de manera coherent amb els criteris que estableix l'article 53 i tenint en compte les capacitats i pràctiques de gestió de risc de l'entitat. S'ha de documentar plenament el compliment d'aquestes polítiques i procediments, que ha d'estar subjecte a auditories internes periòdiques.

3. Les entitats han de tenir polítiques i procediments clarament definits per a la gestió global de la cartera de negociació. El Banc d'Espanya ha de determinar el contingut mínim d'aquestes polítiques i procediments que han d'afectar com a mínim:

- a) Les activitats que l'entitat consideri de negociació i com a integrants de la cartera de negociació per a fins relacionats amb els requeriments de recursos propis;
- b) La mesura en què una posició es pot valorar diàriament a preus de mercat amb referència a un mercat líquid actiu tant per a l'oferta com per a la demanda;
- c) Respecte de les posicions valorades d'acord amb un model, la mesura en què l'entitat:

- 1r pot identificar tots els riscos importants de la posició;
- 2n pot cobrir tots els riscos importants de la posició amb instruments per als quals hi ha un mercat líquid actiu tant per a l'oferta com per a la demanda; i,
- 3r pot calcular estimacions fiables relatives a les hipòtesis i els paràmetres clau utilitzats en el model;

d) La mesura en què l'entitat pot generar valoracions del risc que es puguin validar externament de manera conseqüent;

e) La mesura en què limitacions legals o altres requisits operacionals podrien menyscabar la capacitat de l'entitat per efectuar una liquidació o cobrir la posició a curt termini;

f) La mesura en què l'entitat pot gestionar activament la posició dins de la seva activitat de negociació i està obligada a fer-ho, i

g) La mesura en què l'entitat pot transferir riscos o posicions entre la cartera de negociació i fora de la cartera de negociació i els criteris per a aquestes transferències.

4. Una entitat pot tractar les seves posicions mantingudes en cartera de negociació de conformitat amb les lletres e), f) i g) de l'article 13 com a accions o instruments de deute

si l'entitat demostra, a satisfacció del Banc d'Espanya, que és un creador actiu de mercat en aquestes posicions.

En aquest cas, l'entitat ha de disposar de sistemes i controls adequats al voltant de la negociació d'instruments elegibles com a fons propis.

5. Les operacions a termini amb pacte de recompra, relacionades amb negociació, però que una entitat comptabilitzi fora de la seva cartera de negociació, es poden incloure en la cartera de negociació als efectes de requeriments de recursos propis sempre que s'inclouguin la totalitat d'aquestes. Amb aquesta finalitat, es defineixen les esmentades operacions com les que compleixen els requisits de l'apartat 2 de l'article 53 i de l'apartat 1 del present article i els seus dos components són o bé d'efectiu o bé de valors que es puguin incloure en la cartera de negociació. Independentment de la cartera en què s'inclouguin, totes aquestes operacions han d'estar subjectes a un requeriment de recursos propis per risc de contrapart aplicable a les exposicions no de negociació.

Article 71. Delegació de la prestació de serveis o l'exercici de funcions de les entitats de crèdit.

1. Les entitats de crèdit poden delegar en un tercer la prestació de serveis o l'exercici de funcions que corresponen a la seva activitat típica i habitual, sempre que aquesta no es buidi de contingut i la delegació no disminueixi les capacitats de control intern de la mateixa entitat i de supervisió del Banc d'Espanya.

En tot cas, les activitats reservades a les entitats de crèdit no poden ser objecte de delegació, sense perjudici del que disposa en relació amb els agents de les entitats de crèdit l'article 22 del Reial decret 1245/1995, de creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

2. La delegació de serveis o de funcions per part de les entitats de crèdit en tercers no disminueix la seva responsabilitat respecte del compliment íntegre de les obligacions que estableix l'ordenament jurídic per a la seva autorització i funcionament.

3. La delegació de serveis o de funcions essencials per part de les entitats de crèdit ha de complir els requisits següents:

a) La delegació no ha de suposar en cap cas el trasllat de responsabilitat per part de l'alta direcció. Concretament, la delegació no pot reduir les exigències sobre mecanismes de control intern que preveu l'article 66.

b) La delegació no pot alterar les relacions i obligacions de l'entitat de crèdit amb la seva clientela ni amb l'autoritat competent per a la seva supervisió.

c) Les condicions que ha de complir l'entitat de crèdit per rebre i conservar l'autorització no es poden eliminar o modificar perquè existeixi un acord de delegació.

d) L'acord de delegació entre l'entitat de crèdit i el tercer s'ha de plasmar en un contracte escrit en què s'han de concretar els drets i les obligacions de les parts.

4. Les entitats de crèdit han d'elaborar i executar una política objectiva i integral per a la gestió adequada de les seves delegacions de serveis o funcions essencials.

5. S'entén que una funció o servei és essencial per a l'exercici de l'activitat d'una entitat de crèdit si una deficiència o anomalia en la seva execució pot, o bé afectar, de manera considerable, la capacitat de l'entitat de crèdit per complir permanentment les condicions i obligacions que deriven de la seva autorització i del règim que estableix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, o bé afectar els seus resultats financers, la seva solvència o la continuïtat de la seva activitat.

6. El Banc d'Espanya ha de concretar els requisits anteriors i les condicions en les quals les entitats de crèdit poden delegar la prestació de serveis o l'exercici de funcions. Així mateix, en funció de la naturalesa o criticitat d'algunes funcions o activitats, pot establir limitacions a la delegació diferents de les que esmenta aquest article.

El Banc d'Espanya s'ha d'encarregar de la supervisió del que preveuen aquest article i el següent i, a aquests efectes, les entitats de crèdit han de tenir disponible, quan aquell ho sol·liciti, tota la informació oportuna.

Article 72. Delegació de la prestació de serveis d'inversió per les entitats de crèdit.

Les entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de complir el que preveu l'article 70 ter.2.d) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, d'acord amb les especificacions que estableixen els articles anteriors d'aquesta Secció.

Així mateix, quan l'entitat de crèdit delegui en tercers situats en un tercer país el servei de gestió de cartera que es presti a clients detallistes, l'entitat de crèdit queda subjecta al que preveu la normativa reguladora del règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de les altres entitats que prestin serveis d'inversió.

CAPÍTOL X

Divulgació d'informació

Article 73. Informació amb rellevància prudencial.

1. Les entitats de crèdit que, de conformitat amb l'article desè ter de la Llei 13/1985, estiguin obligades a publicar el document «Informació amb rellevància prudencial», han de realitzar aquesta publicació amb una freqüència anual, com a mínim, i tan aviat com sigui viable.

Adicionalment, les entitats de crèdit han d'avaluar la necessitat de publicar alguna o totes les informacions amb una freqüència més gran tenint en compte la naturalesa i les característiques de les seves activitats.

El Banc d'Espanya pot determinar les informacions a les quals les entitats de crèdit han de prestar una atenció particular quan avaluin si és necessària una freqüència de publicació superior a l'annual per a les dades esmentades.

2. Les entitats de crèdit poden determinar el mitjà, el lloc i el mode de verificació més adequats a fi de complir efectivament els requisits de divulgació que estableixen l'article desè ter de la Llei 13/1985 i aquest capítol. En la mesura que sigui possible, totes les divulgacions s'han de fer en un únic mitjà o lloc.

3. Les entitats de crèdit han d'explicar, si se'ls sol·licita, les seves decisions de qualificació creditícia a les petites i mitjanes empreses i altres empreses sol·licitants de crèdit, i han de proporcionar una explicació per escrit quan se'ls requereixi. Els costos administratius de l'explicació han de ser proporcionals a la quantia del crèdit.

Article 74. Omissió de determinades informacions.

1. De conformitat amb el que estableix l'article desè ter.1, paràgraf segon de la Llei 13/1985, les entitats obligades a fer públic el document denominat «Informació amb rellevància prudencial» poden ometre:

a) la informació que no tingui importància relativa, entenent a aquests efectes que té importància relativa la informació l'omissió o la inexactitud de la qual pot modificar l'avaluació o la decisió d'un usuari que depengui d'aquesta informació per prendre les seves decisions econòmiques o influir-hi;

b) la informació reservada a l'entitat, entesa com la informació que, en cas que sigui compartida amb el públic o els seus competidors, soccavaria la competitivitat de l'entitat o reduiria el valor de les seves inversions; i,

c) la informació confidencial, quan existeixin obligacions respecte a tercers que suposin per a l'entitat de crèdit el deure de confidencialitat.

Quan s'ometi informació perquè aquesta és de caràcter reservat o confidencial s'ha de fer constar aquesta ommissió en el document «Informació amb rellevància prudencial», així com els motius que la justifiquen, i s'ha de publicar en l'esmentat document informació més general sobre l'aspecte al qual es refereixi la informació omesa, llevat que aquesta informació més general sigui considerada al seu torn com a reservada o confidencial d'acord amb les lletres b) i c) del paràgraf anterior.

CAPÍTOL XI

Mesures per retornar al compliment de les normes de solvència

Article 75. *Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.*

1. Quan una entitat de crèdit o un grup, o subgrup, consolidable d'entitats de crèdit presenti un dèficit de recursos propis computables respecte dels exigits de conformitat amb l'article sisè de la Llei 13/1985, l'entitat o l'entitat obligada del grup o subgrup consolidable, segons escaigui, n'ha d'informar, amb caràcter immediat, el Banc d'Espanya i ha de presentar en el termini d'un mes un programa en el qual es concretin els plans per retornar al compliment, llevat que la situació s'hagi corregit en aquest període. El programa ha de contenir, com a mínim, els aspectes referits a la identificació de les causes determinants de l'incompliment o de l'excés, al pla per retornar al compliment que pot incloure la limitació al desenvolupament d'activitats que suposin riscos elevats, la desinversió en actius concrets, o mesures per a l'augment del nivell de recursos propis i els terminis previsibles per retornar al compliment.

En cas que l'entitat incomplidora pertanyi a un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, el programa ha d'estar ratificat per l'entitat obligada d'aquest.

Aquest programa l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que pot incloure-hi les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir el retorn als nivells mínims de recursos propis exigibles. El programa presentat s'ha d'entendre aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït resolució expressa.

2. Idèntica actuació a la que preveu l'apartat anterior s'ha de seguir quan s'excedeixin els límits als grans riscos, fins i tot quan sigui per causa d'una reducció sobrevinguda dels recursos propis computables.

3. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de l'article onzè de la Llei 13/1985, obligui una entitat de crèdit o un grup o subgrup a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter de mínim segons el seu article sisè, i de l'esmentada exigència resulti que els recursos propis de l'entitat són insuficients, l'entitat o l'entitat obligada del grup o subgrup, segons el cas, ha de presentar en el termini d'un mes un programa en el qual es concretin els plans per complir el requeriment addicional, llevat que la situació s'hagi corregit en aquest període. En cas que l'entitat incomplidora pertanyi a un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, el programa ha d'estar ratificat per l'entitat obligada d'aquest.

Aquest programa l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que pot incloure-hi les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries. El programa ha d'incloure la data prevista de compliment de l'exigència addicional, que serà la referència per a l'inici del còmput del termini que estableix la lletra c) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït resolució expressa.

4. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de l'article onzè de la Llei 13/1985, requereixi una entitat de crèdit o un grup o subgrup perquè reforci els procediments, mecanismes i estratègies adoptats per al compliment del que disposen aquest Reial decret o altres normes d'ordenació i disciplina, podrà exigir la presentació d'un programa en el qual es concretin les mesures necessàries per solucionar les deficiències advertides i els terminis previsibles per a la seva implantació. L'esmentat programa l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que pot incloure-hi les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries.

5. Quan concorrin simultàniament diversos supòsits de fet dels apartats anteriors, el programa presentat podrà tenir caràcter conjunt.

Article 76. *Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes de solvència.*

1. Quan una entitat de crèdit o un grup, o subgrup, consolidable d'entitats de crèdit presenti un dèficit de recursos propis computables superior al 20 per cent dels mínims

requerits en virtut del que disposa el present Reial decret, o els seus recursos propis bàsics caiguin per sota del 50 per cent d'aquests mínims, l'entitat individual o totes i cadascuna de les entitats del grup o subgrup consolidable han de destinar a reserves la totalitat dels beneficis o excedents nets, llevat que el Banc d'Espanya autoritzi una altra cosa, en aprovar el programa de retorn al compliment al qual es refereix l'article anterior.

2. Quan el dèficit de recursos propis computables sigui igual o inferior al 20 per cent l'entitat individual o totes i cadascuna de les entitats del grup o subgrup consolidable han de sotmetre la seva distribució de resultats a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, que ha d'establir el percentatge mínim per destinar a reserves atenent el programa presentat per retornar al compliment de les normes de solvència.

L'autorització del Banc d'Espanya s'entén atorgada si transcorregut un mes des de la sol·licitud no s'ha dictat resolució expressa.

3. El Banc d'Espanya pot acordar que les limitacions al repartiment de dividendes a què es refereixen els apartats 1 i 2 del present article no arribin a les filials en les quals les entitats incloses en el grup consolidable posseeixin almenys el 50 per cent dels drets de vot i del capital, sempre que de forma individual satisfacin el nivell mínim exigible de recursos propis.

4. El destí a reserves de la totalitat o part dels beneficis obtinguts, a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'entén sense perjudici del que estableix l'article onzè apartat 5 de la Llei 13/1985.

5. El que disposen aquest article i el precedent s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, de les sancions que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

TÍTOL II

Disposicions relatives a empreses de serveis d'inversió

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 77. *Empreses de serveis d'inversió subjectes.*

Als efectes de l'aplicació d'aquest títol s'entén per empreses de serveis d'inversió les societats de valors, les agències de valors i les societats gestores de carteres. Les disposicions que conté el present Reial decret no són aplicables a les empreses d'assessorament financer.

Article 78. *Nivell de compliment de requeriments de recursos propis.*

1. Totes les empreses de serveis d'inversió en tot moment han de complir, en base individual, els requeriments de recursos propis que conté l'article 94 d'aquest títol.

2. Les filials de les empreses de serveis d'inversió poden optar per no aplicar l'apartat 1, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que tant la filial com l'empresa de serveis d'inversió matriu estiguin subjectes a autorització i supervisió per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la filial estigui inclosa en la supervisió en base consolidada de l'empresa de serveis d'inversió que sigui l'empresa matriu i es compleixin totes les condicions següents a fi de garantir que els fons propis es distribueixin adequadament entre l'empresa matriu i les filials:

a) que no hi hagi ni sigui previsible que hi hagi cap impediment pràctic o jurídic rellevant a la immediata transferència de fons propis o al reemborsament de passius per l'empresa matriu;

b) que l'empresa matriu demostrï a la Comissió Nacional del Mercat de Valors que efectua una gestió prudent de la filial i s'hagi declarat garant dels compromisos subscrits per la filial, o bé que els riscos en la filial siguin poc significatius;

c) que els procediments d'avaluació, mesurament i control de riscos de l'empresa matriu incloguin la filial; i,

d) que l'empresa matriu posseeixi més del 50 per cent dels drets de vot vinculats a les participacions o accions de la filial o tingui dret a designar o cessar la majoria dels membres del consell d'administració o òrgan equivalent de la filial.

3. Les empreses de serveis d'inversió filials de societats financeres de cartera poden optar per no aplicar l'apartat 1, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que la matriu i la filial estiguin constituïdes a Espanya i que la matriu estigui subjecta a supervisió en base consolidada per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. Les empreses de serveis d'inversió matrius subjectes a autorització i supervisió en base consolidada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden optar per no aplicar l'apartat 1, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que es compleixin les condicions següents per garantir que els fons propis es distribueixin adequadament entre l'empresa matriu i les filials:

a) que, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, no hi hagi actualment ni sigui previsible que hi hagi impediments materials, pràctics ni jurídics per a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament del passiu a l'empresa matriu; i,

b) que els procediments d'avaluació, mesurament i control del risc pertinents per a la supervisió en base consolidada abracin l'empresa de serveis d'inversió matriu.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar les empreses de serveis d'inversió matrius perquè incorporin les seves filials en el seu càlcul de l'exigència que preveu l'apartat 1, sempre que:

a) els procediments d'avaluació, mesurament i control de riscos de l'empresa matriu incloguin la filial;

b) l'empresa matriu posseeixi més del 50 per cent dels drets de vot vinculats a les participacions o accions de la filial o tingui dret a designar o cessar la majoria dels membres del consell d'administració o òrgan equivalent de la filial;

c) les exposicions o els passius rellevants de les filials ho siguin respecte de les dites matrius, i,

d) l'empresa de serveis d'inversió matriu demostrï plenament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors les circumstàncies i les disposicions, incloses les de tipus jurídic, per les quals no hi hagi ni es prevegi cap impediment pràctic ni jurídic rellevant a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament de passius quan la filial els degui a la seva empresa matriu.

Article 79. Requisits individuals per a empreses de serveis d'inversió espanyoles dependents d'un grup consolidable d'un altre Estat membre.

Les empreses de serveis d'inversió espanyoles filials d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió autoritzat i supervisat en un altre Estat membre de la Unió Europea, així com totes les empreses de serveis d'inversió que no s'incloguin en la consolidació, han de complir, amb caràcter individual, l'article 68.

Article 80. Requisits individuals per a empreses de serveis d'inversió independents.

Tota empresa de serveis d'inversió que no sigui ni empresa matriu ni empresa filial, així com tota empresa de serveis d'inversió que no s'inclogui en la consolidació, ha de complir de forma individual el capítol VI del present títol, relatiu a divulgació d'informació.

Article 81. Requisits individuals a filials importants.

Les empreses de serveis d'inversió espanyoles filials importants d'empreses de serveis d'inversió matrius de la Unió Europea, o de societats financeres de cartera matrius de la Unió Europea, han de proporcionar, de forma individual:

- i) informació sobre recursos propis de l'empresa de serveis financers; i
- ii) informació sobre el compliment dels requeriments de recursos propis per l'empresa de serveis financers i sobre el seu procediment d'avaluació de l'adequació del capital intern.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'establir els criteris necessaris per considerar que una filial és important.

Article 82. Requisits en base consolidada per a empreses de serveis d'inversió matrius d'Espanya.

1. Les empreses de serveis d'inversió matrius d'Espanya i les empreses de serveis d'inversió controlades per una societat financera de cartera matriu d'Espanya, en el grup de la qual estigui inclosa una entitat de crèdit, han de complir, en base consolidada, l'article 16 del títol I.

2. Les empreses de serveis d'inversió matrius d'Espanya i les empreses de serveis d'inversió controlades per una societat financera de cartera matriu d'Espanya han de complir en base consolidada:

- a) els requeriments de recursos propis que estableix l'article 78.1; i
- b) l'article 68.

3. Les empreses de serveis d'inversió matrius de la Unió Europea i les empreses de serveis d'inversió controlades per una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea han de complir, en base consolidada, el capítol VI del present títol relatiu a divulgació d'informació.

Article 83. Sucursals d'empreses de serveis d'inversió amb seu en tercers països.

En el cas de les sucursals d'empreses de serveis d'inversió amb seu en tercers països, els límits a la concentració de riscos s'han de calcular sobre els recursos propis del grup consolidable de l'empresa estrangera. La sucursal ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, dues vegades l'any, els esmentats recursos propis, calculats de conformitat amb la seva legislació nacional. Si la sucursal no pot aportar aquestes dades, el càlcul s'ha de fer amb els elements de recursos propis localitzats en la sucursal.

Article 84. Informe sobre l'aplicació de l'article 78.4.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar de l'aplicació de l'article 78.4 la resta de les autoritats competents de tots els altres estats membres de la Unió Europea. En particular, ha de fer públic:

- a) els criteris que aplica per determinar que no hi ha impediments materials, pràctics o jurídics per a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament de passiu;
- b) el nombre d'empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació del 78.4, i, entre aquestes, el nombre d'empreses de serveis d'inversió que incorporen filials situades en un tercer país; i,
- c) de forma agregada:

1r l'import total consolidat de fons propis de l'empresa de serveis d'inversió matriu que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.4, que siguin tinguts per filials situades en un tercer país;

2n el percentatge del total consolidat de fons propis d'empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.4, representat per fons propis tinguts per filials situades en un tercer país; i,

3r el percentatge del total consolidat mínim de fons propis exigít a les empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.4, representat per fons propis tinguts per filials situades en un tercer país.

Article 85. *Informe sobre l'aplicació de l'article 78.5.*

Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors apliqui l'article 78.5, ha d'informar periòdicament, i almenys un cop l'any, les autoritats competents de tots els altres estats membres. Si la filial està en un tercer Estat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar la mateixa informació a les autoritats competents de l'esmentat tercer Estat.

En particular, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de fer públic el següent:

a) els criteris que aplica per determinar que no existeixen impediments materials, pràctics o jurídics per a la immediata transferència de fons propis o el reemborsament de passiu;

b) el nombre d'empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.5, i entre aquestes, el nombre d'empreses de serveis d'inversió que incorporen filials situades en un tercer Estat; i,

c) de forma agregada:

1r l'import total de fons propis de les empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.5, en poder de filials situades en un tercer Estat;

2n el percentatge del total de fons propis d'empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.5, representat per fons propis en poder de filials situades en un tercer Estat; i,

3r el percentatge del total mínim de fons propis exigít a les empreses de serveis d'inversió matrius que es beneficien de l'aplicació de l'article 78.5, representat per fons propis en poder de filials situades en un tercer Estat.

Article 86. *Habilitació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot concretar l'àmbit d'aplicació d'aquest títol II, així com definir l'entitat obligada de cada grup per complir els requisits exigits en base consolidada.

Article 87. *Càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contraparts exigibles.*

S'habilita la Comissió Nacional del Mercat de Valors perquè estableixi les condicions específiques de còmput de recursos propis per al càlcul dels requeriments per risc de crèdit i contrapart exigibles a les empreses de serveis d'inversió filials, en base individual.

CAPÍTOL II

Definició dels recursos propis de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups consolidables

Article 88. *Recursos propis computables en la definició general.*

1. Els recursos propis computables de les empreses de serveis d'inversió han d'estar formats pels elements següents:

- a) El capital social, exclosa la part d'aquest que preveu la lletra e) següent.
- b) Les reserves efectives i expresses.

Durant l'exercici i en el moment del seu tancament, fins que tingui lloc l'aplicació de resultats, les empreses de serveis d'inversió poden incorporar a aquest element la part dels resultats que es prevegi aplicar a reserves, sempre que:

1r Hi hagi un compromís formal d'aplicació de resultats per part de l'òrgan d'administració de l'entitat.

2n Els comptes en què es reflecteixin aquests resultats hagin estat verificats amb informe favorable pels auditors externs de l'entitat.

3r S'acrediti, a satisfacció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que la part a incorporar està lliure de tota càrrega previsible, en especial per gravàmens impositius i per dividendes.

c) Les reserves de regularització, actualització o revaloració d'actius, amb la verificació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la correcció del seu càlcul i de la seva submissió a les normes comptables.

Les reserves d'aquesta naturalesa associades a processos de fusió no s'han de comptabilitzar com a recursos propis abans de la inscripció de la fusió en el Registre Mercantil, i mentrestant s'han de restar dels actius revalorats als efectes del càlcul dels requeriments de recursos propis.

d) Els fons afectes al conjunt de riscos de l'entitat, la dotació dels quals s'hagi realitzat separatament dins del compte de resultats o amb càrrec a beneficis, i sempre que el seu import figuri separatament en el balanç públic de l'entitat.

e) La part del capital social corresponent a les accions sense vot regulades en la Secció cinquena del capítol IV de la Llei de societats anònimes.

f) Els finançaments subordinats rebuts per l'empresa de serveis d'inversió que compleixin els requisits que estableix el número 2 de l'article 90.

g) Els finançaments de durada indeterminada que, a més de les condicions exigides als finançaments subordinats, estableixin que el deute i els interessos pendents de pagament es poden aplicar per absorbir les pèrdues de l'entitat sense necessitat de procedir a la seva dissolució.

Per a la seva inclusió entre els recursos propis, els elements que recullen les lletres a), e), f) i g) s'han de computar en la part que estigui efectivament desemborsada.

2. En els recursos propis d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió s'han d'integrar, a més dels elements que indica el número precedent que resultin de la consolidació dels corresponents estats comptables, els elements del balanç consolidat següents:

a) Les participacions representatives dels interessos minoritaris de les societats del grup consolidat, en la part que estigui efectivament desemborsada.

b) Les reserves en societats consolidades. En cas que en l'actiu del balanç consolidat hi constin pèrdues en societats consolidades, aquestes s'han de deduir de les reserves consolidades.

Sense perjudici de la facultat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es refereix l'article 90.3, les participacions representatives dels interessos minoritaris s'han de distribuir entre els elements b), e) i f) del número precedent, als efectes dels límits que estableix l'article 91, d'acord amb els criteris següents:

1r Entre els elements que preveu la lletra b) del número anterior s'hi han d'incloure les participacions representatives d'accions ordinàries i les materialitzades en accions preferents emeses per filials estrangeres, sempre que estiguin disponibles per a la cobertura de riscos i pèrdues en les mateixes condicions que les accions ordinàries, la seva durada sigui indeterminada i no atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes.

2n Entre els elements que indica la lletra e) del número anterior s'hi han d'incloure les accions sense vot emeses per les filials espanyoles i les accions preferents emeses per filials estrangeres que estiguin disponibles per absorbir pèrdues de l'entitat sense necessitat de procedir a la seva dissolució, i que, o bé tinguin una durada indeterminada, o bé, tot i tenir-la determinada, no sigui inferior a la que preveu l'article 90.2 per als finançaments subordinats i no atorguin drets acumulatius al cobrament de dividendes.

3r Entre els elements indicats en la lletra f) de l'apartat anterior s'han d'incloure les accions preferents emeses amb una durada determinada per filials estrangeres, quan

atorguin drets acumulatius al cobrament de dividends. En tot cas la seva durada no pot ser inferior a la que preveu l'apartat 2 de l'article 90 per als finançaments subordinats.

Article 89. *Deduccions dels recursos propis computables en la definició general.*

1. S'han de deduir dels recursos propis de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups consolidables:

a) Els resultats negatius d'exercicis anteriors i de l'exercici corrent, així com els actius immaterials integrats en el seu patrimoni.

b) Les accions, aportacions o altres valors computables com a recursos propis de l'entitat o del grup que estiguin en poder d'aquella o en el de qualsevol entitat del grup consolidable, fins i tot els posseïts a través de persones que actuïn per compte de qualsevol d'aquelles i els que hagin estat objecte de qualsevol operació o compromís que perjudiqui la seva eficàcia per cobrir pèrdues de l'entitat o del grup.

c) Els finançaments a tercers l'objecte dels quals sigui l'adquisició d'accions, aportacions o altres valors computables com a recursos propis de l'empresa de serveis d'inversió que els hagi atorgat o altres entitats del grup consolidable. Aquesta deducció no afecta els finançaments atorgats al personal de l'entitat o d'altres entitats del grup consolidable, sempre que el seu import unitari no superi els límits que estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) Les accions, aportacions o altres valors computables com a recursos propis de l'empresa de serveis d'inversió, o d'altres entitats consolidables, posseïdes per entitats no consolidables del mateix grup econòmic, fins al límit que assoleixin, directament o indirectament, les participacions, suports dineraris o avals crediticis atorgats a les entitats tenidores per l'empresa de serveis d'inversió, o per qualsevol de les entitats del grup consolidable.

Adicionalment, quan la tenidora de les accions, aportacions o altres valors computables com a recursos propis de l'empresa de serveis d'inversió o d'altres entitats consolidables sigui una filial no consolidable de qualsevol d'aquestes, aquesta deducció no pot ser inferior a l'import que d'aquestes accions, aportacions o valors computables correspongui a la mateixa empresa de serveis d'inversió, o grup consolidable, sobre la base del seu percentatge de participació sobre l'entitat tenidora, tenint en compte que per obtenir l'esmentat percentatge de participació, en el cas de participacions indirectes, només s'han de computar les posseïdes a través de societats filials i multigrup.

e) Les participacions en entitats financeres, diferents de les entitats asseguradores, no integrades en el grup consolidable, quan la participació de l'empresa de serveis d'inversió, o del grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, sigui superior al 10 per cent del capital de la participada.

f) Els finançaments subordinats o altres valors computables com a recursos propis emesos per les entitats participades a què es refereix la lletra precedent i adquirides per l'entitat o grup que posseeixi les participacions.

g) Les participacions en entitats financeres que no siguin asseguradores, diferents de les incloses a la lletra e) precedent, i no integrades en el grup consolidable, i els finançaments subordinats emesos per aquestes i adquirides per l'entitat o grup que posseeixi les participacions, en la part en què la suma de totes aquelles excedeixi el 10 per cent dels recursos propis de l'empresa de serveis d'inversió, o del grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, calculats després de portar a terme les deduccions a què es refereixen les lletres a), b), c) i d) d'aquest número.

h) L'excés de les participacions en entitats de caràcter no financer a què es refereix l'article 16, únicament en cas que en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió s'integri una entitat de crèdit.

i) Els dèficits existents en les provisions o fons específics de dotació obligatòria, en la forma que determinin les disposicions aplicables.

2. Les deduccions recollides en el número anterior s'han d'efectuar, si s'escau, pel seu valor en els llibres de l'entitat tenidora.

Article 90. *Condicions per a la comptabilitat dels recursos propis de la definició general.*

1. Per considerar-se recursos propis, les reserves i els fons a què es refereix l'article 88.1.c) i d) han de complir, a satisfacció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, els requisits següents:

a) Ser lliurement utilitzables per l'entitat per cobrir els riscos inherents a l'exercici de l'activitat típica de les empreses de serveis d'inversió, fins i tot abans que s'hagin determinat les eventuals pèrdues o minsvàlues.

b) Reflectir-se en la comptabilitat de l'entitat, sempre que n'hagin verificat l'import els auditors externs d'aquesta i la verificació esmentada s'hagi comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) Estar lliures d'impostos o reduir-se en la quantia dels que previsiblement els siguin imputables.

La disposició dels fons a què es refereix la lletra d) de l'esmentat número requereix l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

2. Per considerar-se recursos propis, els finançaments subordinats a què es refereix l'article 88.1.f) han de complir les condicions següents:

a) El termini original d'aquests finançaments no ha de ser inferior a cinc anys, si no ha estat fixada la data del seu venciment ha d'estar estipulat per a la seva retirada un preavís de cinc anys, com a mínim. Tant en un cas com en l'altre, durant els cinc anys anteriors a la seva data de venciment, han de reduir el seu còmput com a recursos propis a raó d'un 20 per cent anual, fins que el seu termini permanent sigui inferior a un any, moment en què s'han de deixar de computar com a tals.

b) S'ha de diferir el pagament dels interessos en cas de pèrdues.

c) No poden contenir clàusules de rescat, reemborsament o amortització anticipada, sense perjudici que la Comissió Nacional del Mercat de Valors pugui autoritzar al deutor el reemborsament anticipat de finançaments subordinats si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat.

d) No poden ser aportats, o adquirits posteriorment, per la mateixa entitat, per entitats del grup consolidable o per altres entitats o persones amb suport financer de l'entitat emissora o del grup consolidable; no obstant això, poden ser convertibles en accions, aportacions o participacions de l'entitat emissora, o d'entitats del grup consolidable, i ser adquirits amb l'exclusiu fi de la seva conversió.

e) En els contractes i fulls d'emissió ha de quedar patent la condició de finançament subordinat per als creditors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de verificar els esmentats contractes i fulls a fi de qualificar la seva comptabilitat com a recursos propis.

Els finançaments subordinats es poden determinar tant en euros com en moneda estrangera.

3. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la qualificació i la inclusió en els recursos propis d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió de tota classe d'accions preferents, emeses d'acord amb la normativa que sigui aplicable, i dels elements recollits en les lletres e), f) i g) del número 1 de l'article 88, emesos per societats instrumentals o altres filials. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de posar una cura especial que la legislació del país on es faci l'emissió, o la mateixa interposició de les societats instrumentals o filials, no debilitin l'eficàcia dels requisits i limitacions establerts per a aquests instruments, ni el seu valor com a recursos propis del grup.

Article 91. *Límits en el còmput dels recursos propis de la definició general.*

1. Als efectes del que disposa el número següent:

Els recursos propis bàsics d'una empresa de serveis d'inversió estan constituïts per la suma dels elements recollits a l'article 88.1.a), b) i d), menys l'import del concepte de

l'article 89.1.a) i les partides incloses en els conceptes b), c) i d) d'aquest últim número relatives a aquells elements.

Els recursos propis bàsics d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió han d'incloure, amb el seu signe, els elements esmentats en el paràgraf precedent que resultin de la consolidació dels corresponents estats comptables; les participacions representatives dels interessos minoritaris que es puguin incloure entre els elements que preveu l'article 88.1.b); i les reserves en societats consolidades a què es refereix l'article 88.2.b).

Els recursos propis de segona categoria d'una empresa de serveis d'inversió estan constituïts pels elements que conté l'article 88.1.c), e), f) i g).

Els recursos propis de segona categoria d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió estan constituïts pels elements enumerats en el paràgraf precedent que resulten de la consolidació dels corresponents estats comptables i per les participacions representatives dels interessos minoritaris que s'han d'incloure en els elements que esmenta l'article 88.1.e) i f).

2. No són computables com a recursos propis d'una empresa de serveis d'inversió, o grup consolidable d'aquestes:

- a) L'excés dels elements inclosos a l'article 88.1.f), sobre el 50 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o el grup consolidable.
- b) L'excés dels recursos propis de segona categoria sobre el 100 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o del grup consolidable, en la part en què l'esmentat excés no hagi estat eliminat d'acord amb el que estableix la lletra a) del present número.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables a computar com a recursos propis, transitòriament i excepcionalment, l'excés sobre els límits que estableix aquest número.

Article 92. *Definició alternativa dels recursos propis.*

1. No obstant el que disposen els articles precedents, les empreses de serveis d'inversió i els grups d'aquestes que hagin d'aplicar l'article 95 del present títol, referent a la cobertura dels riscos lligats a la cartera de valors de negociació, poden utilitzar la definició alternativa de recursos propis formada pels elements a què es refereixen les lletres a) i b) següents, deduïnt els elements a què es refereixen les lletres c) i d) següents i sempre que ho comuniquin prèviament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

- a) Els elements que comprèn l'article 88.1.
- b) Els finançaments subordinats rebuts per les empreses de serveis d'inversió, que compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 90 i, addicionalment, els requisits següents:

1r El termini original dels esmentats finançaments no ha de ser inferior a dos anys.

2n No poden contenir clàusules de rescat, reemborsament o amortització anticipada, llevat del cas de liquidació de l'entitat. Sense perjudici d'això, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar al deutor el reemborsament anticipat de finançaments subordinats si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat o del grup consolidable.

3r El pagament d'interessos i el reemborsament del principal s'han de diferir en cas que el nivell de recursos propis descendeixi per sota del 100 per cent dels nivells globals exigits a l'entitat o al grup consolidable.

Les entitats han de notificar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors qualsevol amortització quan com a conseqüència els recursos propis de l'entitat o del grup consolidable descendeixin per sota del 120 per cent dels nivells globals exigits, o quan els recursos propis ja estiguin situats per sota d'aquest percentatge.

- c) Els elements que comprèn l'article 89.

d) Els actius il·líquids, quan es concedeixi l'autorització perquè els finançaments subordinats esmentats a la lletra b) anterior superin el 150 per cent dels recursos propis bàsics, a què es refereix l'article 91.1.

La comunicació referida a l'apartat 1 ha d'incloure una memòria justificativa, en la qual s'ha de detallar el finançament subordinat que es tingui intenció de captar i els seus terminis de venciment, les vies per obtenir-lo i el percentatge màxim que representa en relació amb els recursos propis bàsics.

3. La definició alternativa de recursos propis dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió ha d'estar formada pels elements a què es refereix l'apartat anterior, llevat dels elements de la lletra a), que s'han de substituir pels recursos propis computables d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió tal com queden definits a l'article 91, tots aquests en relació amb el balanç consolidat.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de definir les partides comptables que componen els actius il·líquids, i ha de poder diferenciar entre les que siguin aplicables a les entitats individuals i les que ho siguin als grups consolidables.

Article 93. Límits a la comptabilitat en la definició alternativa dels recursos propis.

1. Als efectes del que disposa el número següent, els recursos propis de tercera categoria de les empreses de serveis d'inversió estan compostos pels finançaments subordinats que esmenta l'article 92.1.b).

2. Quan s'utilitzi la definició alternativa de recursos propis que esmenta l'article anterior, s'han de seguir les regles de comptabilitat següents:

1) L'excés dels finançaments subordinats, als quals es refereix la lletra f) del número 1 de l'article 88, sobre el 50 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o grup consolidable pot ser computable, sempre que la suma dels recursos propis de segona categoria assignats a la definició alternativa i els de tercera categoria no excedeixi el 250 per cent dels recursos propis bàsics assignats a la definició alternativa.

2) L'excés dels recursos propis de segona categoria sobre el 100 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o del grup consolidable, en la part en què l'esmentat excés no hagi estat eliminat respecte al que disposa la regla anterior, pot ser computable sempre que la suma dels recursos propis de segona categoria assignats a la definició alternativa i els de tercera categoria no excedeixin el 250 per cent dels recursos propis bàsics assignats a l'esmentada definició alternativa.

3) L'excés dels recursos propis de la tercera categoria sobre el 150 per cent dels recursos propis bàsics de l'entitat o del grup consolidable assignats a la definició alternativa pot ser computable, si s'ha obtingut prèviament l'autorització de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i sempre que la suma dels recursos propis de segona categoria assignats a la definició alternativa i els de tercera categoria no excedeixin el 250 per cent dels recursos propis bàsics assignats a l'esmentada definició alternativa, i es dedueixin els actius il·líquids.

CAPÍTOL III

Requeriments de recursos propis

Article 94. Requeriments de recursos propis.

1. D'acord amb l'article 70.1.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les empreses de serveis d'inversió han de mantenir en tot moment recursos propis iguals o superiors al més gran dels conceptes següents:

a) La suma dels conceptes següents:

1r Els requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació, calculats d'acord amb l'article 95, inclosos el risc de posició, el risc de crèdit de contrapart, el risc de liquidació i els grans riscos assumits.

2n Els requeriments de recursos propis per riscos de tipus de canvi i primeres matèries, calculats d'acord amb l'article 96 i el capítol IV del present títol, respectivament.

3r El 8 per cent de totes les posicions ponderades per risc de crèdit, amb excepció de les activitats de la cartera de negociació i dels actius il·líquids quan es dedueixin dels recursos propis, per al risc de crèdit i dilució, calculades d'acord amb l'article 98.

4t Els requeriments de recursos propis respecte de totes les seves activitats per al risc operacional, calculats d'acord amb l'article 98.

- b) La quarta part de les despeses d'estructura de l'exercici precedent.
- c) Les dues terceres parts del capital mínim requerit per a la constitució del tipus d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti.
- d) El 5 per mil del volum de les carteres gestionades.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les empreses de serveis d'inversió, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, poden calcular els seus requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació utilitzant els mètodes de càlcul que estableix l'article 98 sobre risc de crèdit, quan la dimensió de la cartera de negociació compleixi els requisits següents:

- a) La cartera de negociació no excedeixi, habitualment, el 5 per cent del seu nivell d'activitat, tal com defineix el número 3 d'aquest article.
- b) El total de les posicions de la cartera de negociació no sobrepassi, normalment, l'import de 15 milions d'euros.
- c) La cartera de negociació no excedeixi en cap moment el 6 per cent del nivell d'activitat i l'import total d'aquesta no superi en cap cas l'import de 20 milions d'euros.

En cas que una entitat sobrepassi durant un període de temps suficientment llarg, que ha de ser establert per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, un o els dos límits que fixen les lletres a) i b) del present apartat, o sobrepassi un o els dos límits fixats en la lletra c) del mateix apartat, se li ha d'exigir que compleixi el requisit que estableix l'apartat 1.a).1r, respecte de les seves operacions de cartera de negociació, i que ho notifiqui a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

3. Als efectes de l'apartat anterior, s'entén per activitat total la suma dels actius i comptes d'ordre de risc i compromís de l'entitat o grup. A aquests mateixos efectes, la cartera de negociació s'ha de valorar a preus de mercat i els instruments derivats al valor de mercat dels seus elements subjacents o corresponent lliurables, i s'han de sumar en valor absolut tots els elements.

4. No obstant el que disposa el número 1 anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb la sol·licitud prèvia, pot autoritzar les empreses de serveis d'inversió l'activitat de les quals s'ajusti a alguna de les descrites en les lletres a) o b) que es detallen a continuació, a mantenir uns recursos propis iguals o superiors a la suma d'exigències que preveuen els números 1r, 2n i 3r de l'apartat 1.a) d'aquest article, més la quarta part de les despeses d'estructura de l'exercici precedent.

- a) Empreses de serveis d'inversió que actuïn per compte propi amb l'objectiu exclusiu de portar a terme o d'executar l'ordre d'un client o per poder entrar en un sistema de compensació i liquidació o un mercat reconegut, quan actuïn com a agència o executant l'ordre d'un client.
- b) Empreses de serveis d'inversió que no mantinguin efectiu o valors de clients; que només operin per compte propi; que no tinguin clients externs; i en les quals l'execució i la liquidació de les seves operacions siguin responsabilitat d'una entitat que s'encarregui de la compensació i estiguin garantides per aquesta.

5. No obstant el que disposa el número 1 anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb la sol·licitud prèvia, pot autoritzar les agències de valors i societats gestores

de cartera a mantenir uns recursos propis iguals o superiors al més gran dels imports següents:

- a) La suma d'exigències que preveuen els números 1r, 2n i 3r de l'apartat 1.a) d'aquest article.
- b) La quarta part de les despeses d'estructura de l'exercici precedent.
- c) El 5 per mil del volum de les carteres gestionades.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar les partides comptables que s'han d'incloure en el concepte de despeses d'estructura esmentat en els apartats 1, 4 i 5 del present article.

Article 95. *Requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de calcular els requeriments de recursos propis per riscos lligats a la cartera de negociació a què es refereix l'article 94.1.a)1r d'acord amb els articles 53 al 57 del títol I del present Reial decret.

2. Les mencions que, en els articles als quals es remet l'apartat precedent, es fan a les entitats de crèdit o entitats i al Banc d'Espanya s'entenen fetes, als efectes d'aquest títol, a les empreses de serveis d'inversió i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, respectivament.

Article 96. *Requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de calcular els requeriments de recursos propis per risc de tipus de canvi i de posicions en or a què es refereix l'article 94.1.a)2n d'acord amb els articles 48 al 51 del títol I.

2. Les mencions que, en els articles als quals es remet l'apartat precedent, es fan a les entitats de crèdit o entitats i al Banc d'Espanya s'entenen fetes, als efectes d'aquest títol, a les empreses de serveis d'inversió i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, respectivament.

Article 97. *Requeriments de recursos propis per risc de primeres matèries.*

Les empreses de serveis d'inversió han de calcular els requeriments de recursos propis per risc de posicions en primeres matèries i instruments financers sobre aquestes a què es refereix l'article 94.1.a)2n d'acord amb els mètodes que determini la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Article 98. *Requeriments de recursos propis per risc de crèdit.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de calcular els requeriments de recursos propis per risc de crèdit a què es refereix l'article 94.1.a)3r d'acord amb els articles 18 al 45 del títol I.

2. Les mencions que, en els articles als quals es remet l'apartat precedent, es fan a les entitats de crèdit o entitats i al Banc d'Espanya s'entenen fetes, als efectes d'aquest títol, a les empreses de serveis d'inversió i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, respectivament.

Article 99. *Requeriments de recursos propis per risc operacional.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de calcular els requeriments de recursos propis per risc operacional a què es refereix l'article 94.1.a)4t d'acord amb els articles 58 al 60 i 62 del títol I.

2. Les mencions que, en els articles als quals es remet l'apartat precedent, es fan a les entitats de crèdit o entitats i al Banc d'Espanya s'entenen fetes, als efectes d'aquest títol, a les empreses de serveis d'inversió i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, respectivament.

CAPÍTOL IV

Procediments de govern, estructura organitzativa i autoavaluació del capital intern de les empreses de serveis d'inversióArticle 100. *Requisits d'organització.*

Per entendre complerts els requisits de les lletres a) i b) del 70.ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, referits a les tècniques eficaces de valoració dels riscos, així com l'obligació de disposar de mesures que assegurin la continuïtat i la regularitat en la prestació de serveis, l'empresa de serveis d'inversió ha de complir com a mínim el que estableixen els articles 101 i 102.

Article 101. *Política de gestió de riscos.*

El consell d'administració de les empreses de serveis d'inversió ha d'aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, supervisió i reducció dels riscos als quals l'empresa de serveis d'inversió estigui o pugui estar exposada, inclosos els que presenti la conjuntura macroeconòmica en què opera. Les esmentades estratègies i polítiques s'han d'atenir a les regles següents per als diferents tipus de risc als quals, si s'escau, s'enfronti l'entitat:

a) Risc de crèdit i de contrapart:

1r La concessió de crèdits s'ha de basar en criteris sòlids i ben definits. El procediment d'aprovació, modificació, renovació i refinançament de crèdits ha d'estar clarament establert.

2n S'han d'utilitzar mètodes eficaços per administrar i supervisar de forma continuada les diverses carteres i exposicions amb risc de crèdit, així com per identificar i gestionar, entre altres aspectes, els crèdits dubtosos, i realitzar ajustos de valoració i dotació de provisions adequats.

b) Risc residual: la possibilitat que les tècniques reconegudes de reducció del risc de crèdit aplicades per l'empresa de serveis d'inversió siguin menys eficaces del que s'espera s'ha de valorar i controlar mitjançant polítiques i procediments escrits.

c) Risc de concentració: el risc de concentració derivat de les exposicions a contraparts, grups de contraparts vinculades i contraparts del mateix sector econòmic, regió geogràfica o de la mateixa activitat o primera matèria i l'aplicació de tècniques de reducció del risc de crèdit, inclosos els riscos vinculats a grans exposicions creditícies indirectes com els mantinguts davant d'un mateix emissor de garanties reals, s'han de valorar i controlar mitjançant polítiques i procediments escrits, d'acord amb els criteris que estableixi per fer-ho la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) Riscos de mercat: s'han d'aplicar polítiques i procediments per al mesurament i la gestió de totes les fonts i efectes materials de risc de mercat.

e) Risc de tipus d'interès derivat d'activitats no negociables: s'han d'aplicar sistemes per avaluar i gestionar el risc derivat de possibles variacions dels tipus d'interès en la mesura que incideixin en les activitats no negociables d'una empresa de serveis d'inversió, d'acord amb els criteris que estableixi per fer-ho la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

f) Risc operacional:

1r S'han d'aplicar polítiques i procediments per avaluar i gestionar l'exposició al risc operacional, inclosa l'exposició a esdeveniments poc freqüents generadors de pèrdues molt greus. Sense perjudici de la definició que recull l'article 58.2, les empreses de serveis d'inversió han de definir el que constitueix un risc operacional als efectes de les esmentades polítiques i procediments.

2n S'han d'establir plans d'emergència i de continuïtat de l'activitat que permetin a les empreses de serveis d'inversió mantenir la seva activitat i limitar les pèrdues en cas d'incidències greus en el negoci.

g) Risc de liquiditat:

1r S'han d'establir polítiques i procediments per mesurar i gestionar la posició neta de finançament, així com possibles necessitats d'aquest en termes actuals o futurs. S'han d'estudiar escenaris alternatius i s'han de revisar periòdicament els supòsits en els quals es basin les decisions relatives a la posició neta de finançament.

2n S'han d'establir plans d'emergència per afrontar les crisis de liquiditat.

h) Risc de tipus de canvi:

1r Han de disposar de polítiques d'assumpció de riscos de tipus de canvi clarament establertes i aprovades pels òrgans d'administració de l'empresa de serveis d'inversió, que han d'incloure procediments de mesurament intern, límits operatius, freqüència de revisió, òrgan o persona responsable i altres aspectes rellevants. En particular, han de disposar, d'acord amb el seu nivell d'activitat, de sistemes de mesurament i informació de riscos adequats per a la seva gestió, seguiment i control.

2n Han de mantenir en tot moment a disposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors la documentació relativa als sistemes de control intern establerts amb relació al risc de tipus de canvi, al seu compliment i funcionament, als límits interns existents i, si s'escau, a la utilització de models interns per al càlcul dels requeriments de recursos propis per l'esmentat risc, els seus paràmetres quantitius i les avaluacions efectuades sobre el seu grau de certesa.

Article 102. *Modulació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot modular les exigències esmentades a l'article anterior en funció de la naturalesa, escala i complexitat de l'activitat empresarial i de la naturalesa i gamma de serveis d'inversió que estiguin autoritzades a prestar les empreses de serveis d'inversió.

Article 103. *Procés d'autoavaluació del capital intern de les empreses de serveis d'inversió.*

1. D'acord amb l'article 70.3 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de disposar específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantenir de forma permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que considerin adequats per cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats.

2. Les esmentades estratègies i procediments han de ser periòdicament objecte d'examen intern a fi de garantir que segueixin sent exhaustius i proporcionals a l'índole, l'escala i la complexitat de les activitats de l'empresa de serveis d'inversió interessada.

3. Les estratègies i els procediments a què es refereix l'apartat primer d'aquest article s'han de resumir, al costat de les polítiques i procediments que preveu l'article 100, en un informe anual d'autoavaluació del capital intern, que s'ha de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors juntament amb la declaració de recursos propis corresponent al tancament de l'exercici. Per a l'elaboració d'aquest informe les entitats han de tenir en compte els criteris que a aquests efectes proporcioni la Comissió Nacional del Mercat de Valors en una guia específica sobre el procés i l'informe d'autoavaluació del capital intern.

CAPÍTOL V**Supervisió****Article 104. *Risc de tipus d'interès.***

Dins del marc de la revisió dels sistemes, procediments o mecanismes aplicats per empreses de serveis d'inversió per donar compliment a la normativa de solvència i

l'avaluació dels riscos als quals les empreses de serveis d'inversió o els seus grups estiguin o puguin estar exposades, efectuats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre la base de l'article 87 bis.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, s'ha d'incloure l'exposició de les empreses de serveis d'inversió al risc de tipus d'interès derivat d'activitats fora de la cartera de negociació.

L'adopció d'aquestes mesures s'ha d'exigir en el cas d'entitats el valor econòmic de les quals disminueixi més del 20 per cent dels seus fons propis a conseqüència d'una variació sobtada i inesperada dels tipus d'interès. L'escala d'aquestes mesures ha de ser la que estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors i no ha de diferir entre les empreses de serveis d'inversió.

Article 105. *Consolidació comptable.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar el mètode de consolidació comptable que s'ha d'aplicar per al compliment dels requeriments de recursos propis en base consolidada.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de decidir si, en els casos següents, s'ha d'efectuar la consolidació i de quina manera:

a) quan una empresa de serveis d'inversió exerceixi, segons l'opinió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, una influència significativa en una o diverses empreses de serveis d'inversió o entitats financeres, sense posseir tanmateix una participació o altres vincles de capital en aquestes entitats; i,

b) quan dues o més empreses de serveis d'inversió o entitats financeres estiguin sota direcció única, sense que aquesta hagi d'haver estat establerta per contracte o per mitjà de clàusules estatutàries.

3. En particular, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot permetre o prescriure la utilització del mètode que preveu la Secció 1a del capítol II del Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre, pel qual s'aproven les Normes per a formulació dels comptes anuals consolidats.

Article 106. *Intercanvi d'informació.*

Quan l'empresa matriu i l'empresa o les empreses de serveis d'inversió que siguin les seves filials estiguin situades en estats membres de la Unió Europea diferents, en què un d'aquests sigui Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar i rebre de les autoritats competents de la resta d'estats membres involucrats tota la informació pertinent amb vista a fer possible o a facilitar la supervisió sobre base consolidada.

Article 107. *Cooperació amb altres autoritats competents.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar estretament amb la resta d'autoritats competents europees en l'exercici de les funcions que preveu l'article 91 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar i pot rebre, amb la sol·licitud prèvia, tota la informació que pugui facilitar la supervisió de la solvència de les empreses de serveis d'inversió i, en particular, la verificació que aquestes compleixen les disposicions de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i del present Reial decret.

Article 108. *Competències de la Comissió Nacional del Mercat de Valors en relació amb la supervisió en base consolidada.*

1. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió consolidada de les empreses de serveis d'inversió matrius de la Unió Europea i de les empreses de serveis d'inversió

controlades per les societats financeres de cartera matriu de la Unió Europea, i en relació amb les autoritats supervisores de la Unió Europea:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre les altres autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació que consideri important en situacions tant normals com urgents.

b) Planificar i coordinar la totalitat de les activitats de supervisió en situacions tant normals com urgents, fins i tot en relació amb les activitats que hagi de desenvolupar la Comissió Nacional del Mercat de Valors en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió d'empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables.

d) D'acord amb el que disposa l'article 91 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió i assumir les tasques addicionals que resultin d'aquests acords.

En concret, i tal com preveu l'article 85.1 b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, quan sigui responsable de l'autorització de la filial d'una empresa de serveis d'inversió, pot delegar la seva responsabilitat de supervisió en les autoritats competents que hagin autoritzat i supervisin l'empresa matriu, perquè s'ocupin de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions d'aquest Reial decret. S'ha de mantenir informada la Comissió Europea de l'existència i el contingut d'aquests acords.

e) Advertir, tan aviat com sigui possible, el ministre d'Economia i Hisenda, i les altres autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, de l'aparició, en una empresa de serveis d'inversió o en el si d'un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, d'una situació d'urgència que pugui comprometre l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en el qual hagin estat autoritzades entitats del grup o en el qual hi hagi sucursals de l'entitat o grup afectats.

En aquests supòsits, quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors necessiti informació que ja hagi estat facilitada a una altra autoritat competent, s'ha de posar en contacte amb aquesta sempre que sigui possible, per evitar que es dupliquin els informes de les diferents autoritats que intervenen en la supervisió.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar estretament amb altres autoritats competents, en la concessió de l'autorització per a l'ús de qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional a aplicar en els grups espanyols d'empreses de serveis d'inversió i en la determinació de les condicions, a les quals, si s'escau, ha d'estar subjecta.

Les sol·licituds d'autorització les ha de presentar una empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea i les seves filials o, conjuntament, les filials d'una societat financer de cartera matriu de la Unió Europea. S'han d'adreçar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió.

En aquests supòsits, en un termini no superior a sis mesos, comptats a partir de la data de recepció de la sol·licitud completa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup. Per a això ha de remetre l'esmentada sol·licitud sense demora a les altres autoritats competents. La resolució motivada que reculli aquesta decisió conjunta l'ha de notificar al sol·licitant la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En absència d'una decisió conjunta entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i les altres autoritats competents en el termini de sis mesos, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'emetre resolució sobre la sol·licitud. La resolució motivada ha de tenir en compte les opinions i reserves de les altres autoritats competents expressades al llarg del termini de sis mesos. La resolució motivada l'ha de notificar al sol·licitant i a les altres autoritats competents la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En el cas del procediment equivalent que regeixi conforme a les normes dels diferents estats membres que transposin la Directiva 2006/49/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses de serveis d'inversió i de les entitats de crèdit, quan es tracti de grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió en els quals s'integri una empresa de serveis d'inversió espanyola, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a més de cooperar en la decisió conjunta a prendre, pot acceptar, si s'escau, les decisions que sobre això adoptin les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea quan siguin aquestes les responsables de la supervisió d'aquests grups. L'entitat espanyola afectada ha de calcular els seus requeriments de recursos propis conforme a l'esmentada decisió.

Aquest mateix procediment és aplicable al reconeixement de models interns de les entitats que apliquin el mètode basat en qualificacions internes, quan la sol·licitud sigui presentada per una empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea i les seves filials, o conjuntament per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea.

Article 109. Supervisió de societats financeres de cartera i societats financeres mixtes de cartera.

1. Quan una empresa de serveis d'inversió, una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera controlin una o diverses filials que siguin empreses d'assegurances o entitats de crèdit, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de col·laborar estretament amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i amb el Banc d'Espanya per a la seva supervisió. Sense perjudici de les seves respectives competències, aquestes autoritats s'han de comunicar tota la informació que pugui facilitar la seva tasca i permetre un control de l'activitat i de la situació financera global de les entitats subjectes a la seva supervisió.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'establir una llista de les societats financeres de cartera que controlin empreses de serveis d'inversió.

3. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors vulgui verificar, en casos determinats, certa informació sobre una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera, situada en un altre Estat membre, ha de sol·licitar a les autoritats competents de l'esmentat Estat membre que es faci aquesta verificació.

Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors rebí una sol·licitud d'aquest tipus, se li ha de donar curs en el marc de la seva competència i d'acord amb el que disposa l'article 91.4 de la Llei del mercat de valors, o bé procedint per si mateixa a verificar-la, o bé permetent que ho facin les autoritats competents que hagin presentat la sol·licitud, o bé permetent que la verifiqui un auditor o un perit.

Article 110. Relacions amb tercers països.

1. Quan una empresa de serveis d'inversió, l'empresa matriu de la qual sigui una empresa de serveis d'inversió o una societat financera de cartera amb domicili social en un tercer país, no estigui subjecta a una supervisió consolidada d'acord amb el que disposa aquest capítol, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de verificar si està subjecta per l'autoritat competent d'un tercer país a una supervisió consolidada regulada per principis equivalents als que estableix aquest Reial decret.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en compte les orientacions que el Comitè de Valors Europeu elabori, amb la petició prèvia de la Comissió Europea, respecte a l'equivalència dels principis de supervisió que apliquin tercers països.

3. A falta d'aquesta supervisió equivalent, s'ha d'aplicar, per analogia, el que disposa el present Reial decret a l'empresa de serveis d'inversió o bé altres tècniques de supervisió apropiades que aconseguixin els objectius de la supervisió consolidada de les entitats de crèdit. Aquestes tècniques de supervisió les ha de concertar, després de consultar les altres autoritats competents interessades, la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exigir, en especial, la creació d'una societat financera de cartera el domicili social de la qual estigui situat a la Unió Europea i

aplicar les disposicions en matèria de supervisió consolidada sobre la base de la situació consolidada de l'esmentada societat financera de cartera.

Les tècniques de supervisió han d'estar concebudes amb vista a complir els objectius de la supervisió consolidada que defineix aquest capítol i s'han de comunicar a les altres autoritats competents implicades i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

CAPÍTOL VI

Divulgació d'informació

Article 111. *Omissió de determinades informacions.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 70 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en aquests grups, obligades a fer públic el document denominat «Informació sobre solvència» poden ometre:

a) la informació que no tingui importància relativa, entenent com a tal la informació l'omissió de la qual no pugui modificar l'avaluació o decisió d'un usuari que depengui d'aquesta informació per prendre les seves decisions econòmiques o influir-hi;

b) la informació reservada, entesa com la informació que si és compartida amb el públic debilitaria la competitivitat de l'entitat, incloent-hi la informació sobre productes o sistemes que, en cas que es comparteixi amb els competidors, farà que les inversions d'una empresa de serveis d'inversió siguin menys valuoses; i,

c) la informació confidencial: quan existeixin obligacions respecte als adquirents o altres relacions de contrapart que obliguin una empresa de serveis d'inversió a la confidencialitat.

Quan s'ometi informació perquè aquesta és reservada o confidencial s'ha de fer constar en el document «Informació sobre solvència» que determinades dades no es divulguen, així com els motius d'aquesta manera de procedir, i s'ha de publicar en l'esmentat document informació més general sobre l'aspecte al qual es refereixi la informació omesa, mentre aquesta informació més general no sigui considerada al seu torn com a reservada o confidencial d'acord amb les lletres b) i c) del paràgraf anterior.

Article 112. *Freqüència de divulgació i altra informació.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de publicar el document «Informació sobre solvència» amb una freqüència almenys anual. Addicionalment, les empreses de serveis d'inversió han d'avaluar la necessitat de publicar alguna o totes les informacions amb una freqüència més gran que l'anual tenint en compte les característiques pertinents de la seva activitat empresarial com ara l'amplitud d'operacions, el tipus d'activitats, la presència en diferents països, la implicació en diversos sectors financers i la participació en mercats financers i sistemes de pagament, la liquidació i la compensació internacionals.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar les informacions a les quals les empreses de serveis d'inversió han de prestar una atenció particular quan avaluin si és necessària una freqüència de publicació més gran que l'anual per a les esmentades dades.

2. Les entitats de crèdit addicionalment han d'explicar, si se'ls sol·licita, les seves decisions de qualificació creditícia a les petites i mitjanes empreses i altres empreses sol·licitants de crèdit, i han de proporcionar una explicació per escrit quan se'ls demani. Els costos administratius de l'explicació han de ser proporcionals a la quantia del crèdit.

CAPÍTOL VII

Altres normes de solvència per a les empreses de serveis d'inversió

Article 113. *Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes de solvència.*

1. Quan una entitat de serveis financers o un grup consolidable o un subgrup d'entitats de serveis financers no arribin als nivells mínims de recursos propis que estableix el capítol III del present títol, o els addicionals que siguin exigits per la Comissió Nacional del Mercat de Valors de conformitat amb l'article 87.bis.3.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, ha d'informar-ne amb caràcter immediat la Comissió Nacional del Mercat de Valors i ha de presentar un programa en el qual es concretin els plans per retornar al compliment de les normes de solvència. El programa ha de contenir, almenys, els aspectes referits a la identificació de les causes determinants de l'incompliment o de l'excés, al pla per retornar al compliment que pot incloure la limitació al desenvolupament d'activitats que suposin riscos elevats, la desinversió en actius concrets, o mesures per a l'augment del nivell de recursos propis i els terminis previsibles per retornar al compliment.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'aprovar l'esmentat programa quan ho consideri adequat i pot fixar mesures addicionals a les proposades amb la finalitat de garantir el retorn als nivells mínims de recursos propis exigibles. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors no s'ha produït resolució expressa.

3. Se segueix la mateixa actuació quan s'excedeixin els límits que estableix l'article 95 quant a límits de grans riscos o per reducció sobrevinguda de recursos propis computables.

Article 114. *Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes de solvència.*

1. Quan una empresa de serveis d'inversió o un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió presenti un dèficit de recursos propis computables superior al 20 per cent dels mínims requerits en virtut del que disposa el present Reial decret, l'entitat individual o totes i cadascuna de les entitats del grup consolidable han de destinar a reserves la totalitat dels beneficis o excedents nets.

2. Quan el dèficit de recursos propis computables sigui igual o inferior al 20 per cent l'entitat individual o totes i cadascuna de les entitats del grup consolidable han de sotmetre la seva distribució de resultats a l'autorització prèvia de la Comissió Nacional de Mercat de Valors que ha d'establir el percentatge mínim a destinar a reserves atenent el programa presentat per retornar al compliment de les normes de solvència. Aquest percentatge mínim no pot ser inferior al 50 per cent dels beneficis o excedents nets.

L'autorització de la Comissió Nacional de Mercat de Valors s'entén atorgada si transcorregut un mes des de la sol·licitud no ha dictat resolució expressa.

3. Les limitacions al repartiment de dividendes a què es refereixen els apartats 1 i 2 no han d'arribar a les filials en les quals les entitats incloses en el grup consolidable posseeixin almenys el 90 per cent dels drets de vot i del capital, sempre que de forma individual satisfacin el nivell mínim exigible de recursos propis.

4. El que estableixen el present article i el precedent s'ha d'aplicar individualment a les empreses de serveis d'inversió que, incloses en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, incompleixin de forma individual les normes de solvència que els siguin exigides en virtut del que disposa el capítol III del present títol.

5. El que disposen aquest article i el precedent s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, de les sancions que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per a la sol·licitud de l'ús del mètode basat en qualificacions internes i de les estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió.*

El Banc d'Espanya pot reduir fins al mínim d'un any el requisit que estableix l'article 31 apartat 3 per a les entitats de crèdit que sol·licitin l'ús del mètode basat en qualificacions internes abans del 2010.

El Banc d'Espanya pot reduir a dos anys el requisit que estableix l'article 31 apartat 4 per a les entitats de crèdit que sol·licitin l'ús d'estimacions pròpies de la pèrdua en cas d'impagament o dels factors de conversió.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori per a la ponderació de les exposicions que estiguin denominades i finançades en la divisa de qualsevol dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.*

Fins al 31 de desembre de 2012, la ponderació que estableix l'article 22.1 també s'ha d'aplicar a les exposicions sobre les contraparts allà indicades que estiguin denominades i finançades en la divisa de qualsevol dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al seu contingut i, en especial, el Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 2345/1996, de 8 de novembre, sobre normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de garantia recíproca.*

L'article 6 del Reial decret 2345/1996, de 8 de novembre, sobre normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de garantia recíproca, queda redactat de la manera següent:

«Article 6. Règim de recursos propis mínims.

1. Les societats de garantia recíproca han de mantenir, en tot moment, uns recursos propis no inferiors a la suma dels requeriments següents:

a) Pel risc de crèdit, dels seus compromisos, el 8 per cent de les garanties creditícies que concedeixin i el 4 per cent de les restants compromisos asseguraments o caucions que concedeixin.

b) Per risc operacional, el 15 per cent dels seus ingressos financers nets anuals, siguin per rendiments dels actius en què inverteixin el seu patrimoni, siguin per comissions derivades de les garanties de tota índole que concedeixin.

c) Els que pugui establir el Banc d'Espanya, seguint les disposicions anàlogues que puguin ser aplicables a les entitats de crèdit, per cobrir el risc de crèdit o operacional derivat de compromisos o inversions no habituals en la seva activitat i que no disposin de refiançament.

No obstant això, els compromisos que es beneficiïn de contractes generals de reaval o refiançament contraets amb societats de refiançament, asseguradores o entitats públiques, que es dirigeixin a reduir el risc de crèdit de les societats de garantia recíproca per les garanties que concedeixin han de gaudir d'un factor de reducció als efectes dels requeriments indicats en els dos primers guions del paràgraf anterior; el Banc d'Espanya ha de determinar els esmentats factors, que no poden ser superiors al 0,5. A aquest efecte, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte:

- a) Les clàusules específiques dels contractes i la naturalesa de la garantia rebuda.
- b) La naturalesa de les contraparts que reavalin o refiancin, així com l'import del risc indirecte assumit amb aquestes;
- c) Les característiques de les operacions que es beneficiïn de l'esmentada reducció de risc.
- d) Les exigències i els incentius que, en el marc dels esmentats contractes, s'hagin incorporat relatives als procediments de gestió i control de riscos de les societats de garantia recíproca.

També es faculta el Banc d'Espanya per obligar les societats de garantia recíproca a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim, fins en un 25 per 100 del seu import, quan apreciï, i mentre subsisteixin, deficiències en els procediments interns de l'entitat o quan la naturalesa particular de les operacions per aquestes concertades per l'entitat o la seva concentració sectorial o d'un altre ordre, pugui menyscar la cobertura dels seus riscos.

2. El valor dels riscos que una societat de garantia recíproca contregui amb una sola persona o grup no pot excedir el 20 per cent dels seus recursos propis.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1644/1997, de 31 d'octubre, relatiu a les normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de refiançament.*

L'article 12 del Reial decret 1644/1997, de 31 d'octubre, sobre normes d'autorització administrativa i requisits de solvència de les societats de refiançament queda redactat de la manera següent:

«Article 12. Règim de recursos propis mínims i diversificació de riscos.

1. Les societats de refiançament han de mantenir, en tot moment, uns recursos propis no inferiors a la suma dels requeriments següents:

- a) Pel risc de crèdit dels seus compromisos, el 8 per cent dels refiançaments que assumeixin sobre garanties creditícies i el 4 per cent de les restants reasseguraments o caucions que concedeixin.
- b) Per risc operacional, el 15 per cent dels seus ingressos financers nets anuals, siguin per rendiments dels actius en què inverteixin el seu patrimoni, siguin per comissions derivades de les garanties de tota índole que concedeixin.
- c) Els que pugui establir el Banc d'Espanya, seguint les disposicions anàlogues que puguin ser aplicables a les entitats de crèdit, per cobrir el risc de crèdit o operacional derivat de compromisos o inversions no habituals en la seva activitat.

No obstant això, els compromisos que es beneficiïn de contractes generals de reassegurament poden rebre un factor de reducció als efectes dels requeriments indicats en els dos primers guions del paràgraf anterior, en els termes que el Banc d'Espanya determini i sense que puguin ser superiors al 0,5. A aquest efecte el Banc d'Espanya ha de tenir en compte:

- a) les clàusules específiques dels contractes i la naturalesa de la garantia rebuda;
- b) la naturalesa de les contraparts que reassegurin, així com l'import del risc indirecte assumit amb aquestes; i,
- c) les característiques de les operacions que es beneficiïn de l'esmentada reducció de risc.

També es faculta el Banc d'Espanya per obligar les societats de refiançament a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim, fins en un 25 per cent del seu import, quan apreciï, i mentre subsisteixin, deficiències en els procediments interns de l'entitat o quan la naturalesa particular de les operacions per aquestes concertades per l'entitat o la seva concentració sectorial o d'un altre ordre, pugui menyscabar la cobertura dels seus riscos.

2. El valor de tots els riscos reavalats per una societat de refiançament respecte d'una sola persona o grup no pot excedir el 10 per cent dels seus recursos propis.»

Disposició final tercera. *Potestats del Banc d'Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

1. A més de les potestats que li atribueixen els articles d'aquest Reial decret, el Banc d'Espanya pot exercir les següents:

a) Establir la freqüència i la forma de les declaracions de control dels recursos propis i del compliment de les limitacions exigibles d'acord amb aquest Reial decret.

b) De conformitat amb el que disposa l'article tretzè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer, apreciar l'equivalència dels requeriments o limitacions exigibles a les entitats de crèdit estrangeres en relació amb les obligacions que estableix el present Reial decret, i acordar, si s'escau, l'exclusió de les seves sucursals a Espanya del compliment de les esmentades obligacions.

c) Definir els conceptes comptables que hagin d'integrar els recursos propis i les seves deduccions.

d) Instar les entitats de crèdit i els seus grups a la realització de revisions per experts independents sobre els aspectes que consideri rellevants als efectes de les obligacions de les entitats o grups que estableix el present Reial decret i, especialment, pel que fa a la consistència i qualitat de les dades dels models interns que s'hi preveuen.

e) Determinar els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable d'entitats de crèdit a què es refereix l'apartat 3 de l'article vuitè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

f) Establir, en el cas dels grups consolidables d'entitats de crèdit subjectes als requeriments que estableix l'article dotzè.1 de la Llei 13/1985, els criteris generals per agregar els recursos propis computables a aquests efectes i els requeriments de recursos propis mínims exigibles, en particular en el cas d'altres entitats del grup no sotmeses individualment a requeriments d'aquesta naturalesa.

g) Rebre les comunicacions de la resta d'organismes responsables de la supervisió individual o en base subconsolidada de les entitats integrants d'un grup consolidable en el qual s'integrin entitats diferents de les entitats de crèdit quan el Banc d'Espanya sigui responsable de la supervisió de l'esmentat grup. Aquestes comunicacions s'han de fer sempre que sigui necessari i almenys dues vegades l'any. El seu contingut ha de ser el relatiu als requeriments de recursos propis mínims que, d'acord amb les seves normes específiques, siguin exigibles de forma individual o subconsolidada a les entitats subjectes a la seva supervisió, els dèficits que presentin en relació amb aquests requeriments mínims i les mesures adoptades per a la seva correcció.

Així mateix, quan el Banc d'Espanya sigui responsable de la supervisió de grup consolidable, ha d'informar la resta d'organismes amb competències supervisores sobre entitats individuals, o sobre subgrups d'aquest, quan ho consideri necessari per a la realització de les seves respectives funcions, dels dèficits en els requeriments de recursos propis mínims exigibles al grup, i de les mesures adoptades per a la seva correcció.

2. A més de les potestats que li atribueixen els articles d'aquest Reial decret, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exercir les següents:

- a) Establir la freqüència i la forma de les declaracions de control dels recursos propis i de compliment de les limitacions exigibles d'acord amb el present Reial decret.
- b) Definir els conceptes comptables que han d'integrar els recursos propis i les seves deduccions i les diferents categories de riscos, actius i compromisos subjectes a les obligacions que estableixen el present Reial decret i les seves normes de desplegament.
- c) Apreciar l'equivalència dels requeriments o limitacions exigibles a les empreses de serveis d'inversió estrangeres en relació amb les obligacions que estableix el present Reial decret, i acordar, si s'escau, l'exclusió de les seves sucursals a Espanya del compliment de les esmentades obligacions.
- d) Rebre les comunicacions de la resta d'organismes responsables de la supervisió individual o en base subconsolidada de les entitats integrants d'un grup consolidable en el qual s'integrin entitats diferents d'empreses de serveis d'inversió quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors sigui responsable de la supervisió de l'esmentat grup. Aquestes comunicacions s'han de fer sempre que sigui necessari i almenys dues vegades l'any. El seu contingut ha de ser el relatiu als requeriments de recursos propis mínims que, d'acord amb les seves normes específiques, siguin exigibles de forma individual o subconsolidada a les entitats subjectes a la seva supervisió, els dèficits que presentin en relació amb aquests requeriments mínims i les mesures adoptades per a la seva correcció.

Així mateix, quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors sigui responsable de la supervisió de grup consolidable, ha d'informar els restants organismes amb competències supervidores sobre entitats individuals, o sobre subgrups d'aquest, quan ho consideri necessari per a la realització de les seves respectives funcions, dels dèficits en els requeriments de recursos propis mínims exigibles al grup i de les mesures adoptades per a la seva correcció.

Disposició final quarta. *Caràcter bàsic i títols competencials.*

1. El present Reial decret té el caràcter de legislació bàsica de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.
2. A més del caràcter bàsic que estableix l'apartat anterior, les disposicions finals primera i segona es dicten, així mateix, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.6è de la Constitució

Disposició final cinquena. *Facultats de desplegament.*

1. S'habilita el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions necessàries per a la deguda execució d'aquest Reial decret, en particular en les àrees següents: la classificació dels comptes d'ordre, la classificació i el tractament dels instruments derivats, les especificacions tècniques i els mètodes de càlcul necessaris per al mesurament dels diferents riscos enfrontats per les entitats subjectes a aquest Reial decret i per al càlcul de les posicions que representen grans riscos, les condicions necessàries per incorporar les tècniques de reducció del risc de crèdit, el tractament de les operacions de titulització, el tractament del risc operatiu, els criteris tècnics per a l'estudi i l'avaluació per part del Banc d'Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de les entitats sota la seva supervisió i els criteris tècnics concernents a la publicació d'informació sobre solvència.
2. Qualsevol norma que es dicti en desplegament del que preveu el present Reial decret i pugui afectar directament entitats financeres subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquestes.

Disposició final sisena. *Habilitació per al desplegament del règim transitori.*

El Banc d'Espanya ha de dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació del règim que preveu la disposició transitòria primera de la Llei 36/2007, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

Disposició final setena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, i la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses de serveis d'inversió i les entitats de crèdit.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del que preveu l'apartat 2.

2. El que disposen la disposició final primera i la disposició final segona d'aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de juliol de 2008.

Madrid, 15 de febrer de 2008.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA